

Poet. gr. 345^c (~~GM. 1735. 6~~)

ΠΟΙΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ.

ΤΟΜ. ΙΓ'.

POETARUM GRÆCORUM

SYLLOGE.

TOM. XIII.

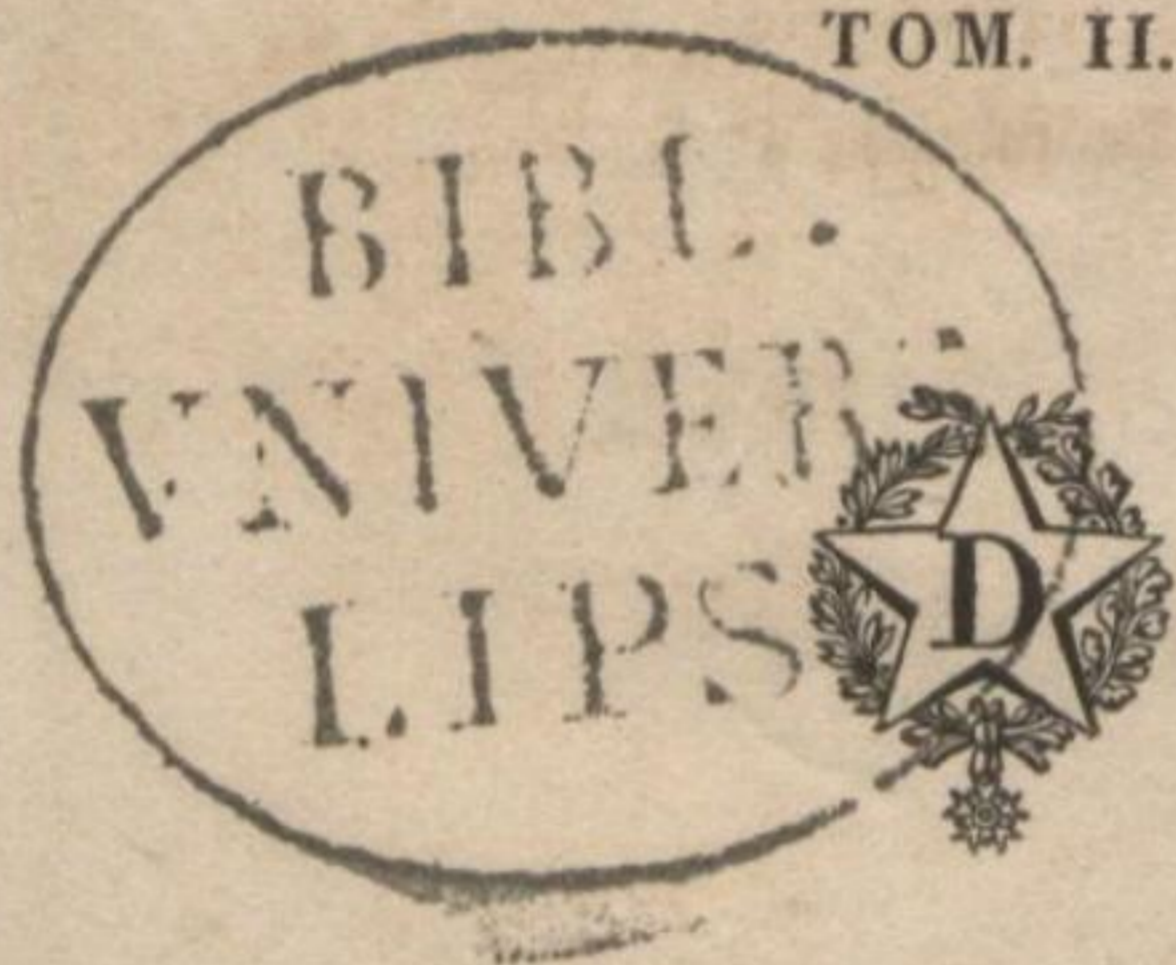
EXCUDEBAT JULIUS DIDOT NATU MAJOR,
Via Pontis Laudensis, n° 6.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLUS

CURANTE JO. FR. BOISSONADE.

TOM. II.

PARISIIS,

APUD LEFEVRE BIBLIOPOLAM.

M DCCC XXV.

1711

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ALPHABET

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΟΡΕΣΤΕΙΑ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΤΡΙΛΟΓΙΑ.

II.

I

ALBERTUS QUINCY

ALBERTUS QUINCY
ALBERTUS QUINCY
ALBERTUS QUINCY

ALBERTUS QUINCY

ALBERTUS QUINCY

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

I.

110011

Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ εἰς Ἴλιον ἀπιῶν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τὸ Ἴλιον, τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν ἔφη διὰ πυρσοῦ. Οθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηροίῃ τὸν πυρσόν. Καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτῇ δὲ τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐρούσα (ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται), οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται εἶπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. Αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ· Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ορέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. Τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται, ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἰκανόν. Ἰδίως δὲ Λίσχυλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν

αὐτὴν ὑπέδειξε. Πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διίσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἐνὶ κεφαλαίῳ, τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου ἐξ Ατρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ολυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. Πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῶ. Ἐχορήγει Ξενοκλῆς Αφιδνεύς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΛΞ.

ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ κήρυξ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΘΕΟΥΣ μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
Φρουρᾶς ἐτείας μῆχος, ἣν κοιμώμενος
Στέγαις Ἀτρείδων ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
Ἀστρων κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγυριν,
Καὶ τοὺς φέροντας χειμά και βροτοῖς θέρους
Λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
Ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
Καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
Ἀὐγὴν πυρὸς, φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
Ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
Εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
Εὐνήν, ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην,
Ἐμοι φόβος τότε ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
Τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω·
Ὅταν δ' αἰεῖδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
Ὑπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐκτέμνων ἄκος,
Κλαίω τότε οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
Οὐχ, ὡς τὰ πρόσθ', ἄριστα διαπονουμένου.
Νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων,
Εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.

Ω χαῖρε, λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
 Νῦν φῶς πιφάσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
 Πολλῶν ἐν Ἀργεῖ, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
 Ιού! ιού!

Αγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
 Εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις.
 Ολολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπράδι
 Επορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
 Εάλωκεν· ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει
 Αὐτὸς τ' ἐγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πετόντα θήσομαι,
 Τρίς ἐξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
 Γένοιτο δ' οὔν μολόντος εὐφιλή χέρα
 Ανακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί.
 Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
 Βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
 Σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ως ἐκὼν ἐγὼ
 Μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ', ἐπεὶ Πριάμου
 Μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἀναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 Διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
 Τιμῆς, ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
 Στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν

Τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 Ἡραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
 Μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάγξαντες Ἀρη,
 Τρόπον αἰγυπιδῶν, οἴτ', ἐκπατίοις
 Ἀλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
 Στροφοδινοῦνται,
 Πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 Δεμνιοτήρη
 Πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 Ὑπατος δ' αἴων ἢ τις Ἀπόλλων,
 Ἡ Πάν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
 Γόον ὀξύβοαν,
 Τῶνδε μετοίκων ὑστερόποινον
 Πέμπει παραβάσιν Ἐριννύν.
 Οὔτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείστων
 Ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει Ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
 Πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
 Γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
 Διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
 Κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν
 Τρωσὶ θ' ὁμοίως. Ἔστι δ' ὅπη νῦν
 Ἔστι τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 Οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
 Οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν

Οργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
 Ἡμεῖς δ' ἀτίτα σαρκὶ παλαιᾷ,
 Τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 Μίμνομεν, ἰσχὺν
 Ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις·
 Ο τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς, στέρνων
 Ἐντὸς ἀνάσσων,
 Ἰσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
 Τό θ' ὑπέργηρων, φυλλάδος ἤδη
 Κατακαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
 Στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
 Οναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 Σὺ δὲ, Τυνδάρεω
 Θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,
 Τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
 Τίνος ἀγγελίας
 Πειθοῖ, περίπεμπτα θυοσκοεῖς;
 Πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 Ὑπάτων, χθονίων,
 Τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
 Βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
 Ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
 Λαμπὰς ἀνίσχει,
 Φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
 Μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,

Πελάνω μυχόθεν βασιλείω.
 Τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
 Καὶ θεμίς αἰνεῖν,
 Παίων τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
 Ἡ νυν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει
 Τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
 Ἐλπίς ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον,
 Τὴν θυμοβόρον λυπόφρενα.

Κύριός εἰμι θεοεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν (Σ.)

Ἐντελέων (ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεΐει
 Πειθῶ μολπᾶν·

Ἀλκᾶ ξύμφυτος αἰῶν),

Ὅπως Ἀχαιῶν

Δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἤβαν,

Ξύμφρονα τὰν γᾶν,

Πεμπει, ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι,

Θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,

Οἰωνῶν βασιλεὺς

Βασιλεῦσι νεῶν

Ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργίας,

Φανέντες ἵκταρ μελάθρων,

Χερὸς ἐκ δορυπάλτου,

Παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,

Βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύματα φέρματα, γένναν,

Βλαθέντα λοισθίων δρόμων.

Αΐλινον, αΐλινον εἶπέ· τὸ δ' εὖ νικάτω.

Κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς (Α.)

Ατρείδας, μαχίμους ἐδάη λαγοθαίτας

Πομπούς τ' ἀρχάς,

Οὔτω δ' εἶπε τεράζων·

« Χρόνω μὲν ἀγρεῖ

« Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,

« Πάντα δὲ πύργων

« Κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ

« Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.

« Οἶον μὴ τις ἄγα

« Θεόθεν κνεφάση

« Προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας

« Στρατωθέν. Οἴκω γὰρ ἐπί-

« φθονος Ἀρτεμις ἄγνα,

« Πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς,

« Αὐτότοκον πρὸ λόχου μογεράν πτάκα θυομένοισιν·

« Στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. »

Αΐλινον, αΐλινον εἶπέ· τὸ δ' εὖ νικάτω.

Τόσσον περ εὐφρων ἅ καλὰ

(Ε.)

Δρόσοισιν ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις

Θηρῶν ὀβριχάλοισι. Τερπνὰ

Τούτων αἶτει ξύμβολα κρᾶναι.

« Δεξιὰ μὲν, κατὰ μομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

« Ἰήϊον δὲ καλέω Παιῖνα,
 « Μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίαις ἐχενῆδας
 « Ἀπλοίας τεύξη,
 « Σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
 « Νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. Μίμνει
 « Γὰρ φοβερά, παλίνορτος,
 « Οἰκονόμος, δολία, μνάμων, μῆνις τεκνόποινας. »
 Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγγεν
 Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις:

Τοῖς δ' ὁμόφωνον

Αἴλινον, αἴλινον εἶπέ· τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις πατ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ- (Σ. α'.)

τῷ φίλον κεκλημένω,

Τοῦτό νιν προσεννέπω.

Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,

Πάντ' ἐπισταθμώμενος,

Πλὴν Διὸς, ἧ γε ματῶν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος

Χρῆ βαλεῖν ἐτητύμωις.

Οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, (Α. α'.)

Παμμάχῳ θράσει βρύων,

Οὐδὲν ἂν λέξαι, πρὶν ὄν·

Ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-

κτῆρος οἴχεται τυχών.

Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίχια κλαίζων,

Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,

Τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῶ-

(Σ. β'.)

σαντα, τῷ πάθει μάθος

Θέντα κυρίως ἔχειν.

Στάζει δ' ἔν θ' ὕπνω πρὸ καρδίας

Μνησιπήμων πόνος, καὶ παρ' ἄ-

κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.

Δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως

Σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ-

(Α. β'.)

σβυς νεῶν Ἀχαιῶν,

Μάντιν οὔτινα ψέγων,

Εμπαίοις τύχαισι συμπνέων,

Εὔτ' ἀπλοία κεναγγεῖ βαρύ-

νοντ' Ἀχαιῶς λεῶς,

Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-

θοις ἐν Αὐλίδος τόποις,

Πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι

(Σ. γ'.)

Κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,

Βροτῶν ἄλαι,

Νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,

Παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι

Τρίβω, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.

Ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ

Χείματος ἄλλο μῆχαρ

Βριθύτερον πρόμοισιν

Μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βιά-
 κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

Ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν. (Α. γ'.)

« Βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι

« Βαρεῖα δ', εἰ

« Τέκνον δαίξω, δόμων ἄγαλμα,

« Μιαίνων παρθενοσφάγοισιν

« Ρεέθροις πατρώους χέρας βωμοῦ πέλας.

« Τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;

« Πῶς λιπόνους γένωμαι,

« Ξυμμαχίας ἁμαρτῶν;

« Πausanέμου γὰρ θυσίας

« Παρθενίου θ' αἵματος ὄρ-

« γᾶ περιόργως ἐπιθυ-

« μεῖν θέμις. Εὖ γὰρ εἶη. »

Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδου λέπιδνον, (Σ. δ'.)

Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαιάν

Ἀναγνον, ἀνιέρον, τόθεν

Τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.

Βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις

Τάλαινα παρακοπὰ

Πρωτοπήμων. Ἐτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι

Θυγατρὸς, γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγάν,

Καὶ προτέλεια ναῶν· (Α. δ'.)
 Λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῶους
 Παρ' οὐδ' ἔναι αἰῶνα παρθένειον τ'
 Ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς·
 Φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν,
 Δίκαν χιμαίρας, ὑπερθε βωμοῦ
 Πέπλοισι περιπετῆ,
 Παντὶ θυμῷ προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,
 Στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν,
 Φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
 Βία χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει. (Σ. ε'.)
 Κρόκου βαφὰς δ' ἔς πέδον χέουσα
 Ἐβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
 Ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτω,
 Πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσευνέπειν
 Θέλουσ'· ἐπεὶ πολλάκις
 Πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 Ἐμελψεν, ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρὸς
 Φίλου τρίτοσπονδον εὐποτμον
 Αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
 Τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω. (Α. ε'.)
 Τέχνη δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκρανται.
 Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
 Μαθεῖν ἐπιρρέπει. Τὸ μέλλον,
 Ἐπεὶ γένοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω·

Ἴσον δὲ τῷ προστένειν.

Τορὸν γὰρ ἤξει συναρθρον αὐταῖς.

Πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὡς

Θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας

Γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Ἡκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος

Δίκη γὰρ ἐστὶ φωτὸς ἀρχηγού τείειν

Γυναῖκ', ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.

Σὺ δ' εἶτε κεδνὸν, εἶτε μὴ, πεπυσμένη,

Εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,

Κλύοιμ' ἄν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσῃ φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,

Εὖς γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα·

Πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·

Πριάμου γὰρ ἠρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἢ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

Χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδ' ἐσοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἤ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Παιδὸς νέας ὦς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡφαιστος Ἰδῆς λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς

Ἐπεμπεν· Ἰδῆ μὲν, πρὸς Ἐρμαῖον λέπας

Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον

Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο·

ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,

Ισχύς πορευτοῦ λαμπάδος, πρὸς ἠδονὴν
 Πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
 Σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
 Οὐδ' οὔτι μέλλων, οὔδ' ἀφρασμόνως ὕπνω
 Νικώμενος, παρήκεν ἀγγέλου μέρος·
 Ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
 Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 Οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
 Γραίας ἐρείκης θωμόν ἄψαντες πυρί.
 Σθένουσα λαμπὰς δ', οὐδέ πω μαυρουμένη,
 Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 Ἡγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
 Φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
 Φρουρὰ, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 Δίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 Ὀρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον,
 Ωτρυνε θεσμόν μὴ χατίζεσθαι πυρός.
 Πέμπουσι δ' ἀνδαιόντες ἀφθόνω μένει
 Φλογὸς μέγαν πῶγωνά, καὶ Σαρωνικοῦ
 Πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
 Φλέγουσαν· εἴτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο
 Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπαῖς·
 Κᾶπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
 Φάος τόδ', οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.

Τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 Ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι
 Νικᾶ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
 Τέκμαρ τοιοῦτο ξύμβολόν τέ σοι λέγω,
 Ἄνδρὸς παραγγεῖλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

Θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι
 Λόγους δ' ἀκούσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
 Διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν· ὡς λέγοις πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
 Οἶμαι βοήν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 Οἶος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταυτῶ κῦτει,
 Διχוסτατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις·
 Καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
 Φθογγᾶς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
 Οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 Ἄνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
 Παῖδες γερόντων, οὐκ ἔτ' ἐξ ἐλευθέρου
 Δέρης ἀποιμῶζουσι φιλτάτων μόρον.
 Τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
 Νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
 Τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
 Ἄλλ', ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
 Ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν

Ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
 Δρόσων τ' ἀπαλλαγέστες (ὡς δυσδαίμονες!)
 Αφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 Εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολιισούχους θεοὺς
 Τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς, θεῶν θ' ἰδρύματα,
 Οὐκ ἂν γ' ἐλόντες αὐθις αὖ θάνοιεν ἂν.
 Ερως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
 Ποθεῖν ἅ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
 Δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστήμου σωτηρίας
 Κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 Θεοῖς δ', ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
 Εγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 Γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 Τοιαῦτά τοι γυναιχὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις·
 Τὸ δ' εὖ κρατοίῃ μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 Πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 Εγὼ δ', ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
 Θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
 Χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
 Ω Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νύξ φιλία,
 Μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 Ητ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 Στεγανὸν δίχτυον, ὡς μήτε μέγαν,

Μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
Μέγα δουλείας

Γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.

Δία τοι Ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι

Τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Αλεξάνδρω

Τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν

Μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπερ, ἄστρων

Βέλος ἠλίθιον σκῆψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν· εἰπεῖν

(Σ. α'.)

Πάρεστι, τοῦτό τ' ἐξιχνεύσαι.

Ὡς ἔπραξαν, ὡς ἔκρανευ.

Οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν

Ἀξιοῦσθαι μέλειν,

Ὅσοις ἀθίκτων χάρις

Πατοῖθ'· ὃ δ' οὐκ εὐσεβῆς·

Πέφανται δ' ἐκ γένους

Ἀτολμήτων, Ἀρη

Πνεόντων μείζον ἢ δικαίως,

Φλεόντων δωμάτων ὑπέρφου,

Ἵπὲρ τὸ βέλτιστον. Ἐστω δ' ἀπήγ-

μαντον, ὥστε κάπαρχεῖν

Εὔπραπίδων λαχόντα.

Οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις

Πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ

Λακτίσαντι μέγαν δίχας

Βωμόν, εἰς ἀφάνειαν.

Βιάται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, (Α. α'.)

Προβουλόπαις ἄφερτος, ἄτας.

Λκος δὲ παμμάταιον.

Οὐκ ἐκρύφθη, πρέπει δὲ φῶς

Αἰνολαμπές, σίνος·

Κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,

Τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς

Μελαμπυγῆς πέλει

Δικαιωθεῖς, ἐπεὶ

Διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,

Πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.

Λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·

Τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε

Φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.

Οἶος καὶ Πάρις, ἐλθὼν

Ες δόμον τὸν Ατρειδᾶν,

Ἡσχυνε ξενίαν τράπε-

ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

Λιπούσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας (Σ. β'.)

Κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὄπλισμούς,

Αγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν,

Βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,

Ατλητα τλᾶσα. Πολλὰ δ' ἔστενον

Τόδ' ἐννέποντες δόμων προφήται·

« Ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι!

« Ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες! »

Πάρεστι σιγαῖς, ἄτιμος, ἀλοίδορος,
 Ἀδιστος, αὖ σφε μένων ἰδεῖν.

Πόθῳ δ' ὑπερποντίας

Φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.

Εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν

Εχθεται χάρις ἀνδρί·

Ομμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις

Εἴρει πᾶσ' Ἀφροδίτα·

Ονειρόφαντοι δὲ πενθήμονες (Α. β'.)

Πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.

Μάταν γάρ, εὖτ' ἂν, ἐσθλά τις δοκῶν ὄραν,

Παραλλάξασα διὰ χερῶν,

Βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον

Πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.

Τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφεστίους ἄχη,

Τὰ δ' ἐστὶ, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα·

Τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις

Πένθεια τλησικάρδιος

Δόμων ἐκάστου πρέπει.

Πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·

Οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν

Οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν

Τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-

στου δόμους ἀφικνεῖται.

Ο χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων,

(Σ. γ'.)

Καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,

Πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμ-

πει βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-

τήνορος σποδοῦ γεμί-

ζων λέβητας εὐθέτου.

Στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-

δρα, τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·

Τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'

Ἀλλοτρίας διαὶ γυναι-

κός. Τάδε σῖγά τις βαῦ-

ζει φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ-

πει προδίκοις Ἀτρεΐδαις.

Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος

Θήκας Ἰλιάδος γᾶς

Εὐμόρφοι κατέχουσιν· ἐ-

χθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·

(Α. γ'.)

Δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.

Μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυ-

κτηρεφές. Τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ

Ἀσκοποὶ θεοί. Κελαι-

ναὶ δ' Ἐριννύες χρόνῳ

Τυχηρὸν ὄντ', ἄνευ δίκας,

Παλιντυχεῖ τριβᾶ βίου
 Τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' αἰ-
 στοῖς τελέθοντος οὔτις ἀλ-
 κά. Τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν
 Εὖ, βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὄσ-
 σοῖς Διόθεν κεραυνός.
 Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλθον.
 Μήτ' εἶην πτολιπόρθης,
 Μήτ' οὔν αὐτὸς ἀλοῦς ὑπ' ἄλ-
 λων βίου κατίδοιμι.
 Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διή-
 κει θοᾶ βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως, (E.)
 Τίς οἶδεν; ἤτοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 Τίς ᾧδε παιδνός, ἢ φρενῶν κεκομμένος,
 Φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρω-
 θέντα καρδίαν, ἔπειτ'
 Ἀλλαγᾶ λόγου καμεῖν;
 Γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει, πρὸ τοῦ φανέν-
 τος χάριν ξυναινέσαι.
 Πιθανὸς ἄγαν ὁ θεῆλυς ὄρος ἐπινέμεται
 Ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
 Γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τάχ εισόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
 Φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγᾶς,

Εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὄνειράτων δίκην,
 Τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
 Κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρωι κατάσκιον
 Κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 Πηλοῦ ξύνουρος, διψία κόνις, τάδε,
 Ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτε σοι, δαίων φλόγα
 Ὑλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῶ πυρός·
 Ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. . . .
 Τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
 Εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

Ὅστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπεύχεται πόλει,
 Αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ.

Ἰὼ πατρῶον οὔδας Ἀργείας χθονός!
 Δεκάτω σε φέγγει τῶδ' ἀφικόμην ἔτους,
 Πολλῶν ῥαγιστῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχαῖν.
 Οὐ γάρ ποτ' ἠύχουν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 Θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
 Νῦν χαῖρε μὲν, χθῶν, χαῖρε δ', ἡλίου φάος,
 Ὑπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιος τ' ἄναξ,
 Τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.
 Ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
 Νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κάπαγώνιος,
 Ἄναξ Ἀπολλόν. Τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς

Πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 Ἡρώς τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 Στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
 Ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 Σεμνοί τε θεῶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 Εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασιν
 Δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶ χρόνῳ.
 Ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων,
 Καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν, Ἀγαμέμνων ἀναξ.
 Ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε (καὶ γὰρ οὖν πρέπει)
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 Βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 Καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός·
 Τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον
 Ἀναξ Ἀτρείδης πρέσβυς, εὐδαίμων ἀνὴρ,
 Ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 Τῶν νῦν. Πάρις γὰρ, οὔτε συντελής πόλις,
 Εξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
 Οφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
 Τοῦ ῥυσίου θ' ἤμαρτε, καὶ πανώλεθρον
 Αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 Διπλᾶ δ' ἔτιταν Πριαμίδαί θ' ἀμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

Κήρυξ Ἀχαιῶν, χαῖρε, τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

Χαίρω τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ερως πατρῶιας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

Ὡστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὑπο.

ΧΟΡΟΣ.

Τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.

ΚΗΡΥΞ.

Πῶς δὴ; διδάχθεις τοῦδε δεσπότη λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

Τῶν ἀντερώωντων ἰμέρω πεπληγμένοι.

ΚΗΡΥΞ.

Ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός σ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

Πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῶ;

ΧΟΡΟΣ.

Πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

Καὶ πῶς ἀπόντων τυράννων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

Εὖ γὰρ πέπρακται. Ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
 Τὰ μὲν τις εὖ λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
 Τὰ δ' αὖτε κάπιμομφα. Τίς δὲ πλὴν θεῶν
 Ἀπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 Μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσουλίας,
 Σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.... τί δ' οὐ
 Στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος;
 Τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν, πλέον στύγος·
 Εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
 Εξ οὐρανοῦ γὰρ κάπὸ γῆς λειμώνια
 Δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
 Εσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
 Χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
 Οἶον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 Ἡ θάλλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
 Κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὔδοι πεσῶν....
 Τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 Παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
 Τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλει.
 Τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 Τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 Καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιδί.

Ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 Νικᾶ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤρέπει,
 Ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
 Ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 « Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος,
 « Θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
 « Δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος. »
 Τοιαῦτα χρῆ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν
 Καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. Πάντ' ἔχεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 Αεὶ γὰρ ἤβᾶ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 Δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
 Εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἀνωλολύξαμεν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
 Ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
 Φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
 Καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε· « Φρυκτώρων διὰ
 « Πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 « Ἡ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. »
 Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὔσ' ἐφαινόμην.
 Ὅμως δ' ἔθυσον· καὶ γυναικεῖ᾽ νόμῳ
 Ολολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πόλιν

Ελασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραις
 Θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 Καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 Ανακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 Οπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 Σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. Τί γὰρ
 Γυναικὶ τούτου φέγγος ἤδιον, δρακεῖν
 Ἀπὸ στρατείας ἄνδρα, σώσαντος θεοῦ,
 Πύλας ἀνοῖξαι; Ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει
 Ἡκεῖν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει
 Γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὐροὶ μολῶν
 Οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα,
 Εσθλὴν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 Καὶ τ' ἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 Οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 Οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 Ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς, μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.

ΚΗΡΥΞ.

Τοιόσδ' ὁ κόμπος, τῆς ἀληθείας γέμων,
 Οὐκ αἰσχρὸς, ὡς γυναικὶ γενναία, λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 Τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον·
 Σὺ δ' εἶπέ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
 Εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν

Ἡξει ξὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ, καλὰ
Ες τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
Σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

Ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
Αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. Οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
Ἡ χειῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

Ἐκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
Μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

Πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος,
Φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
Πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι
Ἐλθεῖν, τελευτήσαι τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

Εὐφημον ἤμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
 Γλώσση μιαίνειν· χωρίς ἢ τιμὴ θεῶν.
 Οταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει,
 Στυγνῶ προσώπῳ, πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
 Πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δήμιον τυχεῖν,
 Πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
 Ἄνδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
 Δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
 Τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων,
 Πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
 Σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
 Ἡκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν....
 Πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
 Χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
 Ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν,
 Πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,
 Φθειρόντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 Ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
 Ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκισαι πνοαὶ
 Ἡρεῖον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βία
 Χειμῶνι τυφῶ, ξὺν ζάλη τ' ὀμβροκτύπῳ,
 Ὠχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
 Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 Ὀρώμεν ἀνθοῦν πέλαγος Δίγαϊον νεκροῖς

Ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
 Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
 Ἡτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ἔζητήσατο
 Θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος Φιγῶν.
 Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θελούς' ἐφέζετο·
 Ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
 Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλων χθόνα.
 Ἐπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφευγότες,
 Λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 Ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 Στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου.
 Καὶ νῦν, ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
 Λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας· τί μή;
 Ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταύτ' ἔχειν δοξάζομεν.
 Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὔν
 Πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν,
 Εἰ γ' οὔν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 Καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς,
 Οὔπω θελοντος ἐξαναλῶσαι γένος.
 Ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 Τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τάληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' (Σ. α'.)
 Ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως
 (Μή τις, ὄντιν' οὐχ ὄρῳ-

μεν, προνοίαις τοῦ πεπρωμένου
 Γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων;))
 Τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'
 Ελέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
 Ελένας, ἔλανδρος, ἐλέπτολις,
 Ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 Προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
 Ζεφύρου γίγαντος αὔρα.
 Πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοί,
 Κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον,
 Κελσάντων Σιμόεντος ἀκτᾶς
 Εἰς ἀεξιφύλλους δι' ἔριν
 Αἵματόεσσαν.
 Ἰλίῳ δὲ κῆδος θρ- (Λ. α'.)
 θώνυμον τελεσίφρων
 Μῆνις ἤλασεν, τραπέ-
 ζας ἀτίμωσιν ὑστέρω χρόνω
 Καὶ ξυνεστίου Διὸς
 Πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
 Μέλος ἐκφάτως τίοντας,
 Ὑμέναιον, ὃς τότε ἐπέπρεπεν
 Γαμβροῖσιν αἰεῖδεν.
 Μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον,
 Πριάμου πόλις γεραιὰ
 Πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-

σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 Παμπρόσθ' ἢ πολύθρηνον αἰῶν',
 Ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον
 Αἷμ', ἀνατλάσα.

Ἐθρεψεν δὲ λέοντα (Σ. β'.)

Σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὐ-
 τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
 Ἐν βιότου προτελείοις
 Ἀμερον, εὐφιλόπαιδα,
 Καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

Πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
 Νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
 Φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
 νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν (Λ. β'.)

Ἔθος τὸ πρὸς τοκέων· χά-
 ριν γὰρ τροφεύσιν ἀμείβων,
 Μηλοφόνοισιν ἄγασιν
 Δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·

Αἷματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
 Ἀμαχον ἄλγος οἰκέταις,
 Μέγα σίνος πολύκτονον,
 Ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
 τας δόμοις προσετράφη.

Παρ' αὐτὰ δ' οὖν ἐλθεῖν ἐς Ιλίου πόλιν, (Σ. γ'.)

Λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
 Ακασκαῖον ἄγαλμα πλούτου,
 Μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
 Δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
 Παρακλίνουσ' ἐπέκρανευ
 Δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
 Δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
 Συμένα Πριαμίδαισιν,
 Πομπᾶ Διὸς Ξενίου,
 Νυμφόκλαυτος Εριννύς.

Παλαίφατος δ' ἐν τοῖς βροτοῖς γέρων λόγος (Α. γ.)
 Τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβου
 Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν
 Ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
 Βλαστάνειν ἀχόρεστον οἰζύν.
 Δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
 μί. Τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
 Μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
 Σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
 Οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
 Καλλίπαις πότμος αἰεί.
 Φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαι- (Σ. δ.)
 ἃ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
 Ὑβριν, τότε ἢ τότε, ὀππότεαν
 Τὸ κύριον μόλη,

Νέον φυτεύουσα κόρον
 Δαίμονά τ' ἀπόλεμον,
 Ανιέρον θράσος,
 Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
 Εἶδομένας τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις (Α. δ.)

Δώμασιν, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει

Βίον. Τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-

σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν

Παλιντρόποις ὄμμασι λεί-

πουσ', ὅσια προσέβα,

Δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

του παράσημον αἴνω·

Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Αγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',

Ατρέως γένεθλον,

Πῶς σε προσεῖπω; πῶς σε σεβίζω,

Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας

Καιρὸν χάριτος;

Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

Προτίουσι, δίκην παραβαίνοντες.

Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν

Πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης

Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσεφικνεῖται·

Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς

Αγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 Οστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
 Οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς
 Τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
 Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

Σὺ δέ μοι τότε μὲν, στέλλων στρατιάν
 Ελένης ἔνεκ' (οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω),
 Κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
 Οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
 Θάρσος ἐκούσιον
 Ανδράσι θνήσκουσι κομίζων.
 Νῦν δ', οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως
 Εὐφρων τοῖς πόνον εὖ τελέσασιν.
 Γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 Τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 Πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Πρῶτον μὲν Ἀργὸς καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
 Δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
 Νόστου, δικαίων δ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
 Πριάμου. Δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 Κλύοντες, ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορὰς
 Ες αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως
 Ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
 Ἐλπίς προσῆει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.

Καπνώ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὖσημος πόλις.
 Ατῆς Φύελλαι ζῶσι συνθνήσκουσα δὲ
 Σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
 Τούτων θεοῖσι χρῆ πολύμνηστον χάριν
 Τίνειν· ἐπεὶπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
 Επραξάμεσθα, καὶ, γυναικὸς οὐνεκα,
 Πόλιν διημάθουνεν Ἀργεῖον δάκος,
 Ἴππου νεοσσὸς, ἀσπιδοστροφὸς λεῶς,
 Πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύτιν·
 Ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὠμηστῆς λέων,
 Ἀδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
 Θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 Τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
 Καὶ φημὶ ταῦτά καὶ ξυνήγορόν μ' ἔχεις.
 Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
 Φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
 Δύσφρων γὰρ ἴος, καρδίαν προσήμενος,
 Ἀχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον·
 Τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
 Καὶ, τὸν φυραῖον ὄλθον εἰσορῶν, στένει.
 Εἰδῶς λέγοιμ' ἄν (εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 Ομιλίας κάτοπτρον) εἰδῶλον σκιᾶς
 Δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
 Μόνος δ' Οδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἔκων ἔπλει,
 Ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·

Εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζώντος πέρι
 Λέγω. Τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοῦς
 Κοινοῦς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει,
 Βουλευσόμεσθα. Καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
 Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
 Ὅτω δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 Ἡτοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
 Πειρασόμεσθα πῆματος τρέψαι νόσον.
 Νῦν δ', ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
 Ἐλθῶν, θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι,
 Οἷπερ, πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
 Νίκη δ', ἐπεῖπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 Λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
 Τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Οὐκ ἄλλων πάρα
 Μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον,
 Τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
 Τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος διχα
 Ἡσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
 Πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
 Καὶ τὸν μὲν ἤκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 Κάχιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας, δόμοις.
 Καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν

Ἀνὴρ ὃδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 Φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
 Εἰ δ' ἦν τεθνηκῶς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
 Τρισώματος τὰν Γηρυῶν ὁ δεύτερος
 Πολλὴν ἄνωθεν (τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω)
 Χθονὸς, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβῶν,
 Ἀπαξ ἐκάστω κατθανῶν μορφώματι.
 Τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
 Πολλὰς ἄνωθεν ἄρτάνας ἐμῆς δέρης
 Ἐλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
 Ἐκ τῶνδ' ἐτοίματ' ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 Ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
 Ὡς χρῆν, Ορέστης. Μὴ δὲ θαυμάσης τόδε·
 Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος
 Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πῆματα
 Ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν θ' ὑπ' Ἰλίου σέθεν
 Κίνδυνον, εἴτε δημόθρους ἀναρχία
 Βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε, σύγγονον
 Βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
 Τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
 Ἐμοὶ γε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγῶν.
 Ἐν ὄψικοῖτοισι δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
 Τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
 Ἀτημελήτους αἰέν. Ἐν δ' ὀνειράσιν,

Λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 Ριπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
 Ορῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 Νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ,
 Λέγοιμ' ἄν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
 Σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 Στύλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
 Καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
 Κάλλιστον ἤμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χειμάτος,
 Οδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
 Τερπνὸν δὲ τὰναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
 Τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιώ προσφθέγμασιν.
 Φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 Ηνειχόμεσθα· νῦν δ' ἐμοὶ, φίλον κάρα,
 Ἐχθαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 Τὸν σὸν πόδ', ὣς ἴναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
 Δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος,
 Πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
 Εὐθύς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
 Ἐς δῶμ' ἄελπτον, ὡς ἄν ἠγῆται Δίκη.
 Τὰ δ' ἄλλα φροντὶς, οὐχ ὕπνω νικωμένη,
 Θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωμαίων ἐμῶν φύλαξ,
 Ἀπουσία μὲν εἵπας εἰκότως ἐμῆ·

Μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμῳς
 Αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 Καὶ τ' ἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 Ἀβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,
 Χαμαιπετὲς βόημα προσχάνης ἐμοὶ,
 Μηδ' εἵμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον
 Τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 Ἐν ποικίλοις δὲ, θνητὸν ὄντα, κάλλεσιν
 Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
 Λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.
 Χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 Κληδῶν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
 Θεοῦ μέγιστον δῶρον. Οὐβίσαι δὲ χρὴ
 Βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
 Εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγώ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ μὴν τόδ' εἶπε μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡῦξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εἵπερ τις, εἰδῶς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τὰδ' ἤνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Εν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς φόγον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐδ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Οὔτοι γυναιχός ἐστιν ἰμείρειν μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἡ καὶ σὺ νίκην τήνδε δῆριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἄλλ, εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

Λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,

Ξὺν τοῖσδέ μ' ἔμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν

Μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλη φθόνος.

Πολλὴ γὰρ αἰδῶς στρωματοφθορεῖν, ποσὶν

Φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

Τούτων μὲν οὔτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς

Τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς

Θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέχεται.

Ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρήται ζυγῶ.

Αὕτη δὲ, πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον

Λυθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.

Ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,

Εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔστιν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασθέσει);

Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον

Κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.

Οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἀναξ:

Ἐχειν, πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.

Πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν εὐξάμην,

Δόμοισι προὔνεχθέντος ἐν χρηστήριοις,

Ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.

Ρίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἔκετ' ἐς δόμους,

Σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.

Καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἐστίαν,

Θάλλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν.

Ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς

Οἶνον, τότε ἤδη ψυχὸς ἐν δόμοις πέλει,

Ἄνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

Ζεῦ, Ζεῦ Τέλειε, τὰς ἐμάς εὐχὰς τέλει.

Μέλοι δὲ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως (Σ. α'.)

Δεῖγμα προστατήριον

Καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,

Μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,

Οὐδ' ἀποπτύσαι, δίκαν

Δυσκρίτων ὄνειράτων,

Θάρσος εὐπιθές ἴζει

Φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπὶ

Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις,

Ψαμμίας ἀκάτας παρή-

θησεν, εὖθ' ὑπ' Ἰλιον

Ωρτο ναυβάτας στρατός.

Πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων (Α. α'.)

Νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν

Τὸν δ' ἄνευ λύρας ὄμως ὑμνωδεῖ

Θρῆνον Ἐρινυὸς αὐτοδίδακτος ἔσωθεν

Θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων

Ἐλπίδος φίλον θράσος.

Σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει

Πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις

Δίναϊς κυκλούμενον κέαρ.

Εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τοῖα

Ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,

Ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Μάλα γέ τοι τὸ τᾶς πολλᾶς

(Σ. β'.)

Υγιείας ἀκόρεστον

Τέρμα. Νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,

Καὶ πότμος εὐθυπορῶν

Ἀνδρὸς ἔπαισεν

Ἀφαντον ἔρμα.

Καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων

Κτησίων ὄκνος βαλῶν

Σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,

Οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος

Πημονᾶς γέμων ἄγαν,

Οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.

Πολλά τοι δόσις

Ἐκ Διὸς ἀμφιλαφῆς τε, καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν

Νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἄπαξ πεσὼν

(Λ. β'.)

Θανάσιμον προπάροισ' ἀν-

δρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαιίδων;

Οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ

Τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἐπ' ἀβλαβείᾳ

Ζεὺς ἂν αὐτ' ἔπαυσεν.

Εἰ δὲ μὴ τεταγμένα

Μοῖρα μοῖρά μ' ἐκ θεῶν

Εἶργε μὴ πλέον φέρειν,

Προφθάσασα καρδία.

Γλώσσαν ἄν τὰδ' ἐξέχει.
 Νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 Θυμαλγῆς τε, καὶ
 Οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν,
 Ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἔσω κομίζου καὶ σύ (Κασάνδραν λέγω),
 Ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 Κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 Δούλων, σταθεῖσαν Κτησίου βωμοῦ πέλας.
 Ἐκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ δ' ὑπερφρόνει.
 Καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
 Πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν Φιγεῖν βία.
 Εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιβρέποι τύχης,
 Ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 Οἷ δ', οὔ ποτ' ἐλπίσαντες, ἤμησαν καλῶς,
 Ωμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην.
 Ἐχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

Σοὶ τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 Ἐντὸς δ' ἄν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
 Πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι' ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἄλλ' εἵπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίχην,
 Ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,

Ἐσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπου. Τὰ λῶστα τῶν παρεστῶτων λέγει.

Πείθου, λιπούσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ τοι θυραΐαν τήνδ' ἔμοι σχολή πάρα

Τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου

Ἐστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς,

Ὡς οὐποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.

Σὺ δ', εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.

Εἰ δ', ἀξυνήμων οὔσα, μὴ δέχει λόγον,

Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερὶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ

Δεῖσθαι τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ μαίνεταιαί γε, καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,

Ἡτις λιπούσα μὲν πόλιν νεαίρετον

Ἡκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,

Πρὶν αἵματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.

Οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐγὼ δ' (ἐπαικτεῖρω γάρ) οὐ θυμώσομαι.

Ἰθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,

Εἴχουσ' ἀνάγκη τῆδε, καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οτοτοτοῖ! πόποι! δᾶ!

Ω 'πολλον, ὦ 'πολλον!

ΧΟΡΟΣ.

Τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

Οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οτοτοτοῖ! πόποι! δᾶ!

Ω 'πολλον, ὦ 'πολλον!

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ

Οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Απολλον, Απολλον

Αγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός!

Απώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

Χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

Μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Απολλον, Απολλον

Αγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός,

Α! ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τὴν Ατρειδῶν. Εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,

Εγὼ λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθη.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Α, ἄ!

(Σ. α'.)

Μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

Αὐτοφόνα κακὰ, κάρτάνας,

Ἀνδρὸς σφαγεῖον, καὶ πέδον ῥαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

Εοικεν εὐρίς ἢ ξένη, κυνὸς δίχην,

Εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Α, ἄ!

(Α. α'.)

Μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι

Κλαιόμενα τὰ βρέφη, σφαγὰς,

Οπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ μὲν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι

Ἡμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ πόποι! τί ποτε μῆδεται;

(Σ. β'.)

Τί τόδε νέον ἄχος μέγα

Μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται, κακὸν

Ἀφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλλὰ δ'

Ἐκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Τούτων αἰδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων·

Εκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ βοᾷ πόλις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ τάλαινα! τόδε γὰρ τελεῖς, (Α. β'.)

Τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν

Λουτροῖσι φαιδρύνασα... Πῶς φράσω τέλος;

Τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ

Χερὸς ὀρέγματα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνεγμάτων

Επαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ε, ἔ! παπαῖ, παπαῖ! τί τόδε φαίνεται; (Σ. γ'.)

Ἡ δίκτυόν τί γ' Ἄδου;

Ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξύναιτία

Φόνου. Στάσις δ' ἀκόρεστος γένει

Κατολολυξάτω θυμάτος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

Ποίαν Εριννὺν τήνδε δάμασιν κέλει

Επορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.

Ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοθαφῆς (Σ. δ'.)

Σταγῶν, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις

Ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.

Ταχεῖα δ' ἅτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Α, ἄ! ἰδοῦ, ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῆς (Α. γ'.)

Τὸν ταῦρον ἐν πέπλοισιν
 Μελαίγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
 Τύπτει· πιτνεῖ δ' ἐνύδρω τεύχεϊ.
 Δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
 εἶναι, κακῶ δέ τῃ προσεικάζω τάδε.

Ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις (Α. δ'.)
 Βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ δὴ αἰ
 Πολυεπεῖς τέχνηαι θεσπιωδὸν
 Φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι! (Σ. ε'.)
 Τὸ γὰρ ἐμὸν θεοῶ πάθος ἐπαγγέασα.
 Ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
 Οὐ δὴ ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

Φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- (Σ. ζ'.)
 φι δ' αὐτᾶς θεοεῖς
 Νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθα
 Ἀχόρετος βοᾶς, φεῦ! φιλοίχτοις φρεσὶν
 Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 Ἀηδῶν βίον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνοσ! (Α. ε'.)

Περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας τε
 Θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 Ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

ΧΟΡΟΣ.

Πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις (Α. 5'.)

Ματαίους δύας,

Τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγᾷ

Μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;

Πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ

Κακοῖρήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ γάμοι, γάμοι

(Σ. 5'.)

Πάριδος, ὀλέθριοι φίλων!

Ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν!

Τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν'

Ἡνυτόμαν τροφαῖς·

Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους

Οχθους ἔοικα θεσπιωδέσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;

(Σ. 7'.)

Νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

Πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ,

Δυσάλγει τύχα μινυρὰ κακὰ θεομένας,

Θαύματ' ἔμοι κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ πόνοι, πόνοι (Α. ζ'.)

Πόλεος ὀλουμένας τὸ πᾶν!

Ἰὼ πρόπυργοι θυεῖαι πατρὸς

Πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων ἄκος δ'

Οὐδὲν ἐπήρκεσαν,

Τὸ μὴ πόλιν μὲν, ὥσπερ οὖν ἔχει, παθεῖν.

Εγὼ δὲ θερμὸν οὔς τάχ' ἐμπέδω βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. (Α. η'.)

Τίς σε καὶ κακοφρονεῖν

Τίθησι δαίμων ὑπερβαρὺς ἐμπιτνῶν,

Μελίζειν πάθη γοερὰ θανατηφόρα;

Τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

Ἔσται δεδορκῶς, νεογάμου νύμφης δίκην·

Λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς

Πνέων ἐσθήξειν, ὥστε, κύματος δίκην,

Κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ

Μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.

Καὶ μαρτυρεῖτε ξυνδρόμῳ ἴχνος κακῶν

Ρινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.

Τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς

Ξύμφθογγος, οὐκ εὖφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 Καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 Βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 Δύσπεμπτος ἔξω, ξυγγόνων Εριννύων.
 Ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δῶμασιν προσήμεναι
 Πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 Εὐνάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 Ἡμαρτον; ἢ θηρῶ τι, τοξότης τις ὡς;
 Ἡ ψευδόμαντῆς εἶμι θυροκόπος φλέδων;
 Ἐκμαρτύρησον προὔμοσας τό μ' εἰδέναί
 Λόγῳ παλαιᾶς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆμα γενναίως παγὲν,
 Παιώνιος γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 Πόντου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρου πόλιν,
 Κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστᾶταις.

ΚΛΣΑΝΔΡΑ.

Μάντις μ' Απόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
 Προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Μῶν καὶ θεός περ ἡμέρῳ πεπληγμένος;
 Ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράστων πλέον.

ΚΛΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' ἦν παλαιστῆς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ καὶ τέχνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἐυναίνεσσα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡδὴ τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημένη;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἡδὴ πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἐπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰού, ἰού! ὦ ὦ κακά!

Ἰπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος

Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίους δυσφημίους.

Ορᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους

Νέους, ὄνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν;

Παῖδες, θανόντες ὡσπερὶ πρὸς τῶν φίλων,

Χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,

Ἐν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

Πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.

Εκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά
 Λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
 Οἰκουρὸν, οἴμοι! τῷ μολόντι δεσπότη
 Εμῷ. Φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
 Νεῶν τ' ἔπαρχος Ιλίου τ' ἀναστάτης
 Οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
 Λέξασα, κάκτεινάσα φαιδρόνους, δίκην
 Ατῆς λαθραίου, τεύξεται κακῆ τύχῃ.
 Τοιαῦτα τολμᾷ Φηλὺς ἄρσενος φονεὺς
 Ἔστιν. Τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
 Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινά
 Οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
 Θύουσαν Ἄδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἀρῆν
 Φίλοις πνέουσαν; Ὡς δ' ἐπωλολύξατο
 Ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχῃ τροπῇ.
 Δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἶ τι μὴ πείθω (τί γάρ;),
 Τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
 Ἄγαν ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
 Ξυνῆκα, καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
 Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξεικασμένα·
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Αγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐφημον, ὦ τάλαινα, κοίμισον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Αλλ' οὔτι παιῶν τῶδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, εἰ παρέσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἡ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν;

ΧΟΡΟΣ.

Τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυσμαθῆ δ' ὄμωσ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ ἐπέρχεται δέ μοι;

Οτοτοῖ! Λύκει' Ἀπολλον! οἶ ἐγὼ, ἐγώ!

Αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη.

Λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,

Κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
 Τεύχουσα, κάμου μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ
 Επεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
 Εμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
 Τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 Καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
 Σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 Ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντά γ' ὧδ' ἀμείψομαι·
 Ἀλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 Ἰδοῦ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 Χρηστηρίαν ἐσθῆτ'. Επώπτευσας δέ με
 Κἂν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένῃ μετὰ
 Φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
 Καλουμένη δὲ φοιτᾶς, ὡς ἀγύρτρια,
 Πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην.
 Καὶ νῦν ὁ μάντις, μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
 Ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 Βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
 Θερμῷ κοπέισῃ φοινίῳ προσφάγματι.
 Οὐ μὲν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 Ἡξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
 Μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 Φυγὰς δ', ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 Κάτεισιν, ἅτας τάσδε θρυγκώσων φίλοις·
 Ομώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,

Αξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 Τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὦδ' ἀναστένω,
 Ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 Πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶχον πόλιν,
 Οὕτως ἀπαλλάσσουνεν ἐν θεῶν κρίσει;
 Ἰούσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
 Ἄδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
 Ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 Ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εὐθνησίμων
 Ἀποβρύέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφή,
 Γύναι, μακρὰν ἔτεινας. Εἰ δ' ἔτητύμως
 Μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
 Βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνῳ πλέω.

ΧΟΡΟΣ.

Ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἦκει τόδ' ἡμᾶρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εὐκλεῶς ται κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδείς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἰὼ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων!

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' ἐστὶ χρεῖμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φεῦ, φεῦ!

ΧΟΡΟΣ.

Τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ὅμοιος ἀτμὸς, ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀλλ' εἶμι, κὰν δόμοισι κωκύσους' ἐμὴν

Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. Ἀρκεῖτω βίος.

Ἰὼ, ξένοι,

Οὐ τοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβω.

Ἀλλ' ὡς θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,

Ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,

Ανὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 Επιξενούμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Ω τλήμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Απαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρήνον θέλω
 Ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Ἡλίω δ' ἐπεύχομαι
 Πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἔμοῖς τιμαόροις,
 Ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἔμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 Δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
 Ἰὼ βρότεια πράγματ'! εὐτυχοῦντα μὲν
 Σκιά τις ἂν πρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
 Βολαῖς ὑγρώστων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
 Καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφου
 Πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
 Οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
 « Μηκέτ' ἐσέλθῃς » τάδε φωνῶν.
 Καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 Μάκαρες Πριάμου·
 Θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει.
 Νῦν δ', εἰ προτέρων αἵμ' ἀποτίσει,
 Καὶ, τοῖσι θανούσι θανῶν, ἄλλων
 Ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,

Τίς ἂν εὐξαιτο βροτῶν, ἄσινεῖ
Δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ωμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Σῆγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ωμοι μάλ' αὔθις! δευτέραν πεπληγμένος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.

Ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἂν πως ἀσφαλῆ βουλευματα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Εγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
Πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Εμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
Καὶ πράγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοβρύτῳ ξίφει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Κἀγὼ, τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν,
Ψηφίζομαί τι δρᾶν. Τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Ορᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
Τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Χρονίζομεν γάρ. Οἱ δὲ, τῆς μελλοῦς κλέος

Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Οὐκ οἶδα βουλῆς ἤστινος τυχῶν λέγω.

Τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ

Δόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Ἡ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν

Δόμων καταισχυνηῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Ἄλλ' οὐκ ἀνεκτόν· ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.

Πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Ἡ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων

Μαντευσόμεσθα τὰνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.

Τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,

Τρανῶς Ἀτρεΐδην εἰδέναι κυροῦντ' ὅπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,

Τάναντί' εἶπεῖν οὐκ ἐπαισχυνηθήσομαι.

Πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 Δοχοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
 Φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
 Ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὄδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 Δίκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν.
 Ἐστηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
 Οὔτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
 Ὡς μήτε φεύγειν, μήτ' ἀμύνασθαι μόρον.
 Ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
 Περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
 Παίω δέ νιν δίς· κὰν δυοῖν οἰμώγμασιν
 Μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωχότι
 Τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 Ἄδου, νεκρῶν σωτήρος, εὐκταίαν χάριν.
 Οὔτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσών·
 Κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν,
 Βάλλει μ' ἐρεμνῆ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 Χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσον, ἢ Διὸς νότῳ
 Γᾶν, εἰ σπόρητος κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 Ὡς ᾧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 Χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 Εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὅστ' ἐπισπένδειν νεκρῶ,
 Τάδ' ἄν δικαίως ἦν· ὑπερδίκως μὲν οὔν
 Τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὄδε
 Πλήσας ἀραιῶν, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς Φρασύπτομος,
 Ητις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον·

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 Εγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 Λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 Ομοιον. Οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 Πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 Ἔργον, δικαίας τέκτονος. Τάδ' ὦδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

Τί κακὸν, ὦ γύναι, χθονοτρεφές (Σ.)
 Ἐδανὸν, ἢ ποτὸν πασαμένα, ῥυσᾶς
 Ἐξ ἄλῃς ὄρμενον, τόδ' ἐπέθου θυός
 Δημοθρόους τ' ἀράς; ἀπέδικες, ἀπέταμες
 Ἀπόπολις δ' ἔσει, μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοῖ,
 Καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 Οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 Ὅς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
 Μήλων φλεόντων εὐπόχοις νομεύμασιν,
 Ἐθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοῖ
 Ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
 Οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,

Μιασμάτων ἄποιν' ; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
 Ἐργων, δικαστῆς τραχὺς εἶ. Λέγω δέ σοι
 Τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
 Ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
 Ἀρχειν. Ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός,
 Γνώσει διδάχθεις ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μεγαλόμητις εἶ, περίφρονα δ' (Α.)
 Ἐλκχες. Ὡσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχα
 Φρῆν ἐπιμαίνεται. Λίπος ἐπ' ὀμμάτων
 Αἵματος εὖ πρέπει ἀτίετον. Ἐτι σε χρὴ
 Στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θεμιν
 Μὰ τήν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
 Ἀτην, Ἐριννύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
 Οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν,
 Ἐως ἂν αἴθη πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
 Οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σμικρὰ θράσους.
 Κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ
 Ἡ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 Καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος,
 Πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων

Ιστοτρίβης. Ατιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 Ο μὲν γὰρ οὕτως· ἢ δέ τοι, κύκνου δίκην,
 Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
 Κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
 Εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Φεῦ! τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος, (Σ. α'.)
 Μηδὲ δεμνιοτήρης,
 Μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
 Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
 Φύλακος εὐμενεστάτου,
 Καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί.
 Πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
 Ἰὼ, παρανόμους Ελένα,
 Μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
 Ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ,
 Νῦν δὲ τελείαν πολύμναστον
 Επηνθίσω δι' αἵμ' ἄνιπτον.
 Ἡ τις ἦν τότε ἐν δόμοις
 Εἰς ἐρίδματος, ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
 Τοῖσδε βαρυνθείς·
 Μηδ' εἰς Ελένην κότον ἐκτρέψης,
 Ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς, μία πολλῶν

Ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν δλέσασ',
 Ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Δαῖμον, ὃς ἐμπίπτεις δώμασι καὶ δίφω- (Α. α'.)
 εἰσι Τανταλίδαισιν,

Κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
 Καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.

Ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
 Κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖς' ἐκνόμῳς
 Ὑμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται δόμοις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Νῦν δ' ὄρθωσας στόματος γνώμην,
 Τὸν τριπάχιον

Δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.

Ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ ἀίματολοιχὸς
 Νεῖρη τρέφεται· πρὶν καταλήξαι
 Τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδ' (Σ. β'.)

Αἶμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς,

Φεῦ, φεῦ! κακὸν αἶνον ἀτη-
 ρᾶς τύχας ἀκορέστου,

Ἰὼ, ἰή! διαὶ Διὸς

Παναιτίου πανεργέτα.

Τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

Τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

Ιὼ, ἰὼ!

Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;

Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' ἄρ' εἶπω;

Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶδ'

Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων

(ὦ μοί μοι! κοίταν τάνδ'!), ἀνελεύ-

θερον δολίῳ μόρῳ δαμείς

Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν.

Μηδ' ἔτι λέξης

Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.

Φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ

Τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ

Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,

Τόνδ' ἀπέτισεν,

Τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ

(Α. β'.)

Τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσων;

Πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-

πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.

Βιάζεται δ' ὁμοσπόροις

Ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων

Μέλας Ἀρης, ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
Πάχνην κουροβόρῳ παρέξει.

Ἰὼ, ἰὼ!

Βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
Φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' ἄρ' εἶπω;
Κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
Ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων
(ὦ μοί μοι! κοίταν τάνδ'!), ἀνελεύ-
θερον δολίῳ μόρῳ δαμείς
Ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐκ ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
Τῷδε γενέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὔτος δολίαν ἄταν
Οἴκοισιν ἔθηκ'· ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ'
Ἐρνος ἀερθὲν, τὴν πολύκλαυτόν τ'
Ἰφιγένειαν ἀνάξια δράσας,
Ἀξια πάσχων, μηδὲν ἐν Ἄδου
Μεγαλαυχείτῳ, ξιφοδηλήτῳ
Θανάτῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεῖς, (Σ. γ.)
Εὐπάλαμνον μέριμναν,
Ὅπα τράπωμαι, πίννοντος οἴκου.
Δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ

Τὸν αἰματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
 Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης,
 Πρὸς ἄλλαις θηγάναισι, Μοῖρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

Ιὼ! γᾶ, γᾶ,
 Εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν
 Ἀργυροτοίχου
 Δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
 Τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων,
 Ἡ σὺ τόδ' ἔρξαι
 Τλήσει, κτείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς,
 Αποκωκῦσαι ψυχὴν, ἄχαριν
 Χάριν ἀντ' ἔργων
 Μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

Τίς δ' ἐπιτύμβιος
 Αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
 Ἐν δακρύοις ἰάπτων
 Ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν
 Τοῦτο· πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε.
 Καὶ καταθάψομεν
 Οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
 Ἀλλ' Ἰφιδένηιά νιν ἀσπασίως

Θυγάτηρ, ὡς χρῆ,
 Πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 Πόρθμευμ' ἀχέων
 Περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

Ονειδος ἤκει τόδ' ἀντ' ονειδους. (Α. γ'.)
 Δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.

Φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 Μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
 Παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Θέσμιον γὰρ
 Τίς ἂν γονὰν ῥᾶον ἐκβάλοι δόμων;
 Κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ες τόνδ' ἐνέβη ξὺν ἀληθείᾳ
 Χρησμόν. Εγὼ δ' οὔν
 Εθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
 Ορκους θεμένα, τάδε μὲν στέργειν,
 Δύστλητά περ ὄνθ'. Ο δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
 Ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεάν
 Τρίθειν θανάτοις αὐθένταισιν.
 Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούση
 Πᾶν ἀπόχρη μοι, κάλληλοφόνους
 Μανίας μελάθρων ἀφελούση.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ω φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου!

Φαίην ἄν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
 Ἰδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων
 Τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοῖ,
 Χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 Πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι,
 Αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
 Ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
 Καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολῶν πάλιν,
 Τλήμων Θυέστης μοῖραν εὔρετ' ἀσφαλῆ,
 Τὸ μὴ θανῶν πατρῶον αἰμάξαι πέδον
 Αὐτοῦ. Ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
 Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
 Τῷ 'μῶ, κρεουργὸν ἤμαρ εὐθύμως ἄγειν
 Δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 Τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 Ἐθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδραχὰς καθήμενος.
 Δσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαβῶν,
 Ἐσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρᾳς, γένει.
 Κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
 Ωμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
 Μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
 Λάχτισμα δειπνοῦ ξυνδίκως τιθεὶς ἄρᾳ,
 Οὕτως δλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθέλους γένος.

Εκ τῶνδ' ἐσοὶ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 Κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 Τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέξ' ἀθλίῳ πατρὶ
 Ξυνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
 Τραφέντα δ' αὖθις ἢ Δίκη κατήγαγεν.
 Καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἠψάμην Φυραῖος ὢν,
 Πᾶσαν ξυνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 Οὔτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ,
 Ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 Σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν.
 Μόνος δ' ἔπακτον τόνδε βουλευσαί φόνον,
 Οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα.
 Δημορῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Σὺ ταῦτα φωνεῖς, νερτέρᾳ προσήμενος
 Κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 Γνώσει, γέρων ὢν, ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ
 Τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
 Δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας, αἴ τε νήστιδες
 Δύαι, διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
 Ἰατρομάντεις. Οὐχ ὄρας ὄρων τάδε;
 Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πῆσας μογῆς.

ΧΟΡΟΣ.

Γύναι, σὺ τοῦδ' ἤκοντος ἐκ μάχης νέον
 Οἰκουρὸς εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα,
 Ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Καὶ ταῦτα τᾶπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
 Ορφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 Ο μὲν γὰρ ἤγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
 Σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
 Ἄξει. Κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὡς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
 Ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 Δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.
 Ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενῆς.
 Ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
 Ἀρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 Ζεύξω βαρείαις οὔτι μοι σειραφόρον
 Κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
 Λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

Τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 Οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλὰ σὺν γυνή,

Χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων,
 Εκτειν'. Ορέστης ἄρα που βλέπει φάος,
 Οπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη,
 Ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα.
 Εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἑκάς τόδε.
 Εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλὰ καὶ γὰρ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
 Ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρως·
 Πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει μηδὲν αἵματώμεθα.
 Στείχεθ', οἱ γέροντες, ἤδη πρὸς δόμους πεπρωμένους,
 Πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἄκαιρον. Χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
 Εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλις γ' ἐχοίμεθ' ἂν,
 Δαίμονος χολῆ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.
 Ωδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι,
 Κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρώμενους,
 Σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα δ' ὑβρίσαι!

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ, ἐὰν δαίμων Ορέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

Πράσσε, πιαίνου, μιαινών τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἴσθι μοι δώσων ἄποινα, τῆσδε μωρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

Κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ

Καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

6.

ΚΟΝΦΟΡΟΙ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰς τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς αἱμα-
τώδεις χεῖρας, καὶ τὰς τοῦ Αἰγίσθου, ὅσπερ τῆς τοῦ
Αγαμέμνονος ἄτης μεταίτιος ὑπῆρχε, ἐκφεύγων Ορέ-
στης ἐν ἐξορίᾳ ἐτρέφθη. Οθεν, τοῦ Λοξίου χρησμοῦ
κελεύοντος, πρὸς δόμους δεῦρ' ἐκὼν σὺν Πυλάδῃ τῷ
αὐτοῦ φίλῳ, πρὸς τὸν τοῦ βασιλέως οἶκον προσέρχεται,
ἔμπορόν τινα ἐκ Φωκέων, Δαυλιέα τὴν κλῆσιν, ἀπο-
ψευδόμενος, τὸν Αἰγίσθον, πρὶν αὐτὸν ζητεῖν, ἀναιρεῖ,
ποδώκει παραβαλὼν χαλκεύματι, καὶ τὴν μητέρα,
τὴν βασίλισσαν τὴν Κλυταίμνηστραν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ *γυναικῶν χοηφόρων.*

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΔΙΓΙΣΘΟΣ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ερμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη,
Σωτῆρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
Ἦκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθω τῷδε κηρύσσω πατρὶ
Κλύειν, ἀκούσαι.

.....
Φέρω δὲ πλόκαμον Ἰνάχω θρεπτήριον,
Τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον

.....
Τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἤδ' ὀμήγυρις
Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχιμοῖς
Πρέπουσα; ποία ξυμφορᾶ προσεικάσω;
Πότερα δόμοισι πτώμα προσκυρεῖ νέον;
Ἢ πατρὶ τῷ μῶ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ
Χοᾶς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
Ουδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶ
Πρέπουσαν. Ω Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
Πατρὸς, γενοῦ δὲ ξύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
Μάθω γυναικῶν ἥτις ἤδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην (Σ. α'.)

Χοὰς προπομπὸς δξύχειρι σὺν κτύπῳ.

Πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς

Ουυχὸς ἄλοκι νεοτόμῳ

Δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.

Λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,

Πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις

Ἐυφοραῖς πεπληγμένων.

Τορὸς γὰρ Φόβος ὀρθόθριξ (Λ. α'.)

Δόμων, ὄνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον

Πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα

Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,

Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνῶν.

Κριταί τε τῶνδ' ὄνειράτων

Θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι

Μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,

Τοῖς κτανούσιν τ' ἐγκοτεῖν.

Τοιάνδ' ἐπὶ χάριν ἄχαριν, (Σ. β'.)

Ἀπότροπον κακῶν,

(Ἰὼ γαῖα μαῖα!) μωμένα μ' ἴαλεν

Δύσθεος γυνά.

Φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

Τί γὰρ λύτρον πεπόντος αἵματος πέδω;
 Ἰὼ πανοιζὺς ἐστία!
 Ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων!
 Ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
 Δνόφοι καλύπτουσι δόμους,
 Δεσποτᾶν θανάτοισιν.
 Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, (Α. β'.)
 Απόλεμον τὸ πρὶν,
 Δι' ὧτων φρενὸς τε δαμίας περαῖνον,
 Νῦν ἀφίσταται.
 Φοβεῖται δέ τις. Τὸ δ' εὐτυχεῖν
 Τόδ', ἐν βροτοῖς θεὸς τε, καὶ θεοῦ πλέον.
 Ροπή δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας
 Ταχεῖα, τοὺς μὲν ἐν φάει
 Τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
 Μένει χρονίζοντα βρύει,
 Τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
 Δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφῷ,
 Τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρρυδάν.
 Διαλγῆς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
 Παναρκέτας νόσου βρύειν.
 Οἴγοντι δ' οὐ τι νυμφικῶν ἐδωλίων
 Ἀκος πόροι τί πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
 Βαίνοντες τὸν χερομυσῆ

Φόνον, καθαίροντες ἰούσαν ἄτην;
 Ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
 Θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
 Πατρώων δούλιον ἐσᾶγον αἴσαν)
 Δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
 Πρέποντ' ἀρχαῖς βίου,
 Βία φερομένων, αἰνέσαι πικρὸν, φρενῶν
 Στύγος κρατούση. Δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων
 Ματαίοισι δεσποτᾶν
 Τύχαις, κρυφαίοις
 Πένθεσι παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
 Ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἔμοι
 Πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
 Τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοᾶς,
 Πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατεύξομαι πατρί;
 Πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 Γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 Τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος· οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 Χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
 Ἡ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
 Ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 Στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
 Ἡ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο

Πατήρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
 Στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
 Δικοῦσα τεύχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
 Τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλοι, μεταίτιαι.
 Κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 Μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
 Τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει,
 Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 Λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς,
 Λέξω (κελεύεις γάρ) τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Λέγοις ἂν, ὥσπερ ἠδέσω τάφον πατρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

Φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

Πρῶτον μὲν αὐτήν, χῶστις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εμοί τε καὶ σοὶ τᾶρ' ἐπεύξομαι τάδε.

ΧΟΡΟΣ

Αὐτὴ σὺ ταῦτα μαυθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει ;

ΧΟΡΟΣ.

Μέμνησ' Ορέστου, κεί θυραῖός ἐσθ', ὄμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εὖ τοῦτο, κάφρένωσας οὐχ ἤκιστα μέ.

ΧΟΡΟΣ.

Τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τί φῶ ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

Ελθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά,

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Πότερα δικαστήν, ἢ δικηφόρον λέγεις ;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ ταῦτα μοῦστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα ;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ερμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοῖ,

Τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς

Εὐχὰς, πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους,

Καὶ Γαῖαν αὐτήν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,

Θρέψασά τ', αὔθις τῶνδε κύμα λαμβάνει
 Κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιθας βροτοῖς,
 Δέγω, καλοῦσα πατέρ'· « Εποίκτειρόν τ' ἐμέ·
 » Φύλον τ' Ορέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις;
 « Πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
 « Πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
 « Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 « Κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
 « Φεύγων Ορέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερχόπως
 « Ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 « Ἐλθεῖν δ' Ορέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 « Κατεύχομαί σοι. Καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ,
 « Αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
 « Μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
 « Ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
 « Δέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμόρορον,
 « Καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικαθθανεῖν δίκη.
 « Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
 « Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
 « Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶνδ' ἐσθλῶν ἄνω,
 « Ἐν θεοῖσι, καὶ Γῆ, καὶ Δίκη νικηφόρῳ. »
 Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
 Ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
 Παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

122. ΧΟΗΦΟΡΟΙ. 93

ΧΟΡΟΣ.

Ιετε δάκρυ καναχῆς δλόμενον
 Ολομένω δεσπότη,
 Πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ',
 Απότροπον ἄλγος ἀπεύχετον,
 Κεχυμένων χοῶν. Κλύε δέ μοι, κλύε,
 Σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
 Οτοτοτοτοτοτοτοτοῖ! ἰώ! Τίς δορυ-
 σθενῆς ἀνὴρ, ἀναλυτῆρ δόμων,
 Σχύθης, τά τ' ἐν
 Χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ
 Τόξ' ἐπιπάλλων Ἀρης,
 Σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐχει μὲν ἤδη γαπότους χοῶς πατήρ.
 Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω...
 Νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

Λέγοις ἄν' ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ορῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς οὖν; παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

Εχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ μὴν ὄδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος

ΧΟΡΟΣ.

Ποίαις ἐθειραῖς; τοῦτο γὰρ θελω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Αὐτοῖσιν ἡμῶν κάρτα προσφερῆς ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μῶν οὖν Ορέστου κρύβδα δῶρον ἤ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μάλιστα' ἐκείνου βοστρύχοις προσεῖδεται.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Επεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρί.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐχ ἤσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

Εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κάμοι προσέστη καρδίας κλυδώνιον

Χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
 Ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
 Σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
 Πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 Ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
 Ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 Ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
 Φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 Ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἀντικρυς τάδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμα μοι τοῦ φιλτάτου
 Βροτῶν Ορέστου. . . . σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 (Φεῦ!) εἶθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον', ἀγγέλου δίκην,
 Ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ 'κινυσσόμην·
 Ἀλλ' εὖ σαφηνῆ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 Ἡ, ξυγγενῆς ὦν, εἶχε συμπευθεῖν ἐμοὶ,
 Ἀγάλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
 Ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 Οἴοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
 Στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 Σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν.
 Καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
 Ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 Καὶ γὰρ δὴ ἔστων τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 Αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ ξυνεμπόρου τινός.

Πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαί, μετρούμεναι

Ες ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

Πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εὐχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους

Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ες ὄψιν ἤκεις ὦνπερ ἐξηύχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ τίνα σύνοιθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σύνοιδ' Ορέστην πολλὰ σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἀλλ' ἤ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τᾶρα μηχανοῦράφω.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κάν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἶπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ως ὄντ' Ορέστην ταῦτ' ἐγώ σε προῦννέπω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αὐτόν με νῦν ὀρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ·

Κουράν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός

Σαυτῆς ἀδελφοῦ ξυμμέτρου τῷ σῶ κάρῃ,

Ιχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς,

Λνεπτερώθης, κἀδόκεις ὀρᾶν ἐμέ.

Σκέψαι τομῆ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.

Ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,

Σπάθης τε πληγᾶς, ἐς δὲ Φηρίων γραφήν.

Ενδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ ἔκπλαγῆς φρένας·

Τοὺς φίλτάτους γὰρ οἶδα νῦν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ω φίλτατον μέλημα δῶμασιν πατρὸς,

Δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου,

Αλκῆ πεποιοθῶς δῶμ' ἀνακτῆσει πατρός.

Ω τερπνὸν ὄμμα, τέσσαρας μοίρας ἔχον

Ἐμοί· προσαιδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον

Πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει

Στέργηθρον (ἢ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται)

Καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὄμοσπόρου·

Πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.

Μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη, ξὺν τῷ τρίτῳ,
Πάντων μεγίστῳ, Ζηνὶ, συγγένοιτό μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
Ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν ἀετοῦ πατρὸς,
Θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
Δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
Νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής
Θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
Οὔτω δὲ κάμῃ, τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
Ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
Ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
Καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
Πατρὸς νεοσσούς τούσδ' ἀποφθείρας, πόθεν
Ἐξεῖς ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας;
Οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν
Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
Οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄδ' ἀυανθεῖς πυθμὴν
Βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
Κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
Δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

Ω παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρὸς,
Σιγαῖθ', ὅπως μὴ πεύσεταιί τις, ὦ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγεῖλη τάδε

Πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὐς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
Θανόντας ἐν κηκίδι πισθήρει φλογός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐ τοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
Χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Κάξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρους
Ατας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδῶμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
Αποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ', ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλύγματα
Βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας, ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
Λευκάς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.
Αλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Εριννύων,
Ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας,
Ορῶντα λαμπρὸν, ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν·
Τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
Ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
Καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταρασσει καὶ διώκεσθαι πόλεως
Χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας,

Καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιθός,
 Βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς
 Μῆνιν· δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.
 Πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
 Κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
 Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι.
 Κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργόν ἐστ' ἐργαστέον.
 Πολλοὶ γὰρ εἰς ἔν ξυμπίτνουσιν ἕμεροι,
 Θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
 Καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 Τὸ μὴ πολίτας, εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳ φρενὶ,
 Δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 Θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ', ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
 Τῆδε τελευτᾶν,
 Ἡ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
 « Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 « Γλῶσσα τελείσθω » τοῦφειλόμενον
 Πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
 « Ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
 « Πληγὴν τινέτω. » Δράσαντι παθεῖν·
 Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ω πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι (Σ. α'.)
 Φάμενος, ἢ τί ῥέξας,
 Τύχοιμ' ἄν, ἕκαθεν οὐρίσας,
 Εὐθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
 Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον
 Χάριτες δ' ὁμοίως
 Κέκληται γόος εὐκλεῆς
 Προσθοδόμοις Ατρείδαις.

ΧΟΡΟΣ.

Τέκνον, φρόνημα τοῦ (Σ. β'.)
 Θανόντος οὐ δαμάζει
 Πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
 Φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
 Οτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
 Αναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
 Πατέρων τε καὶ τεχόντων
 Γόος ἔνδικος ματεύει,
 Τὸ πᾶν ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κλυθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει (Α. α'.)
 Πολυδάκρυτα πένθη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
 Θρήνος ἀναστενάζει.

Τάφος δ' ἰκέτας δέδεκται,
 Φυγάδας θ' ὁμοίως.
 Τί τῶνδ' εὔ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
 Οὐκ ἀτρίακτος Ἄτα;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήζων
 Θεΐη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
 Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
 Παιῶν μελάθροις ἐν βασιλείοις
 Νεοκράτα φίλον κομίσειεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίου (Σ. γ'.)
 Πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
 Δορίτμητος κατηναρίσθης,
 Διπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν,
 Τέκνων τε κελεύθοις
 Ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσας,
 Πολύχωστον ἂν εἶχες
 Τάφον διαποντίου γᾶς
 Δώμασιν εὐφόρητον,

ΧΟΡΟΣ.

Φίλος φίλοισι, τοῖς (Α. β'.)
 Ἐκεῖ, καλῶς θανούσι,
 Κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
 Σεμνότιμος ἀνάκτωρ,

Πρόπολός τε τῶν μεγίστων
 Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
 Βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔξης,
 Μόριμον λείχος πιπλάντων
 Χεροῖν, πεισίμβροτόν τε βάκτρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μηδ' ὑπὸ Τρωΐας (Α. γ.)
 Τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
 Μετ' ἄλλων δουρικμητι λαῶ
 Παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι
 Πάρος δ' οἱ κτανόν-
 τες οὕτω δαμῆναι, καὶ λυγρῶν
 Θανατηφόρον αἴσαν
 Πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
 Τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
 Μεγάλῃς δὲ τύχῃς καὶ ὑπερβορέου
 Μείζονα φωνεῖς· ὀδυνᾶσαι γάρ.
 Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
 Δούπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωγοὶ
 Κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
 Χέρες οὐχ ὅσαι στυγερῶν τούτων
 Παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Τοῦτο διαμπερές οὔς ἔκεθ' ἄπερ τε βέλος.

(Σ. δ'.)

Ζεῦ, Ζεῦ, κάτῳθεν ἀμπέμπων

Υστερόποινον ἄταν

Βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ

Χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

Εφθυμῆσαι γένοιτό μοι

(Σ. ε'.)

Πευκήεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς

Θεινομένου, γυναικὸς τ'

Ολλυμένας. Τί γὰρ κεύ-

θῳ φρενὸς θεῖον; ἔμπας

Ποτᾶται πάροιθεν δὲ πρῶρας,

Δριμὺς ἀήτας, κραδίας

Θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλῆς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; (Α. δ'.)

Φεῦ, φεῦ! κάρανα δαίξας,

Πιστὰ γένοιτο χώρα.

Δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.

Κλύτε δὲ, τὰ χθονίων τετιμέναι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας

Χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν

Αἷμα. Βοᾶ γὰρ λοιγὸν Ἐριννύς

Παρά τῶν πρότερον φθιμένων, ἄτην
 Ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; (Σ. 5'.)

Ἴδετε, πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων,

Ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως

Ἐχοντα, καὶ δωμάτων

Ἀτιμα. Πᾶ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον (Α. 5'.)

Κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον.

Καὶ τοτὲ μὲν δύσελπις,

Σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦ-

ται πρὸς ἔπος κλυούση·

Ὅταν δ' αὖθ' ὑπῆλθεν μ' ἐπαλκῆς

Θράσος, ἀπέστασεν ἄχος,

Πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν; ἢ τάπερ (Α. 5'.)

Πάθομεν ἄχθεα πρὸς γε τῶν τεκομένων,

Πάρεστι σαίνειν· τὰ δ' οὔτι θέλγεται.

Λύκος γὰρ ὡστ' ὠμόφρων,

Ἀσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἐχοψε κομμὸν Ἀρειον, εἴτε Κισσίας (Σ. 5'.)

Νόμοισι πολεμιστρίας,
 Απρικτόπληκτα, πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν,
 Επασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
 Ανωθεν ἀνέκαθεν· κτύπῳ δ' ἐπιβρόθει
 Κροτητὸν ἄμῶν καὶ πανάθλιον κάρα.
 Ἰὼ, ἰὼ! δαΐα πάντολμε μήτερ,
 Δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
 Ανευ πολιτᾶν ἄνακτ',
 Ανευ δὲ πενθημάτων
 Ετλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι! (Σ. η'.)
 Πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει,
 Εκατι μὲν δαιμόνων,
 Εκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
 Επειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εμασχαλίσθη δέ θ', ὡς τόδ' εἰδῆς. (Α. η'.)
 Επρασσε δ' ἄπέρ νιν, ὧδε θάπτει,
 Μόρον θεῖναι μωμένα
 Αφερτον αἰῶνι σῶ.
 Κλύεις πατρῶους δύας ἀτίμους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Λέγεις πατρῶον μόρον. (Α. ζ'.)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εγὼ δ' ἀπεστιάτουν

Ατιμος, οὐδὲν ἀξία.

Μυχοῦ δ' ἄφερκτος, πολυσίνου κυνὸς δίκαν,

Ετοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,

Χαίρουσα πολύδακρυον γόον κεκρυμμένα.

Τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου, δι' ὧ-

των δὲ συντέτραινε μῦθον

Ἡσύχῳ φρενῶν βίασει.

Τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει

Τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.

Πρέπει δ' ἀκάμπτω μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. (Σ. 9'.)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Εγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟΡΟΣ.

Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθεῖ

Ακουσον ἐς φάος μολῶν,

Ἐὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀρης Ἀρει ξυμβάλλει, Δίκα Δίκα. (Α. 9'.)

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

Τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.

Τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,

Εὐχομένοις δ' ἄν ἔλθοι.

Ἰὼ πόνος ἐγγενῆς,

(Σ. ε'.)

Καὶ παράμουςος ἄτης

Αἱματόεσσα πλαγὰ!

Ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη!

Ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος!

Δώμασιν ἔμμοτον

(Α. ε'.)

Τῶνδ', ἐκάς, οὐδ' ἀπ' ἄλλων

Εκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

Αἰῶν' ἀναιρεῖν. Αἱματηρᾶν

Θεῶν τᾶν κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος.

Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,

Τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ' ἄρωγὴν

Παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανῶν,

Αἰτουμένω μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρεῖαν ἔχω,

Φυγεῖν, μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθω μόρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν

Κτιζοίατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσει
 Ατιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Κάγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
 Οἴσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίους·
 Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ω γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ω Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὄνειδεςιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἀρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦτοι δίχην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·

Ἦ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,

Εἶπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Καὶ τῆσδ' ἄκουσον λαισθίου βοῆς, πάτερ.
 Ἰδὼν νεοσσοὺς τοῦσδ' ἐφημένους τάφῳ,
 Οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·
 Καὶ μὴ ἕλαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
 Οὔτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανῶν.
 Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
 Θανόντι, φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
 Τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.
 Ἀκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα.
 Αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
 Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
 Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
 Ἐρδοῖς ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἔσται πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου
 Πόθεν χοῶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
 Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
 Θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
 Ἐπέμπετ'. Οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
 Τὰ δῶρα· μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.
 Τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος

Ενός, μάτην ὁ μόχθος ὧδ' ἔχει λόγος.
Θέλονται δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

Οἶδ', ὦ τέκνον· παρῆ γάρ. Ἐκ τ' ὄνειράτων
Καὶ νυκτιπλοάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
Χοῶς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἡ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟΡΟΣ.

Τεχεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμησαι δίκην,
Τινὸς βορᾶς χρήζοντα, νεογενὲς δάκος.
Αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τῶνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ πῶς ἄτρωτον οὔθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;

ΧΟΡΟΣ.

Ωστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὔ τοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.

Πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,

Δαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν
 Πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδεῖους χοῶς,
 Ἄχος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄλλ' εὐχομαι γῆ τῆδε, καὶ πατρός τάφω,
 Τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
 Κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν
 Εἰ γὰρ, τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
 Οὐφίς τε παῖς ὡς σπαργάνοις ὠπλίζετο,
 Καὶ μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
 Θρόμβω δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
 Ἡ δ' ἀμφιτάρβει τῶδ' ἐπώμωξεν πάθει.
 Δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
 Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
 Κτείνω νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.
 Τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἰροῦμαι πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Γένοιτο δ' οὕτως. Τάλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
 Τοὺς μὲν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τι δρᾶν, λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀπλοῦς ὁ μῦθος. Τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 Αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς·
 Ὡς ἂν, δόλω κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
 Δόλω τε καὶ ληφθῶσιν, ἐν ταυτῶ βρόχῳ
 Θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,

Αναξ Απόλλων, μάντις ἀψευδῆς, τὸ πρῖν.
 Ξένω γὰρ εἰκάς, παντελή σάγην ἔχων,
 Ἡξω ξὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἔρκείους πύλας
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξενος δόμων.
 Ἀμφω δὲ φωνὴν ἤσομεν Παρνησίδα,
 Γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 Καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ
 Δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶ δόμος κακοῖς
 Μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
 Δόμοις παραστείχοντα, καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 « Τί δὴ πύλαισι τὸν ἰκέτην ἀπείργετε,
 « Αἴγισθος εἶπερ οἶδεν ἐνδημος παρών; »
 Εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 Κἀκεῖνον ἐν θυρόνοισιν εὐρήσω πατρὸς,
 Ἡ καὶ μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
 Ερεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
 Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, « Ποδαπὸς ὁ ξένος; » νεκρὸν
 Θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
 Φόνου δ' Ἐριννὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 Ἀκρατον αἷμα πίεται, τρίτην πόσιν.
 Σὺ δ' οὖν, σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἶκῳ καλῶς,
 Ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνη τὰδε·
 Ὑμῖν δ' ἐπαινώ γλώσσαν εὐφημον φέρειν,
 Σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 Τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,

Ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει

(Σ. α'.)

Δεινὰ δειμάτων ἄχη,

Πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων

Ανταίων βροτοῖσιν

Πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι

Δαμπάδες πεδάοροι

Πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμοέντ' ἄν

Αἰγίδων φράσαι κότον.

Ἄλλ' ὑπέρτολμον ἄν-

(Α. α'.)

δρὸς φρόνημα τίς λέγοι

Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,

Καὶ τοὺς παντοτόλμους

Ἐρωτας, ἄταισι συννόμους βροτῶν;

Συζύγους θ' ὀμαυλίας

Θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾶ

Κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

Ἰστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος

(Σ. β'.)

Φροντίσιν, δαεῖς,

Τὰν ἄ παιδολύ-

μας τάλαινα Θεστιᾶς μήσατο

Πυρδαῆ τινὰ πρόνοϊαν,

Καίουσα παιδὸς δαφοινὸν

Δαλὸν ἤλικ', ἐπεὶ μολῶν

Ματρόθεν κελεύθησεν,
 Σύμμετρόν τε διαὶ βίου
 Μοιρόκραντον ἐς ἡμαρ.
 Ἀλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν, (Α. β'.)
 Φοινίαν Σκύλλαν,
 Ἄτ' ἐχθρῶν ὕπαι
 Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
 Χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις
 Πεισθεῖσα, δώροισι Μίνω,
 Νῆστον ἀθανάτας τριχὸς
 Νοσφίσασ' ἀπροβούλως
 Πνέονθ' ἀκυνόφρων ὕπνω·
 Κιχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.
 Ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων (Σ. γ'.)
 Πόνων, ἀκαίρῳ γε δυσφιλῆς γαμή-
 λευμ', ἀπεύχετον δόμοις,
 Γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
 Ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
 Ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ, σεβα-
 σμίων δ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων,
 Γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
 Κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον (Α. γ'.)
 Λόγῳ γοᾶται δὲ δήποθεν κατὰ-
 πτυστον· εἶκασεν δέ τις
 Τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πῆμασιν.

Θεοστυγήτω δ' ἄχει

Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.

Σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.

Τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος (Σ. δ'.)

Διανταίαν ὄξυπευκὲς οὐτᾶ.

Διὰ Δίκας. Τὸ μὴ θεμίς γὰρ,

Οὐ λάξ πέδον πατούμενον.

Τὸ πᾶν Διὸς

Σέβας παρεκβάιντες, οὐ θεμίστως.

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν. (Α. δ'.)

Προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργὸς,

Τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν.

Τῶν αἰμάτων παλαιτέρων

Τίνει μῦσος

Χρόνῳ κλυτῇ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρχείας κτύπον.

Τίς ἔνδον (ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὔθις) ἐν δόμοις;

Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,

Εἶπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δία.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Εἶεν, ἀκούω ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,

Πρὸς οὔσπερ ἤκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
 Τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται
 Σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
 Αγκυραν ἐν δόμοισι πανδόχοις ξένων.
 Εξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
 Γυνὴ τόπαρχος· ἀνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
 Αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους
 Λόγους τίθησιν· εἶπε Φαρσήσας ἀνὴρ
 Πρὸς ἀνδρα, κάσήμενεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
 Οποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότεα,
 Καὶ Φερμά λουτρά, καὶ, πόνων Φελκθήρια,
 Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
 Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
 Ανδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
 Στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σάγη
 Ες Αργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
 Αγνώως πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
 Εξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
 Στρόφιος ὁ Φωκεὺς (πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ).
 « Επείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Αργος κίεις,
 « Πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,

« Τεθνεῶτ' Ορέστην εἶπέ· μηδαμῶς λάθη.
 « Εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 « Εἴτ' οὖν μέτοιχον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
 « Θάπτειν, ἐφειμᾶς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
 « Νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
 « Σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου. »
 Τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. Εἰ δὲ τυγχάνω
 Τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
 Οὐκ οἶδα τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Οἱ ἐγώ! κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα!
 Ω δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
 Ως πόλλ' ἐπωπᾶς κάκποδῶν εὖ κείμενα!
 Τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
 Φίλων ἀπαφιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
 Καὶ νῦν Ορέστης, ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
 Εξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα —
 Νῦν δ', ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 Ιατρὸς ἐλπίς ἦν, παρούσαν ἐκγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
 Κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 Γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 Ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον;
 Πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν,

Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
Καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ τοι κυρήσεις μείον ἀξίως σέθεν,
Οὐδ' ἤσπον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
Ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
Ἄλλ' ἔστ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
Μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
Ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
Οπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
Κάκει κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
Αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τὰδε.
Ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατούσι δωμαίων
Κοινώσομέν τε, κοῦ σπανίζοντες φίλων
Βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶεν, φίλιαι δμῶίδες οἴκων,
Πότε δὴ στομάτων
Δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ορέστη;
Ὡ πότνια χθῶν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
Χώματος, ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
Σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολία
Ἐγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν

Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Εοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Τροφὸν δ' Ορέστου τήνδ' ὄρω κεκλαυμένην.
Ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμαίων πύλας;
Λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἢ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν
Ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
Ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
Ἐλθὼν πύθηται τήνδε. Πρὸς μὲν οἰκέτας
Θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων,
Κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
Κεῖνη· δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει,
Φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
Ἡ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
Εὔτ' ἂν πύθηται μῦθον. Ω τάλαιν' ἐγώ!
Ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
Ἀλγη δύσοιστα, τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
Τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα!
Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά —
Φίλον δ' Ορέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,

Ον ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη —
 Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευσμάτων,
 Καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ', ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
 Τλάση. Τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν,
 Τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰρ οὐ;) τρόπῳ φρενός·
 Οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
 Ἡ λιμὸς, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
 Τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
 Ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 Γναφεὺς τροφεὺς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
 Ἐγὼ διπλᾶς δὲ τᾶσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
 Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 Οἴκων· θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἡ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθῳ σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟΡΟΣ.

Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἀγγελλε δεσπότης στύγει·
 Ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,
 Ἀνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούση φρενί.
 Ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἦ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

Καὶ πῶς; Ορέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔπω· κακὸς γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

Τί φῆς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀγγελλ' ἰούσα· πρᾶσσε τὰ πεσταλμένα.

Μέλει θεοῖσιν ὧν περ ἂν μέλη πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ἀλλ' εἶμι, καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

Νῦν παραιτουμένη μοι, πάτερ

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,

(Σ.)

Δὸς τύχας τυχεῖν κυρίως
 Τοῖς σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
 Διὰ δίκας πᾶν ἔπος
 Ἐλαχον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
 (Ε ἔ!) πρὸ δὲ δὴ ἄχθρῶν
 Τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θεές·
 Ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,
 Δίδυμα καὶ τριπλᾶ
 Παλίμποινα θελῶν ἀμείψει.
 Ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ-
 νιν ζυγέντ' ἐν ἄρματι (Α.)
 Πημάτων, δρόμῳ προστιθεῖς
 Μέτρον τόσον, ὡς σωζόμενον ῥυμὸν
 Τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
 Ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
 Οἷ τ' ἔσωθε δωμάτων
 Πλουτογαθῇ μυχὸν νομίζετε,
 Κλύετε, σύμφρονες θεοί.
 Ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
 Λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
 Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέχοι.
 Τὸ δὲ καλῶς κτάμενον. Ω
 Μέγα ναίων στόμιον, εὖ
 Δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
 Καὶ νιν ἐλευθερίως

Δαμπρῶς τ' ἰδεῖν φίλοις
 Ομμάσι δνοφερᾶς
 Καλύπτρας. Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
 Παῖς ὁ Μαΐας ἐπιφορώτατος
 Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
 Πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηίζων
 Κρύπτ'. Ασκοπον δ' ἔπος λέγων,
 Νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
 Καθ' ἡμέραν δ' οὐδέν ἐμφανέστερος.
 Καὶ τότε δὴ πλοῦτον
 Δωμάτων λυτήριον,
 Θῆλυν, οὐριοστάταν,
 Ομοῦ κρεκτὸν γοη-
 τῶν νόμον μεθήσομεν
 Πόλει. Τὰ δ' εὖ,
 Ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε,
 Ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
 Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη μέρος ἔργων,
 Ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ, θροούσα
 Πρὸς σέ, « τέκνον, » πατρὸς αὐδᾶν,
 Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν,
 Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
 Καρδίαν σχέθων,
 Τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισι,
 Τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσοις

Χάριτος ὀργὰς λυπρᾶς, ἔνδοθεν
 Φοινίαν ἄταν τιθεῖς,
 Τὸν αἴτιον δ' ἑξαπολλύς μόρου.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἦκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος.
 Νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
 Ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
 Μόρον δ' Ορέστου. Καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 Γένοιτ' ἂν ἄχθος αἵματοσταγὲς φόνῳ
 Τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 Πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 Ἡ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 Πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 Τί τῶνδ' ἂν εἴποις, ὥστε δηλώσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

Ἠκούσαμεν μὲν· πυνηθάνου δὲ τῶν ξένων,
 Ἐσω παρελθών. Οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
 Ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
 Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
 Οὐ τοι φρένα κλέψει' ἂν ὠμματωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω; πόθεν ἄρξωμαι,

Τὰ δ' ἐπευχομένη, κάπιθοάζουσ';
 Ὑπὸ δ' εὐνοίας
 Πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
 Νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
 Πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίχτων,
 Ἡ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
 Οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός·
 Ἡ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
 Δαίων, ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις,
 Ἐξει πατέρων μέγαν ὄλθον.
 Τοιάνδε πάλην μόνος ὦν ἔφεδρος
 Δισσοῖς μέλλει θεῖος Ορέστης
 Ἀψειν. Εἴη δ' ἐπὶ νίκην.

Αἴγισθος.

Ε, ἔ! ὄτοτοτοῖ!

Χορός.

Εα! ἔα μάλα!

Πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
 Αποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
 Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτια κακῶν
 εἶναι μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

Οἴκητης.

Οἴμοι! πανοῖμοι, δεσπότης τελουμένου!
 Οἴμοι μάλ' αὖθις, ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν!
 Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. Ἀλλ' ἀνοίξατε

Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 Μοχλοῖς χαλάτε· καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ,
 Οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπρωγμένω· τί γάρ;
 (Ἰοῦ, ἰοῦ!) Κωφοῖς αὐτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
 Ἀκραντα βάζω. Ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρά;

ΧΟΡΟΣ.

Ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
 Αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

Τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λόγῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οἱ ἐγώ! ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.

Δόλοις δλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.

Δοίη τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὡς τάχος·

Εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν, ἢ νικῶμεθα.

Ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σὲ καὶ ματεύω· τῶδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οἱ ἐγώ! τέθνηκας, φίλτατ' Διγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φιλεῖς τὸν ἄνδρα; Τοίγαρ ἐν ταυτῶ τάφῳ

Κεῖσει. Θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῶς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Επίσχεσ, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσαι, τέκνον,
 Μαστόν, πρὸς ὃ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
 Οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφές γάλα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

Ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Δοξίου μαντεύματα
 Τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
 Ἀπαντας ἐχθρούς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
 Ἐπου, πρὸς αὐτόν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
 Καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείττον' ἠγήσω πατρός·
 Τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
 Τὸν ἄνδρα τούτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τεκούσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οὐ τοι, σ' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Διχῶς ἐπράθην, ὦν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ποῦ δῆθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Αἰσχύνομαί σου τοῦτ' ὄνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Μῆ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατὴρ τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μῆ λέγχε τὸν ποιούντ' ἔσω καθημένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Αλγος γυναιξίν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σὺ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ορα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύννας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρῆς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πατρὸς, γὰρ αἷσα τόνδε σ' ὀρίζει μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οἱ ἐγώ! τεκοῦσα τόνδ', ὄφιν ἐθρεψάμην.

Ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐκανες ὄν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

Στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

Ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκρυσεν

Τλήμων Ορέστης, τοῦθ' ὅμως αἰρούμεθα

Ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

Ἐμολε μὲν Δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, (Σ.)

Βαρύδικος Ποινά.

Ἐμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος

Διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἀρης.

Ἐλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

Ὁ Πυθοχρήστας φυγὰς,

Θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.

Ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων

Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβᾶς

ὑπὸ δυοῖν μιστόροισιν

Δυσοίμου τύχας.

Ἐμολε δ' ὦ μέλει κρυπταδίου μάχας

(A.)

Δολιόφρων Ποινά.

Ἐθιγε δὴ μάχα χερὸς ἐτήτυμος

Διὸς κόρα (Δίκαν δέ νιν

Προσαγορεύομεν

Βροτοὶ τυχόντες καλῶς),

Ολέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.

Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνασίος,

Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει,

Ἄσεν ἀδόλως, δολίαν

Βλαπτομέναν ἐν χρόνοις

Θεῖος ἀνὴρ ἐποίχεται.

Κρατεῖταιί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

(E.)

ὑπουργεῖν κακοῖς.

Ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.

Πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφηρέθην

Ψάλιον οἴκων.

Ἄνα γε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον

Χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰεὶ.

Τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται

Πρόθυρα δωμαίων, ὅταν ἀφ' ἐστίας
 Μύσος πᾶν ἐλάση καθαρμοῖς
 Ἀπαν ἐλατήριον. Τύχα δ'
 Εὐπροσώπῳ κεῖται
 Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θροομένοις
 Μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
 Παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἴδεσθε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα,
 Πατροκτόνους τε δωμαίων πορθήτορας.
 Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
 Φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικᾶσαι πάθη
 Πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
 Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ,
 Καὶ ξυνθανεῖσθαι καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
 Ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
 Τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
 Πέδας τε, χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 Ἐκτεínaτ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν,
 Στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδη πατήρ,
 Οὐχ οὐμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων, τάδε
 Ἥλιος ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
 Ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
 Ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐνδίκως μόρον,
 Τὸν μητρός· Αἰγισθοῦ γὰρ οὐ λέγω μόρον·

Ἐχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην.
 Ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 Ἐξ οὗ τέκνων ἤνευχ' ὑπὸ ζώνην βάρους,
 Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν,
 Τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν', ἔφυ
 Σήπειν θύγουσ' ἄν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
 Τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
 Τί νιν προσείπω, καὶ τύχῳ μάλ' εὐστομῶν;
 Ἀγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 Δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὔν,
 Ἀρκυν δ' ἄν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
 Τοιοῦτον ἄν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ,
 Ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
 Βίον νομίζων· τῶδέ τ' ἄν δολώματι
 Πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαῖνοι φρενί.
 Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
 Γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.

ΧΟΡΟΣ.

Αἰ, αἰ! αἰ, αἰ! μελέων ἔργων.
 Στυγεροῖ θανάτῳ διεπράχθης.
 Ε! ε! μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
 Φάρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Διγίσθου ξίφος·
 Φόγου δὲ κηκίς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,

Πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
 Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρῶν.
 Πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε.
 Αλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
 Ἀζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
 Διὰ παντὸς ἄτιμος ἀμείψει
 Ἐς μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄλλ', ὡς ἂν εἰδῆς, τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπη τελεῖ.
 Ὡσπερ ξὺν ἵπποις ἠνιοστρόφου δρόμου
 Ἐξωτέρω φέρουσι γὰρ νικώμενον
 Φρένες δύσαρχτοι. Πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
 Ἄδειν ἔτοιμος ἢδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
 Ἔως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις
 Κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.
 Πατροκτόνον μιάσμα, καὶ θεῶν στύγος.
 Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι.
 Τὸν Πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί,
 Πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
 Εἶναι παρέντι δ' οὐκ ἔρῳ τὴν ζημίαν.
 Τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.
 Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
 Ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι

Μεσόμφαλόν θ' ἴδρυμα, Λοξίου πέδον,
 Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
 Φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Οὐδ' ἐφ' ἐστίαν
 Ἀλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.

Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντα Ἀργείους λέγω
 Καὶ μαρτυρεῖν μέλε' ὡς ἐπορσύνθη κακά.
 Ἐγὼ δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 Ζῶν καὶ τεθνηκῶς τὰσδε κληθόνας λιπών.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὖγ' ἐπραξας, μήτ' ἐπιζευχθῆ στόμα
 Φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
 Ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖην πόλιν,
 Δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμῶν κάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

(Α ᾗ!) Δμωαὶ γυναῖκες, αἶδε, Γοργόνων δίκην,
 Φαιοχίτωνες, καὶ πεπλεκτανημένα
 Πυκνοῖς δράκουσιν. Οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
 Στροβοῦσιν; Ἰσχε, μὴ φόβου νικῶ πολὺ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
 Σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἐγκοτοὶ κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

Ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι

Ἐκ τῶνδ' ἐτοί ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀναξ Ἀπολλόν, αἶδε πληθύνουσι δὴ,
Κᾶξ ὀμμάτων στάζουσιν αἵμα δυσφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

Εἴσω καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθίγων,
Ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάσδ', ἐγὼ δ' ὄρω·
Ἐλαύνομαι δὲ, κούκ' ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων

Θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

Οὐδε τοι μελάθροισι τοῖς βασιλείοις

Τρίτος αὖ χειμῶν

Πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.

Παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν

Μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·

Δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη,

Λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν

Πολέμαρχος ἀνήρ·

Νῦν δ' αὖ τρίτος ἤλθε ποθεν σωτήρ·

Ἢ μόρον εἶπω;

Ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει

Μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

184

Die erste...
die zweite...

die dritte...
die vierte...

die fünfte...
die sechste...

die siebte...
die achte...

die neunte...
die zehnte...

die elfte...
die zwölfte...

die dreizehnte...
die vierzehnte...

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ.

HYMNARIUM

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Εριν-
νύων, βουλῇ Απόλλωνος παρεγένετο εἰς Αθήνας εἰς
τὸ ἱερὸν τῆς Αθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατήλθεν εἰς
Αργος. Τὰς δὲ Εριννύας πραΰνας προσηγόρευσεν Εὐ-
μενίδας. Παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ *προφήτις.*

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΕΡΜΗΣ, *κωφὸν πρόσωπον.*

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ, *εἶδωλον.*

ΧΟΡΟΣ *Εὐμενίδων.*

ΑΘΗΝΑ.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ, *κωφὰ πρόσωπα.*

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν εὐχῇ τῆδε πρεσβεύω θεῶν
Τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
Ἡ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
Μαντεῖον, ὡς λόγος τίς· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
Δάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς,
Τιτανὶς ἄλλη, παῖς Χθονὸς, καθέζετο
Φοῖβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν
Φοῖβω· τὸ Φοῖβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
Λιπῶν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
Κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
Εἰς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
Πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
Κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
Ανήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
Μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεῶς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἀναξ.
Τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα,
Ἰζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
Τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεοῦς.
Παλλὰς Προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.

Σέβω δὲ Νύμφας, ἔνθα Κωρυκίς πέτρα
 Κοίλη, φίλορnis, δαιμόνων ἀναστροφή.
 Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
 Εξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
 Λαγῶ δίκην, Πενθειῖ καταρρύψας μόρον.
 Πλειστοῦ τε πηγᾶς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 Καλοῦσα, καὶ Τέλειον ὑψιστον Δία,
 Ἐπειτα μάντις ἐς θερόνους καθιζάνω.
 Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶ
 Ἀριστα δοῖεν. Κεῖ παρ' Ἑλλήνων τινές,
 Ἰτων πάλω λαχόντες, ὡς νομίζεται.
 Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγήται θεός. —
 Ἡ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
 Πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Δοξίου,
 Ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν.
 Τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκία σκελῶν.
 Δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν' ἀντίπαις μὲν οὔν.
 Ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν.
 Ορῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶ μὲν ἄνδρα θεομυστῆ
 Ἐδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 Στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδῆς ξίφος
 Ἐχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
 Λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 Ἀργῆτι μαλλῶ· τῆδε γὰρ τρανώς ἐρῶ.
 Πρόσθεν δὲ τᾶνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος

Εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος.
 Οὐ τοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω
 Οὐδ' αὖ γε Γοργείοισιν εἰκόσω τύποις.
 Εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
 Δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 Αὐται, μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 Ρέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
 Ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή βίαν·
 Καὶ κόσμος, οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
 Φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 Τὸ φύλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὀμιλίας.
 Οὐ δὴ τις αἴα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 Τρέφουσ' ἀνατὶ, μὴ μεταστένειν πόνων.
 Τὰντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 Αὐτῶ μελέσθω, Λοξία μεγασθενεῖ.
 Ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ, καὶ τερασκόπος,
 Καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμαίων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐ τοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
 Ἐγγὺς παρεστῶς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
 Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 Καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄρας
 Ὑπνώ· πεσοῦσαι δ' αἰ κατάπτυστοι κόραι,
 Γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 Θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θῆρ ποτε·

Κακῶν δ' ἕκατι κάγέροντο, καὶ κακὸν
 Σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
 Μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων,
 Ομῶς δὲ φεύγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη.
 Ελώσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
 Βιβῶντ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 Ὑπὲρ τε πόντον, καὶ περιρρύτας πόλεις.
 Καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 Πόνον· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτι πτόλιν,
 Ἰζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβῶν βρέτας,
 Κάκει, δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
 Μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
 Ὡστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 Καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀναξ Ἀπολλόν, οἶσθα μὲν τὸ μὴ ἴδικεῖν
 Ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἴμελεῖν μάθε.
 Σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
 Σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
 Ἐρμῆ, φύλασσε· κάρτα δ' ὦν ἐπαίνυμος,
 Πομπαιῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 Ἰκέτην. Σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
 Ορμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Εὔδοιτ' ἄν. Ωή! καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 Εγώγ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
 Ἀλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
 Ονειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 Αἰσχρῶς δ' ἀλώμαι· προὔννεπώ δ' ὑμῖν ὅτι
 Ἐχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 Παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
 Οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνιέται
 Κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 Ορα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν.
 Εὔδουσα γὰρ φρῆν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
 Ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.
 Ἡ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 Χοάς τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,
 Καὶ νυκτὶ σεμνὰ δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρα πυρὸς
 Ἐθυσον, ὥραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.
 Καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὀρῶ πατούμενα·
 Ο δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 Καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 Ωρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
 Ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
 Ψυχῆς φρονήσατ', ὧ κατὰ χθονὸς θεαί.
 Οναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.
 Μύζοιτ' ἄν· ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·

Φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἑμοῖς προσίχτορες.
 Αἴαν ὑπνώσσεις, κοῦ κατοικτίζεις πάθος·
 Φονεὺς δ' Ορέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
 Ωζεις! ὑπνώσσεις! Οὐκ ἀναστήσει τάχος;
 Τί σοι πέπρακται πρᾶγμα, πλὴν τεύχειν κακά;
 Ὑπνος πόνος τε κύριοι ξυνωμόται
 Δεινῆς δρακαίνης ἐξεκῆραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

Λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Οναρ διώκεις Θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
 Κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπῶν πόνου.
 Τί δρᾶς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,
 Μηδ' ἀγνοήσης πῆμα, μαλθαχθεῖς ὕπνω.
 Αλγησον ἦπαρ ἐνδίοις ὄνειδεσιν·
 Τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
 Σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶ,
 Ατμῶ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρὶ,
 Επου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

Εγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δέ σε.
 Εὔδεις; ἀνίστω, κάπολακτίσασ' ὕπνον,
 Ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροϊμίου ματᾶ.

Ιοῦ, ιοῦ! πόπαξ! ἐπάθομεν, φίλαι. (Σ. α'.)

Ἡ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.

Επάθομεν πάθος δυσαχθές, ὦ πόποι,
 Αφερτον κακόν.

Εξ ἀρχύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ Ζήρ.

Υπνω κρατηθεῖς ἄγραν ὤλεσα.

Ιῶ, παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλει, (Α. α'.)

Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

Τὸν ἰκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ

Τοκεῦσιν πικρόν.

Τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλειψας, ὦν θεός.

Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

Εμοὶ δ' ὄνειδος, ἐξ ὄνειράνων μολὸν, (Σ. β'.)

Ετυψεν, δίκαν διφρηλάτου,

Μεσολαβεῖ κέντρῳ.

Υπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν

Πάρεστι μαστίχτορος

Δαίου, δαμίου,

Βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ (Α. β'.)

Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκασι πλέον.

Φονολιβῆ θρόνον

Περὶ πόδα, περὶ κάρα

Πάρεστι, γᾶς ὀμφαλὸν,

Προσδρακεῖν αἱμάτων

Βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος ἔχειν.

Εφροστίῳ δὲ, μάντι, σὴ μιάσματι (Σ. γ'.)

Μυχὸν ἔχρανας αὐ-
 τόσσυτος, αὐτόκλητος,
 Παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίων,
 Παλαιγενεῖς δὲ μοίρας φθίσας,
 Κᾶμοιγε λυπρός. Καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται (Α. γ'.)
 Ὑπὸ τε γὰρ φυγῶν
 Οὐ ποτ' ἐλευθεροῦται.
 Ποτιτρόπαιος ὢν δ', ἕτερον ἐν κάρῃ
 Ἐκεῖ μιάστορα πάσεται.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἐξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
 Χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
 Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
 Χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
 Ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
 Ἐμοῦσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου.
 Οὐ τοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπεσθαι πρέπει
 Ἀλλ' οὐ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
 Δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ
 Παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία,
 Λευσμοί τε, καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
 Ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. Ἀρ' ἀκούετε
 Οἷας ἐορτῆς ἔστ', ἀπόπτυστοι θεοῖς,
 Στέργηθρ' ἔχουσαι; Πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
 Μορφῆς. Λέοντος ἄντρον αἵματορρόφου

Οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός. Οὐ χρηστηρίοις
 Ἐν τοῖσδε πλησίον σε τρίβεσθαι μύσος;
 Χωρεῖτ', ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
 Ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀναξ Ἀπολλον, ἀντάκουσον ἔν μέρει.
 Αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
 Ἀλλ' ἐς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Πῶς δὴ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐχρησας, ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἐχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τί μῆν;

ΧΟΡΟΣ.

Κᾶπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ τὰς προπομπούς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τίς ἤδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

Τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Τί γάρ; γυναικὸς ἤτις ἄνδρα νοσφίσῃ

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἡ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρέσω

Ἡρας Τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.

Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,

Οθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

Εὐνή γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος,

Ορκου ἔστι μείζων, τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

Ἡ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς,

Τὸ μὴ πένεσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ;

Οὐ φημ' Ορέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

Τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,

Τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.

Δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

Τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλεόν τίθου.

ΧΟΡΟΣ.

Τιμᾶς σὺ μὴ ξύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμᾶς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

Μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς Φρόνοις λέγει.

Εγὼ δ' (ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶον δίκας)

Μέτειμι τόνδε φῶτα καὶ κυνηγετῶ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Εγὼ δ' ἀρήξω , τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι

Δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι καὶ θεοῖς πέλει

Τοῦ προστροπαίου μῆνις , εἰ προδῶ σφ' ἐκῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀνασσ' Ἀθάνα , Δοξίου κελεύσμασιν

Ἦκω , δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα ,

Οὐ προστρόπαιον , οὐδ' ἀφοΐβαντον χέρα ,

Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη , προστετριμμένον τε πρὸς

Ἀλλοισιν οἴκοις , καὶ πορεύμασιν βροτῶν.

Ομοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν ,

Σώζων ἐφετμὰς Δοξίου χρηστηρίους ,

Πρόσειμι δῶμα , καὶ βρέτας τὸ σὸν , θεᾶ ,

Αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

Εἶεν ! τόδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

Επου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
 Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
 Πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσιᾶ.
 Σπλάγγνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποιμάνται τόπος,
 Ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν
 Ἠλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρᾳ νεώς.
 Καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που καταπτακῶν·
 Οσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελοῶ.
 Ορα, ὄρα μάλ' αὖ,
 Δεύσσετον πάντα,
 Μὴ λάθῃ φύγδα βᾶς
 Ο ματροφόνος ἀτίτας.
 Οδ' αὐτέ γ' οὔν ἀλκᾶν ἔχων, περὶ βρέτει (Σ.)
 Πλεχθεῖς θεᾶς ἀμβρότου,
 Ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
 Τόδ' οὐ πάρεστιν. Αἷμα μητρῶιον χαμαὶ (Α.)
 Δυσανγκόμιστον· παπαῖ!
 Τὸ διερὸν πέδω κεχυμένον οἴχεται.
 Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζώντος ῥοφεῖν
 Ερυθρὸν ἐκ μελέων πέλαγον. Ἀπὸ δέ σου
 Βοσκᾶν φεροίμαν πώματος τοῦ δυσπότου·
 Καὶ ζώντά σ' ἰσχνάνας ἀπάξομαι κάτω.
 Ἀντιποίνους τινεῖς μητροφόνας δύας,
 Οφει δὲ, κεῖ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν,
 Ἡ θεὸν ἢ ξένον

Τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους,
 Ἐχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπαΐξια.
 Μέγας γὰρ Ἀθῆς ἐστὶν εὐθυνοσ βροτῶν,
 Ἐνερθε χθονὸς,
 Δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπῶ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
 Πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν, ὅπου δίκη,
 Σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
 Φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
 Βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
 Μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
 Ποταίνιον γὰρ ὄν, πρὸς ἐστία θεοῦ,
 Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
 Πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
 Ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
 Χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
 Καὶ νῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφῆμως καλῶ
 Χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
 Μολεῖν ἀρωγόν. Κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 Αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεῶν
 Πιστὸν δικαίως, ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
 Ἀλλ', εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικῆς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 Τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,

Φίλοις ἀρήγους, εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
 Θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ, ἐπισκοπεῖ·
 Ἐλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός),
 Ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐ τοι σ' Απόλλων οὐδ' Αθηναίας σθένος
 Ρύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
 Ἐρῶειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὄπου φρενῶν,
 Ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά.
 Οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
 Ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;
 Καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῶν σφαγεῖς·
 Ὑμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
 Μοῦσαν στυγεράν
 Ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν
 Λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους
 Ὡς ἐπινωμᾶ στάσις ἀμὰ,
 Εὐθυδίκαί τ' ἠδόμεθ' εἶναι.
 Τὸν μὲν καθαρὰς
 Χεῖρας προνέμοντ'
 Οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
 Ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.
 Ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὄδ' ἀνὴρ,
 Χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,

Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
 Παραγιγνόμεναι, πράκτορες αἵματος
 Αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

Μᾶτερ, ἃ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ (Σ. α'.)

Νῦξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
 Ποινὰν, κλύθ'. Ο Λατοῦς γὰρ ἔ-

νὶς μ' ἄτιμον τίθησι,

Τόνδ' ἀφαιρούμενος

Πτώκα, ματρῶον ἄ-

γνισμα κύριον φόνου.

Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

Τόδε μέλος, παρακοπᾶ,

Παραφορὰ φρενοδαλῆς,

Ἕμνος ἐξ Ἐριννύων,

Δέσμιοι φρενῶν, ἀφόρ-

μικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

Τοῦτο γὰρ λάχος διανταία (Α. α'.)

Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,

Θανάτων τοῖσιν αὐτουργίαι

Ἐμπέσωσιν μάταιοι,

Τοῖς ὀμαρτεῖν, ὄφρ' ἄν

Γᾶν ὑπέλθη θανῶν δ',

Οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.

Ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ

Τόδε μέλος παρακοπᾶ,

Παραφορὰ φρενοδαλῆς,
 Ὑμνος ἐξ Ἐριννύων,
 Δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

Γιγνομέναισι λάχνη τάδ' ἐφ' ἅμιν ἐκράνθη. (Σ. β'.)

Ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας· οὐδέ τις ἐστὶ
 Ξυνδαίτωρ μετάκοινος.

Παλλεύκων δὲ πέπλων
 Ἀμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 Ἀνατροπᾶς, ὅταν Ἀρης,

Τιθασὸς ὦν, φίλον ἔλη·
 Ἐπὶ τὸν, ὦ! διόμεναι,

Κρατερόν ὄνθ', ὅμως
 Μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.

Σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας, (Α. β'.)

Θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν,
 Μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς
 Ἀξιόμιστον ἔθνος τόδε λέσχας

Ἄς ἀπηξιώσατο.

Μάλα γὰρ οὔν ἀλομένα

Ἀγκαθεν βαρυπεσῆ

Καταφέρω ποδὸς ἀκμᾶν,

Σφαλερὰ τανυδρόμοις

Κῶλα, δύσφορον ἄταν.

Δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί, (Σ. γ'.)

Ταχόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι

Ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,

Ορχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

Πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμα. (Α. γ'.)

Τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,

Καὶ δνοφερὰν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος

Λυδᾶται πολύστονος φάτις.

Μένει γάρ· εὐμήχανοι

(Σ. δ'.)

Δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν

Τε μνήμονες σεμναί,

Καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,

Ατιμ' ἀτίετα διόμεναι

Λάχη, θεῶν διχοστατοῦντ',

Ανηλίω λάμπα,

Δυσοδοπαίπαλα.

Δερχομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεταιί

(Α. δ'.)

Τε καὶ δέδοικε βροτῶν,

Ἐμοῦ κλύων θεσμὸν

Τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν

Δοθέντα τέλεον; Ἐπι δέ μοι

Γέρας παλαιὸν, οὐδ'

Ατιμίας κυρῶ,

Καίπερ ὑπὸ χθόνα

Τάξιν ἔχουσα, καὶ δυσήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληθόνος βοήν,
 Ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένην,
 Ἦν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
 Τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
 Ἐνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἔμοι,
 Ἐξαίρετον δῶρημα Θησέως τόκοις
 Ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
 Πτερῶν ἄτερ, ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
 Πῶλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
 Καινήν δ' ὀρώσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς,
 Ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
 Τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
 Βρέτας τε τοῦμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ
 Ὑμᾶς θ' ὀμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
 Οὔτ' ἐν θαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμέναις,
 Οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
 Λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
 Πρόσω δικαίων, ἢδ' ἀποστατεῖ θεμίς.

ΧΟΡΟΣ.

Πεύσει τὰ πάντα συντόμῳ, Διὸς κόρη.
 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα,
 Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαι κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

Γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΧΟΡΟΣ.

Τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμάς πεύσει τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

Μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

Καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

Οπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘΗΝΑ.

Ἡ καὶ τοιαύτας τῶδ' ἐπιρροίζει φυγὰς;

ΧΟΡΟΣ.

Φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ.

Ποῦ γὰρ ποσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

Δυοῖν παρόντων, ἥμισυς λόγος πάρα.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘΗΝΑ.

Κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξιαι θέλεις.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δὴ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘΗΝΑ.

Ορκοῖς τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρίνε δ' εὐθεΐαν δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

Ἡ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δ' οὐ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίως.

ΑΘΗΝΑ.

Τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

Λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς

Τὰς σὰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον,

Εἶπερ, πεπορθῶς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε

Ἡσαι φυλάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας,

Σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος·

Τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀνασσ' Ἀθάννα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων

Τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.

Οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος

πρὸς χειρὶ τῇ 'μῆ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας.

Τεκμήριον δὲ τῶνδ' ἐσοὶ λέξω μέγα·
 Αφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 Ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
 Σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
 Πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
 Οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις.
 Ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδῶν λέγω·
 Γένος δὲ τοῦμὸν, ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,
 Ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολις Ἰλίου πόλιν
 Ἐθηκας. Οὗτος ἔφθιτ' οὐ καλῶς, μολῶν
 Ἐς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμὴ
 Μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
 Κρύψασα· λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 Κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 Ἐκτεινα τὴν τεκοῦσαν (οὐκ ἀρνήσομαι)
 Ἀντικτόνοις ποινάϊσι φιλτάτου πατρός.
 Καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαιτίος,
 Ἀλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
 Εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 Σὺ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
 Πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ, τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

Τὸ πρᾶγμα μείζον ἤτις οἶεται τόδε

11.

Βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θεμῖς
Φόνου διαιρεῖν ὄξυμηνίτου δίκας.

Ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς, ὄμως
Ἰκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις·
Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει·
Αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
Χωροῖεν αὖθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
Πέδῳ πεσῶν ἄφερτος αἰανῆς νόσος.

Τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρω, μένειν,
Πέμπειν τε δυσπήμαντ', ἀμηχάνως ἐμοί.
Ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
Φόνων δικαστὰς ὀρκίων αἰρουμένους,
Θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θεήσω χρόνον.
Ἦμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
Καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὀρκώματα.
Κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
Ἦξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
Ὀρχον περῶντας μηδέν' ἔνδικον φρεσίν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦν καταστροφαιὶ νέων

(Σ. α'.)

Θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκαι τε καὶ βλάβαι

Τοῦδε μητροκτόνου.

Πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐ-

χερείᾳ ξυναρμόσει βροτούς.
 Πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότηρωτα
 Πάθεα προσμένει τοκεύ-
 σιν, μετὰ τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

Οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
 Μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
 ψει κότος τις ἐργμάτων.
 Πάντ' ἐφήσω μόρον.

(Α. α'.)

Πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν
 Προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ,
 Δῆξιεν ὑπόδοσίν τε μόχθων
 Οὐκέτ' οὐ βέβαια. Τλά-
 μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.

(Σ. β'.)

Μηδέ τις κικλησκέτω
 Ξυμφορᾷ τετυμμένος,
 Τοῦτ' ἔπος θροοῦμενος,
 « Ἰὼ Δίκα!

« Ἰὼ, θρόνοι τ' Εριννύων! »
 Ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
 Ἡ τεκοῦσα νεοπαθῆς

Οἷκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
 δὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας.

Ἐσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ
 Καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
 Δειμαίνει καθήμενον.

(Α. β'.)

Ευμφέρει

Σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.

Τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει

Καρδίας ἀνατρέφων,

Ἡ πόλις βροτός θ' ὁμοί-

ως ἔτ' ἄν σέβοι δίκαν;

Μήτ' ἀναρκτον βίον,

(Σ. γ')

Μήτε δεσποτούμενον

Αἰνέσης.

Παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλα δ'

Ἄλλ' ἐφορεύει.

Σύμμετρον δ' ἔπος λέγω·

« Δυσσεβίας μὲν ὕβρις

« Τέκος ὡς ἐτύμως

« Ἐκ δ' ὑγείας

« Φρενῶν ὁ πᾶσι φίλος

« Καὶ πολύευκτος ὄλθος. »

Ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω·

(Α. γ')

« Βωμὸν αἰδεσθαι δίκας·

« Μηδέ νιν,

« Κέρδος ἰδῶν, ἀθέῳ ποδὶ λάξ ἀτίσης ποι-

« νὰ γὰρ ἐπέσται·

« Κύριον μένει τέλος. »

Πρὸς τάδε τις τοκέων

Σέβας εὖ προτίων,

Καὶ ξενοτίμους

Επιστροφᾶς δωμάτων

Αἰδόμενός τις ἔστω.

Ἐκ τῶνδ', ἀνάγκας ἄτερ,

(Σ. δ'.)

Δίκαιος ὢν, οὐκ ἄνολος ἔσται

Πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.

Τὸν ἀντίτολμον δὲ φημὶ παρβάταν,

Τὰ πόλλ' ἄγοντα παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,

βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν,

Δαΐφος ὅταν λάβῃ πόνος

Θραυομένας κεραίας.

Καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-

(Α. δ'.)

δέν· ἐν μέσῃ δυσπαιεῖ τε δίνα·

Γελαῖ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ φερμῷ,

Τὸν οὐ ποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν, ἀμηχάνοις

Δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·

Δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλθον

Ἐρματι προσβαλὼν δίκης,

Ωλετ' ἄκλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.

Ἡ τ' οὐρανοῦ διάτορος Τυρσηνικὴ

Σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,

Υπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.

Πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου,

Σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
 Πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον·
 Καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῆ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

Αναξ Ἀπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 Τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; λέγε.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
 Ικέτης ὄδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
 Εμῶν· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,
 Καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 Τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Σὺ δ' εἷσαγε.
 Ὅπως ἐπίστα, τήνδε κύρωσον δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

Υμῶν ὁ μῦθος· εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 Ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

Πολλὰ μὲν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 Ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθεῖς.
 Τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Οὐ κειμένω πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Λέξω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην τεμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης; καὶ τίνος βουλευμάσιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

Ο μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφον, ἄλλ' ἔρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

Νεκροῖσι νῦν πέποιθε μητέρα κτανῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μiasμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ανδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

Τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἐλευθέρᾳ φόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆ;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Εγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γάρ; σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὧ μισαιφόνε,
Ζώνης. Απεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἦδη σὺ μαρτύρησον, ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἀπολλον, εἴ σφε ξὺν δίκη κατέκτανον.
Δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἐστίν, οὐκ ἄρνούμεθα.
Ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῆ σῆ φρενὶ
Δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον· ὧς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
Θεσμὸν δικαίως, μάντις ὧν δ' οὐ ψεύσομαι.
Οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
Οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
Ὁ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ολυμπίων πατήρ.

Τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν·
 Βουλῆ πικρῶσκα δ' ὑμῖν' ἐπισπέσθαι πατρὸς.
 Ορκὸς γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις, σοὶ τόνδε χρησμὸν ᾤπασεν,
 Φράζειν Ορέστη τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον
 Πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμᾶς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
 Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
 Καὶ ταῦτα πρὸς γυναῖκος, οὔ τι θουρίοις
 Τόξοις ἐκηθόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
 Ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλᾶς, οἷ τ' ἐφήμενοι
 Ψῆφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
 Ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν ἠμποληκότα
 Τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη
 Δροίτη, περῶντι λουτρὰ κάπι τέρματι,
 Φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
 Κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.
 Ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἴρηται μῶρος
 Τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
 Ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δειχθῆ λεῶς,
 Οσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

Πατρὸς προτιμᾶ Ζεὺς μῶρον, τῷ σῷ λόγῳ.

Αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα, πρεσβύτην Κρόνον.
 Πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
 Ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ὡ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
 Πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος,
 Καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
 Ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἴμ' ἀνασπάση κόνις,
 Ἀπαξ θανόντος, οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
 Τούτων ἐπωδᾶς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
 Οὐμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
 Στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα·
 Τὸ μητρὸς αἴμ' ὄμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
 Ἐπειτ' ἐν Ἀργεὶ δώματ' οἰκήσει πατρός;
 Ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
 Ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
 Οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένου τέκνου
 Τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
 Τίχτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη
 Ἐσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάβη θεός.
 Τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.

Πατήρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
 Μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
 Οὐδ' ἐν σκότοις νηδύος τεθραμμένη,
 Ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
 Εγὼ δὲ, Παλλὰς, τᾶλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
 Τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
 Καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
 Ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
 Καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεᾶ,
 Καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
 Στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

Ἦδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
 Ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

Ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
 Μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΧΟΡΟΣ.

Ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
 Ψῆφον φέροντες, ὄρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

Κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεῶς,
 Πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.

Ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶ
 Αεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
 Πάγον δ' Ἀρειὸν τόνδ' Ἀμαζόνων ἔδραν,
 Σκηναίς θ', ὅτ' ἤλθον Θησέως κατὰ φθόνον
 Στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
 Τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
 Ἀρειὸν δ' ἔθνον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
 Πέτρα, πάγος τ' Ἀρειὸς. Ἐν δὲ τῷ σέβας
 Ἀστῶν, φόβος τε ξυγγενῆς τὸ μὴ ἴδικεῖν
 Σχήσει, τό τ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
 Αὐτῶν πολιτῶν μὴ ἴπικαινούτων νόμους,
 Κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρω θ' ὕδωρ
 Λαμπρὸν μιαίνων, οὐ ποθ' εὐρήσεις ποτόν.
 Τὸ μὴτ' ἀναρχὸν μῆτε δεσποτούμενον
 Ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλευῶ σέβειν,
 Καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 Τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
 Τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
 Ἐρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
 Ἐχοῖτ' ἂν οἶον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
 Οὔτ' ἐν Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 Κερδῶν ἄθικτον τοῦτα βουλευτήριον,
 Αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὑπερ
 Ἐγρηγορὸς, φρούρημα γῆς, καθίσταμαι.
 Ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν

Αστοῖσιν ἐς τὸ λοιπὸν. Ορθοῦσθαι δὲ χρῆ,
Καὶ ψῆφον αἶρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην,
Αἰδουμένους τὸν ὄρκον. Εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
Σύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Κἄγωγε χρησμούςς τοὺς ἐμούςς τε καὶ Διὸς
Ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
Μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἀγνὰ μαντεύσει μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ,

Ἡ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
Πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

Λέγεις; ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
Βαρεῖα χώρα τῆδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
Θεοῖς ἀτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

Τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θείναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Οὐκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
 Ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

Σύ τοι παλαιᾶς δαίμονας καταφθίσας
 Οἴνω παρηπάτησας ἄρχαίας θεάς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
 Ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβύτιν νέος,
 Δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
 Ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

Ἐμὸν τόδ' ἔργον, λαισθίαν κρῖναι δίκην
 Ψῆφον δ' Ορέστη τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
 Μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο,
 Τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
 Ἀπαντι θυμῶ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
 Οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
 Ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
 Νικᾶ δ' Ορέστης, καὶν ἰσόψηφος κριθῆ.
 Ἐχβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
 Ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ω Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἀγῶν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

Ω Νῦξ μέλαινα, μήτερ, ἄρ' ὄρῃς τάδε;

Νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν

Ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμᾶς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

Πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,

Τὸ μὴ ὕδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

Γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,

Βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὕρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

Ἀνὴρ ὃδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.

Ἴσον γάρ ἐστι τὰρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ω Παλλὰς, ὣ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,

Καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον σύ τοι

Κατώκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ·

« Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἐν τε χρήμασιν

« Οἰκεῖ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου

« Ἐκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου

« Σωτήρος, » ὃς, πατρώιον αἰδεσθεῖς μόρον,

Σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὄρων.

Εγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ

Τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον

Ορκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 Μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
 Ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
 Αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς, ὄντες ἐν τάφοις τότε,
 Τοῖς τὰ μὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 Ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις
 Οδοὺς ἀθύμους, καὶ παρόρνιθας πόρους
 Ἴθύντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος.
 Ορθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 Τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
 Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμέν εὐμενέστεροι.
 Καὶ χαῖρε, καὶ σὺ, καὶ πολιτσοῦχος λεῶς,
 Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
 Σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ! Θεοὶ νεώτεροι παλαιούς νόμους
 Καθιππάσασθε, κακὰ χερῶν εἴλεσθέ μου.
 Ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύκοτος,
 Ἐν γὰρ τὰδε, φεῦ!
 Ἰοῦ, ἰοῦ! ἀντιπενθή
 Μεθεῖσα καρδίας
 Σταλαγμὸν χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
 Λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος (ἰὼ δίκαι!)
 Πέδον ἐπεσσυμένος
 Βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

Στενάζω; τί ρέξω; γένωμαι; δύσοιστα
Πολίταις ἔπαθον.

Ιώ! μεγάλα τοι

Κόραι δυστυχεῖς

Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

Εμοὶ πίθεσθε, μὴ βαρυστόνως φέρειν.

Οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη

Ἐξῆλθ', ἀληθῶς οὐκ ἀτιμία σέθεν.

Ἄλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

Αὐτὸς δ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,

Ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.

Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῆδε μὴ βαρὺν κότον

Σκῆψησθε, μὴ θυμούσθε, μηδ' ἀκαρπίαν

Τεύξητ', ἀφείσαι δαιμόνων σταλάγματα,

Βρωτῆρας αἰχμᾶς σπερμάτων ἀνημέρους.

Εγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι

Ἐδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς,

Διπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,

Ἐξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΣ.

Ιώ! θεοὶ νεώτεροι παλαιοῦς νόμους

Καθιππάσασθε, κακὰ χερῶν εἴλεσθέ μου.

Εγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύκοτος,

Ἐν γὰρ τᾶδε, φεῦ!

Ιού, ιού! ἀντιπενθή
 Μεθεῖσα καρδίας
 Σταλαγμὸν χθονιαφόρον· ἐκ δὲ τοῦ,
 Διχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος (ἰὼ δίκαι!)
 Πέδον ἐπεσσυμένος
 Βροτοφόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
 Στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύσοιστα
 Πολίταις ἔπαθον.
 Ἰώ! μεγάλα τοι
 Κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

Οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 Θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
 Κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
 Καὶ κληῖδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
 Ἐν ᾧ κεραυνὸς ἐστὶν ἐσφραγισμένος·
 Ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Σὺ δ' εὐπειθῆς ἐμοὶ
 Γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλλης ἐπὶ χθόνα
 Καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
 Κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος·
 Ως, σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοὶ,
 Πολλῆς τε χώρας τῆσδε τὰκροθίνια,
 Θύη πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους
 Ἐχουσ', ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ!
 Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γῶν οἴκεῖν!
 Ἀτίετον, φεῦ, μύσος!
 Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
 Οἴ οἴ! δᾶ! φεῦ!
 Τίς μ' ὑποδύεται
 Πλευράς ὀδύνα;
 Θυμὸν ἄϊε, μάτερ
 Νύξ. Ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
 Θεῶν δυσπάλαμοι
 Παρ' οὐδὲν ἤραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

Οργὰς ξυνοίσω σοι γεραιτέρα γὰρ εἶ.
 Καίτοι τὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
 Φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
 Ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἔλθοῦσαι χθόνα,
 Γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὔννεπ' ἄρα τάδε.
 Οὐπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
 Ἔσται πολίταις τοῖσδε. Καὶ σὺ, τιμίαν
 Ἐδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
 Τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
 Οσὴν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
 Σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
 Μήθ' αἵματηρὰς Σηγάνας, σπλάγχνων βλάβας

Νέων, αοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν·
 Μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων,
 Ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
 Ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 Θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,
 Ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ·
 Ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 Τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
 Εὔδρῶσαν, εὔπάσχουσαν, εὔτιμωμένην,
 Χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΣ.

Ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ!
 Ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἴκεῖν!
 Ἀτίετον, φεῦ, μύσος!
 Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
 Οἴ οἴ! δᾶ! φεῦ!
 Τίς μ' ὑποδύεται
 Πλευράς ὀδύνα;
 Θυμὸν ἄϊε, μάτερ
 Νύξ. Ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμίαν
 Θεῶν δυσπάλαμοι
 Παρ' οὐδὲν ἤραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

Οὐ τοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τὰγαθά·
 Ὡς μήποτ' εἵπησ, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ

Θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
 Ἀτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
 Ἀλλ' εἰ μὲν ἄγνόν ἐστὶ σοὶ πειθοῦς σέβας,
 Γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
 Σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
 Οὔτ' ἄν δικαίως τῆδ' ἐπιβρέποις πόλει
 Μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῶ.
 Ἐξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρω χθονὸς
 εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘΗΝΑ.

Πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ δὴ δέδεγμαί· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

Ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθeneῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

Σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

Τῶ γὰρ σέβοντι ξυμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην φήσει χρόνου;

ΑΘΗΝΑ.

Ἐξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἄ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

Θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘΗΝΑ.

Τοὶ γὰρ κατὰ χθόν' οὔσ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

Τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐφύμνησαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

Οποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
 Καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας ὄροσσευ,
 Ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα,
 Εὐηλίως πνέοντ', ἐπιστεῖχειν χθόνα·
 Καρπὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον,
 Ἀστοῖσιν εὐθενσοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
 Καὶ τῶν βροτείων σπερμιάτων σωτηρίαν.
 Τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
 Στέργω γὰρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
 Τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
 Τοιαῦτα σοῦ 'στι. Τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
 Πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
 Τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, (Σ. α'.)
 Οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
 Τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς, Ἀρης τε
 Φρούριον θεῶν νέμει,

Ρυσίβωμον Ελλά-
 νων ἄγαλμα δαιμόνων.
 Ἄ τ' ἐγὼ κατεύχομαι,
 Θεσπίστασα πρευμενώς,
 Επισύτους τύχας ὄνησίμους
 Γαίας ἕξαμβρύσαι
 Φαιδρὸν ἀλίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

Τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 Πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 Δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 Πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους
 Ελαχον διέπειν.
 Ο δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων,
 Οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
 Τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
 Πρὸς τάσδ' ἀπάγει σιγῶν ὄλεθρος,
 Καὶ μέγα φωνοῦντ'
 Εχθραῖς ὄργαῖς ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

Δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβη, (Α. α'.)
 Τὰν ἐμᾶν χάριν, λέγω
 Φλογμός τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν,
 Τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
 Μηδ' ἄκαρπος αἰα-

νῆς ἐφερπέτω νόσος,
 Μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶς
 Ἔν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,
 Πέδον τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος
 Πλουτόχθων ἐρμαίαν
 Δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

Ἡ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 Οἷ' ἐπικραίνει. Μέγα γὰρ δύναται
 Πότνι' Ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
 Τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν· περί τ' ἀνθρώπων
 Φανερώς τελέως διαπράσσουν,
 Τοῖς μὲν ἀοιδὰς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 Βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀνδροκμητάς δ' αἰώ- (Σ. β'.)
 ρους ἀπεννέπω τύχας·
 Νεανίδων τ' ἐπηράτων
 Ἀνδροτυχεῖς βιότους
 Δότε, κύρι' ἔχοντες
 Θεοὶ, καὶ Μοῖραι
 Ματροκασιγνήται,
 Δαίμονες ὀρθονόμοι,
 Παντὶ δόμῳ μετᾶκοινοι,
 Παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς

Ενδίοις ὀμιλίας,
Πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

Τάδε τοι χώρα
Τῇ μῆ προφρόνως ἐπικραινομένων,
Γάνυμαι στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
Ὅτι μοι γλώσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ
Πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας
Ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς Ἀγοραῖος.
Νικᾶ δ' ἀγαθῶν
Εἰς ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

Τὰν δ' ἀπληστον κακῶν
Μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
Τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
Μηδὲ πιούσα κόνις
Μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
Δι' ὄργαν ποινᾶς,
Ἀντιφόνους ἄτας,
Ἀρπαλίσαι πόλεως.
Χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
Κοινωφελεῖ διανοίᾳ,
Καὶ στυγεῖν μιᾶ φρενί
Πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄχος.

(Α. β'.)

ΑΘΗΝΑ.

Αρα φρονούσιν γλώσσης ἀγαθῆς
Οδὸν εὐρίσκει.

Ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
Μέγα κέρδος ὄρω τοῖσδε πολίταις·
Τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες ἀεὶ
Μέγα τιμῶντες, καὶ γῆν, καὶ πόλιν
Ορθοδίκαιον

Πρέψετε πάντες διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

Χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου. (Σ. γ'.)

Χαίρετ', ἀστυκὸς λαὸς,

Ἰκταρ ἤμενοι Διὸς,

Παρθένου φίλας φίλοι

Σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.

Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς

Οντας ἄζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

Χαίρετε χ' ὑμεῖς. Προτέραν δέ με χρῆ

Στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν.

Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν

Ἴτε, καὶ, σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν,

Κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν

Χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον

Πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.

Υμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολιτσοῦχοι,
 Παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
 Εἴη δ' ἀγαθῶν
 Ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

Χαίρετε, χαίρετε δ' αὐτ', ἐπιδιπλοῖζω, (Α. γ'.)
 Πάντες οἱ κατὰ πόλιν,
 Δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-
 τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
 Εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
 ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

Αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
 Πέμψω τε φέγγη λαμπράδων σελασφόρων
 Ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
 Ἐν προσπόλοισιν αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 Τοῦμὸν δικαίως. Ομμα γὰρ πάσης χθονὸς
 Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἄν. Εὐκλεῆς λόχος
 Παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων,
 Φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν,
 Τιμᾶτε· καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρὸς,
 Ὅπως ἄν εὐφρων ἦδ' ὀμιλία χθονὸς
 Τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Βᾶτ' ἐκ δόμων, μεγάλοι, φιλότιμοι,
 Νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες,
 Ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ. —
 Εὐφραμεῖτε δέ. — Χωρεῖτε
 Γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
 Καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις
 Περίσεπται, τύχα τε. —
 Εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμεί. —
 Ἰλαοὶ δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶ
 Δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ, πυριδάπτω
 Λαμπάδι τερπόμεναι. — Καθ' ὁδὸν δ'
 Ολολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
 Σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.
 Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας.
 Οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
 Ολολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΘΑΜΑΣ.

Τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
Αἰεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.

ΔΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.

Τί σοι ὁ Απόλλων κεχιθάριχεν;

ΑΙΤΝΑ.

Τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;—
Σεμνοῦς Παλίχους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.
Ἡ καὶ Παλίχων εὐλόγως μένει φάτις·
Πάλιν γὰρ ἤχουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

α'.

Σοὶ μὲν γαμείσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δέ μοι.

β'.

Κᾶγωγε τὰς σὰς Βακκάρεις τε καὶ μύρα.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

Καὶ παλτὰ κάγκύλητα καὶ χλῆδον βαλών.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

Κάρφει παλαιῶ, κάπιθωμῶ ψόλω.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

α'.

Κόγχοι, μύες, κώστρεια.

β'.

Εύβοΐδα καμπήν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
Ακτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Δίχα.

γ'.

Δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

δ'.

Καλοῖσι λουτροῖς ἐκλέλουμαι μὲν δέμας
Ες ὑψίκρημνον Ἰμέραν δ' ἀφικόμην.

ε'.

Λούται γε μὴν λουτήριον αὐτὸ δεύτερον.

ς'.

Ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

ζ'.

Ἀφ' οὗ δὴ Ρήγιον κικλήσκεται.

η'.

Κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεχπερῶν.

θ'.

Ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

ι'.

Καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.

ια'.

Ἀνθρωποειδὲς ὕδατι συζῶν θηρίον.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

α'.

Εφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς
 Ἴπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

β'.

Εἶλκον δ' ἄνω λυκηδὸν, ὥστε διπλόοι
 Λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

γ'.

Λγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

δ'.

Οὓς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους
 Φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐμβριμωμένας.

ε'.

Εὐοδίαν μὲν πρῶτ' ἀπὸ στόματος χέομεν.

ς'.

Εν διῆρυμια

Πῶλοι.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ.

α'.

Κᾶπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 Ἔως τ' ἐγείρει πρηνεμένης τοὺς νυμφίους,
 Νόμοισι θέντων, σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

β'.

Ἐρᾶ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
 Ἐρως δὲ Γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
 Ομβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
 Ἐκυσε γαῖαν· ἡ δὲ τίχτεται βροτοῖς
 Μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
 Δένδρων τις ὥρα δ' ἐκ νοτιζοντος γάμου
 Τέλειός ἐστι. Τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΙ.

α'.

Λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

β'.

Ἐφριξ', ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

γ'.

Δήμητερ, ἡ Φρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

α'.

Λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου,
 Ηρας τε.

Τὴν δευτέραν γε κρῶσιν Ηρωσιν νέμω
 Τρίτον Διὸς Σωτήρος εὐκταίαν λίβα.

2.

Audis ne hæc, Amphiaræe, sub terram abdite?

ΕΥΡΩΠΗ, Η ΚΑΡΕΣ.

Ἀλλ' Ἀρης φιλεῖ
 Αεὶ τὰ λῶστα πάντα τῶνθρώπων στρατοῦ.

ΗΔΩΝΟΙ.

α'.

Σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ηδωνοῖς.

β'.

Ο μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
 Τόρνου κάματον, δακτυλόδεικτον
 Πίμπλησι μέλος,
 Μανίας ἐπαγωγὸν ὀμοκλάν.
 Ο δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

γ'.

Ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει
 Ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
 Ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι
 Τυμπάνου ἠχὼ δ' ὡσθ' ὑπογείου
 Βροντῆς φέρεται βαρυταρβῆς.

δ'.

Μακροσκελῆς μὲν ἄρα καὶ γλοῦνης τις εἶ;

ΗΛΙΑΔΕΣ.

α'.

Αφθονέστερον λίβα.

β'.

Ενθ' ἐπὶ δυσμαῖς σοῦ πατρὸς Ηφαι-

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

στοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλων
 Πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμου
 Πόρον, οὐδ' εἰς μελανίππου προφυγῶν
 Ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

γ'.

Ριπαὶ μὲν δὴ πατρός.

δ'.

Ἀδριαναί τε γυναῖκες
 Τρόπον ἔξουσι γόων.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
 Κύμα τριγῶνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

ΘΕΩΡΟΙ.

Καὶ μὴν πάλαιῶν τῶνδ' εἰ σοὶ σκωπευμάτων.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

Στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
 Ζεὺς ἐγκαθειῖ Λοξία θεσπίσματα.

ΙΞΙΩΝ.

α'.

Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

β'.

Τὸν δ' ἡμίπονον καὶ τὸν ἐλάχιστονα
 Ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

α'.

Οὐ τοι γυναιξὶ χρὴ κυδάζεσθαι τί γάρ;

β'.

Κύδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρέως
 Πολυχοίρανε, μάνθανέ μου, παῖ.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

α'.

Ορνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

β'.

Οξους σπανίζειν δῶμα μὲν ποιήσομεν.

γ'.

..... Οδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
 Εἰρρίψεν, οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῶι κάρῃ
 Πληγεῖς' ἐναυάγησεν ὄστρακουμένη,
 Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί·

ΚΕΡΚΥΩΝ.

Ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

α'.

Στενόστομον τὸ τεῦχος.

β'.

Κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας δορᾶς.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

α'.

Λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις
Καὶ μιλοπρέπτοις βρίθεται ταύτου χρόνου.

β'.

Πισσοκωνήτω πυρί.
Πισσοκώνητον μόρον.

ΛΕΩΝ.

Οδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων.

ΔΥΚΟΥΡΓΟΣ.

α'.

Κάκ τῶνδ' ἔπινες βρύτον ισχναίνων χρόνω,
Καὶ σεμνοκόπτει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγη.

β'.

Ακουε δ' ἄν' οὖς ἔχων.

γ'.

Καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

α'.

Τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους
 Οὖς προπέπωκας κλισίας εἴσω.

β'.

Ὡς δ' ἐστὶ μύθων καὶ Λιβυστικῶν λόγος,
 Πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῶ τὸν ἀετὸν
 Εἶπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος,
 Τάδ'· « οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 « Ἀλισκόμεσθα. »

γ'.

Καὶ μὴν φιλέω γε, κάβδελυκτά μοι τάδε.

δ'.

Φθιώτ' Αχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
 Ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ε'.

Ἀντίλοχ', ἀποιμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
 Τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.

ς'.

Σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
 Ω δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

ζ'.

Μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμιλία
 Κάλλιον.

η'.

Ἰὼ Κάϊκε, Μύσσαι δ' ἐπίρροαι.

θ'.

Ὀπλων, ὄπλων δεῖ.

ΜΥΣΟΙ.

Ποταμοῦ Καΐκου, χαῖρε, πρῶτος ὀργέων·
 Εὐχαῖς δὲ σῶζοις δεσπότης παιωνίαις.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

α'.

Αὔρας ὑποσχίουσιν ἐν ψυκτηρίοις.

β'.

Αρείφατον λῆμα.

ΝΗΡΗΪΔΕΣ.

Δελφινοφόρον πεδῖον πόντου
 Διαμειψάμεναι.

ΝΙΟΒΗ.

α'.

Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὄδον,
 Βερέκυνθα χῶρον, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος,
 Ἰδης τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 Τέρπουσι μῆλων πᾶν διωρέχθει πέδον.

β'.

Θυμὸς δέ ποθ' ἄμὸς οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
 Ἐραζε πίπτει, καί με προσφωνεῖ τάδε·
 « Γίγνωσκε τ' ἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

γ'.

Μνησθήσομαι δῆθ', οἱ θεῶν ἀγχίσποροι,
 Οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ
 Διὸς πατρῷου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
 Κούπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

δ'.

Σίπυλον, Ἰδαίαν ἀνά

Χθόνα.

ε'.

Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ·
 Οὔτ' ἄν τι θυῶν, οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις·
 Οὐ βωμός ἐστιν, οὐδὲ παιωνίζεται.
 Μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

ς'.

Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς.

ζ'.

Εφημένη

Τάφον, τέκνοις ἔπωζε τοῖς τεθνηκόσιν.

η'.

Ιστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

θ'.

Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
 Όταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη.

ι'.

σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῦς
 Ἔστι κηδεῖα.

ια'.

Ἐρχομαι τί μ' αὖεις;

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

α'.

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα·
 Κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

β'.

Τῶνδε βουλευτῆς πόνων.

γ'.

Ἄς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέχεται,
 Οὔτ' ἄστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχηλάτου
 Σχιστῆς κελεύθον τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
 Τριῶν κελεύθων Ποτνιαῶν ἡμεῖδομεν.

ΟΠΑΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

α'.

Ἄλλ' Ἀντικλείας ἄσπον ἦλθε Σίσυφος·
 Τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο.

β'.

Ἀπλῶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

γ'.

Τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

δ'.

Δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων χοροῦ.

ΟΣΤΟΔΟΓΟΙ.

Εὐρύμαχος οὖν οὐκ ἄλλος, οὐδὲν ἤσπονδας
 Υβριζ' ὑβρισμοῦς, οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
 Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος· τοῦμὸν κάρα
 Τοῦδ' ἀγκυλήτοις κοττάβοις ἔστη σκοπός. . .

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

α'.

Τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;

β'.

Καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῶ
 Ἐταξα· σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα,
 Ἀριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδον βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ.

α'.

Αργυρηλάτοις

Κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

β'.

Τέθνηκεν αἰσχροῦς χρημάτων ἀπαιόλη.

γ'.

Ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθίνια;

Ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Εγὼ γένος μὲν εἶμι Κρῆς ἀρχέστατον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

α'.

Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγων τὰ καίρια.

β'.

Λινᾶ δὲ πεῖσα, κώμολίνου μακροὶ τόνοι.

γ'.

Τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε·
Καίει τὸν ἀψάμενον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΥΟΜΕΝΟΣ.

α'.

Ἡξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατὸν,
Ενθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν,
Μέμψει. Πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
Ενταῦθ' ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον
Εξεις, ἐπεὶ πᾶς χώρος ἐστὶ μαλθακός.
Ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σε Ζεὺς οἰκτερεῖ,
Νεφέλην δ' ὑποσχών, νιφάδι γογγύλων λίθων
Υπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
Βαλλῶν διώξεις ῥαδίως Λίγυν στρατόν.

β'.

Φοινικόπεδον τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
Χεῦμα θαλάσσης
Χαλκοκέραυνόν τε παρ' ὠκεανῶ
Λίμναν παντοτρόφων Αἰθιοπῶν
Ἰν' ὁ παντόπτης

Ἡλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον
 Κάματόν θ' ἵππων φερμαῖς ὕδατος
 Μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

γ'.

Ἴππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γόνας
 Δοῦς, ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.

δ'.

Ἦκομεν

Ἀθλους τοὺς σοὺς τούσδε, Προμηθεῦ,
 Δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

ε'.

Τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης,
 Τῇ μέγαν Ἀσίας τέρμονα Φάσιν.

ς'.

Εὐθεΐαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρῶτιστα μὲν
 Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἔν' εὐλαβοῦ
 Βρόμον καταγιγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
 Δυσχειμέρω πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

ζ'.

Εξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ στόμα
Πέμφιξ.

η'.

Ἐπειτα δ' ἴξει δῆμον ἐνδικώτατον
Θνητῶν ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
Γαβίους, ἔν' οὔτ' ἄροτρον, οὔτε γατόμος
Τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
Γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

θ'.

Κυνοκεφάλους καὶ στερνοφθάλμους καὶ μονομμά-
τους.

ι'.

Ἄλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σχύθαι.

I I.

Unde ignes cluet immortalibu'
Clam divis doctu' Prometheus
Clepsisse dolo, pœnasque Jovi
Furti expendisse supremo.

12.

Titanum soboles, socia nostri sanguinis,
Generata cœlo, aspiciite religatum asperis
Vinctumque saxis. Navem ut horrisono freto
Noctem paventes timidi adnectunt navitæ,
Saturnius me sic infixit Juppiter,
Jovisque numen Mulciberi adscivit manus.
Hos ille cuneos fabrica crudeli inserens,
Perrupit artus: qua miser solertia
Transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
Jam tertio me quoque funesto die
Tristi advolatu, aduncis lacerans unguibus,
Jovis satelles pastu dilaniat fero.
Tum, jecore opimo farta et satiata affatim,
Clangorem fundit vastum, et sublime advolans
Pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
Cum vero adesum inflatu renovatum est jecur,
Tum rursus tetros avida se ad partus refert.
Sic hunc custodem mœsti cruciatus alo,
Qui me perenni vivum fœdat miseria.
Namque, ut videtis, vinclis constrictus Jovis,
Arcere nequeo diram volucrem a pectore.
Sic me ipse viduus, pestes excipio anxias,
Amore mortis terminum anquirens mali.

Sed longe a leto numine aspellor Jovis.
 Atque hæc vetusta, sæclis glomerata horridis,
 Lucifica clades nostro infixæ est corpori,
 Ex quo liquatæ solis ardore excidunt
 Guttæ, quæ saxa adsidue instillant Caucasi.

ιγ'.

Εχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

α'.

Σιτουμένην, δύστηνον ἀθλίαν φάβα
 Μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπληγμένην.

β'.

Καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῶ.

ΣΕΜΕΛΗ.

Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

α'.

Καὶ νίπτρα δὴ χρῆ θεοφόρων ποδῶν φέρειν,
 Λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος.

β'.

Ἄλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὡς δ' ὑπερφυής.

γ'.

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξενωτάτῳ
 Χαίρειν.

ΣΦΙΓΞ.

α'.

Τῷ δὲ ξένῳ στέφανον, ἀρχαῖον στέφος
 Δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου.

β'.

Σφίγγα, δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

α'.

Απλοῦς γὰρ οἶμος εἰς Ἄδου φέρει.

β'.

Ἀμφιδεξίοις χερσί.

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

α'.

Νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθη φλέγων
 Οφθαλμὸς, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.
 Ἐχω δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα.

β'.

Οὐ πῶ τις Ἀχταίων' ἄθηρος ἡμερα
 Κένον, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν ἐς δόμους.

γ'.

Κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

ΤΡΟΦΟΙ.

Πεδοίχου χελιδόνος.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

α'.

Ω θάνατε παιᾶν, μή μ' ἀτιμᾶσης μολεῖν.
Μόνος γὰρ εἶσὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
Ἰατρός· ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

β'.

Τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
Δέξαιτ' ἄν; Εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

γ'.

Ενθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἔῃ.

δ'.

Φαγέδαιν' αἰεί μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

ε'.

Ω ποῦς, ἀφήσω σε.

ς'.

Σπερχειὲ ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

ζ'.

Οὐ γὰρ ὁ δράκων ἀνήκεν, ἀλλ' ἐνώκισεν
Δεινήν γε στόματος ἔκρυσιν, ποδὸς λαβῶν.

ΦΙΝΕΥΣ.

Καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
Ερυσαν οἶον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

Εδὺ δ' ἐς ἄντρον, ἀσχέδωρος ὤς.

ΦΡΥΓΕΣ.

α'.

Ἀλλὰ ναυβάτην
Φορτηγὸν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

β'.

Καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,

Ηγοῦν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει,
 Καὶ μήτε χαίρειν, μήτε λυπεῖσθαι βροτούς.
 Ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἐσθ' ὑπερτέρα,
 Καὶ τοῦ θανόντος ἡ δίκη πράσσει κότον.

γ'.

Ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαιότερος μόρων.

δ'.

Ἀνδραίμονος γένεθλα τοῦ Λυρνησίου,
 Οθεν περ Ἐκτωρ ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

α'.

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν πωτῶμενος
 Ουθω σε πλήξει, νηδύος χιλῶμασιν.
 Ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
 Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοῖς ῥυές.

β'.

Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

γ'.

Καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Ο δ' ἐνεδατεῖτο τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας,
 Νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους.
 Ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας
 Παιῶν ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἐμέ.
 Κἀγὼ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
 Ἠλπίζον εἶναι, μαντικῇ βρύον τέχνη.
 Ο δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θεοίνῃ παρών,
 Αὐτὸς τὰδ' εἰπὼν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κτανῶν
 Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
 Εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
 Μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον,
 Στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
 Νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

ΛΔΗΛΑ ΔΡΑΜΑΤΑ.

α'.

Δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

β', γ'.

Τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς,
Καὶ τὰμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν δίκην.

δ'.

Ορᾶς Δίκην ἀναυδον, οὐχ ὀρωμένην,
Εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένω.
Εξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

ε'.

Οὐδὲν καλύπτει νύξ κακῶς εἰργασμένον
Ο τι δ' ἂν ποιῆς δεινὸν, νόμιζ' ὀρᾶν τινά.

ς'.

Ω Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
Σὺ δ' ἔργ' ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων ὀρᾶς
Λεωργὰ κάθήμεστα· σοὶ δὲ Ψηρίων
Υβρις τε καὶ δίκη μέλει.

ζ'.

Τύχα, μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα,
Τὸ καὶ σοφίας ἄκος ὀρᾶς, καὶ τιμὰν

Βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις,
 Καὶ τὸ καλὸν πλεόν ἢ κακὸν ἐκ σέθεν.
 Ἀ τε χάρις λάμπει
 Περὶ σὰν πτέρυγα χρυσεάν·
 Καὶ τὸ τεῶ πλάστιγγι δοθὲν
 Μακαριστότατον τελέθει.
 Τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσι,
 Καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ,
 Προφερεστάτα θεῶν.

η'.

Κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

θ'.

Ἀ δεῖ παρῶν φρόντιζε, μὴ παρῶν ἀπῆς.

ι'.

Ὁ χρήσιμ' εἰδῶς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδῶς, σοφός.

ια'.

Ἀμαρτάνει τοὶ καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

ιβ'.

Ἡ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

ιγ'.

Ἡ χάριέν ἐστ' ἄνθρωπος, ἂν ἄνθρωπος ᾖ.

ιδ'.

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

ιε'.

Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

ις'.

Οργῆς ματαιίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.

ιζ'.

Οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

ιη'.

Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

ιθ'.

Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

κ'.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

κα'.

Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,
Καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα, καὶ τοῦτον μένειν.

κβ'.

Κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

κγ'.

Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ,
Καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

κδ'.

Γῆραις γὰρ ἤθης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

κε'.

Τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν, θύνην δίκην.

κς'.

Σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν λέγων
Μύδρους, ὃς ἀστενακτὶ θύνηνος ὡς ἔκειτ'
Αναυδος.

κζ'.

Αἰ δ' ἔπτ' Ἀτλαντος παῖδες ὠνομασμένοι
 Πατρός μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ
 Κλαίεσκον· ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
 Ἐχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

κη'.

Ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραῦματ' ἐν στέρνοις λαβῶν
 Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου·
 Οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἤμενος παρ' ἐστία
 Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

κθ'.

Ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί,
 Ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.

λ'.

Σὺ τοί με φυσᾶς, σὺ με καταίθειν μοι δοκεῖς.

λα'.

Δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

λβ'.

Γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθῶν ἐπίσταμαι

15.

Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρρους
 Γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις,
 Ἐν ἧ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαν φλέγος
 Τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη
 Φερέσβιον Δῆμητρος ἀγγέλλει στάχυν.

λγ'.

Τούτον δ' ἐπόπτῃν ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
 Πεποικίλωκε κάποδηλώσας ἔχει
 Θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχία,
 Ὅς ἦρι μὲν φαίνονται διαπάλλει πτερὸν
 Κίρκου λεπάργου. Δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ
 Παιδὸς τε χαύτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο·
 Νέας δ' ὀπώρας ἦνικ' αὐανθῆ στάχυν,
 Στικτὴν ἰν αὖθις ἀμφιέννυσι πτέρυξ.
 Ἀστη δὲ μισεῖ, τῶν δὲ παλλήνης τόπων
 Δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

λδ'.

Τῶ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
 Οφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

λε'.

Ἄλλ' ἔστι κάμοι κλείς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

λς'.

Παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός.

λζ'.

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
 Ζεὺς τοι τὰ πάντα, χῶ τι τῶνδ' ὑπέρτερον.

λη'.

Μὴ παρασπιστῆς ἐμοὶ
 Μηδ' ἐγγὺς, ὅστις ἀνδρὶ μὴ τούτῳ φίλος,
 μήτε τιμᾶ τὸ πρέπον.

λθ'.

Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
 Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.
 Ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖ.

μ'.

Θάρσει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

μα'.

Οπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
 Ποίη ξύνωρις τῆσδε καρτερωτέρα;

μβ'.

Δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

μγ'.

Οὐνεκ' ἐκεῖ
 Ἀνθεα λειμώνια.

μδ'.

Ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

με'.

Οὔτε δῆμος, οὔτ' ἔτης ἀνὴρ.

μς'.

Πότερα γυνὴ τις Διθίοψ φανήσεται.

μζ'.

Λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

μη'.

Ὡς λέγει γέρον γράμμα.

μθ'.

Διαβρέχεις τάρτύματα.

ν'.

Εἴτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν.

να'.

Εγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
 Τόνδ' ἐν γναθοῦντι κριβάνω θήσω. Τί γὰρ
 Οψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

νβ'.

α. Λευκός; β. Τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
 Ο χοῖρος. α. Εψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.

νγ'.

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑδς
 Ἡ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακὰ,
 Δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

νδ'.

Ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργους ἱερὸν αὔδασον ξύλον.

νε'.

Κύπρου Πάφου τ'
 Εχουσα πάντα κληρον.

νς'.

Βούραν ιεράν τε και κεραυνίας Ρύπας.

νζ'.

Ηρα Τελεία, Ζηνός ευναία δάμαρ.

νη'.

Μήτε κρωσσούς, μήτ' οϊνηρούς,
 Μήθ' ύδατηρούς
 Λείπειν άφνεοϊσι δόμοισιν.

νθ'.

Οξυγλυκεϊαν τάρρα κοκκιεϊς ροάν.

ξ'.

Συ δε σπαθητοϊς τριμιτινοϊς ύφάσμασιν.

ξα'.

Τοσαύτα, κήρυξ, έξ έμοϋ διάρτασον.

ξβ'.

Σπίδιον μήκος ὁδοῦ.

ξγ'.

Σπίδιον πεδίων.

ξδ'.

... Ρῆσιν ἐκτείνας Ἰωνικήν τινα.

ξε'.

... Ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον.

ξς'.

Κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

ξζ'.

Πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
 Αὐτός σε χράνη Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

ξη'.

Πάτερ θεοῖνε, Μαινάδων ζευκτήριε.

ξθ'.

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν
Κἂν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

ο'.

Σὺ δ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν
Ορᾶς· γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

οα'.

Λαβῶν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

οβ'.

Ξυνεῖλε φλόξ
Υψηλὸν ἠθήσασα τεκτόνων πόνον.

ογ'.

Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνει βέλος.

οδ'.

Τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

οε'.

Ἐξ ὀσφυαλοῦς κώδυνοσπάδους λυγροῦ
Γέροντος.

ος'.

Αποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.

οζ'.

Αἶγινα δ' αὐτῇ πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

ση'.

Λιβυρνηκῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

οθ'.

Αἶματός ἐστιν ἡ' ρέτ' ὠνία.

π'.

Μηδὲν οἶεσθαι μέγα.

πα'.

Οἷ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

πβ'.

Δέσποιν' Ἐκάτη, τῶν βασιλείων

Πρόδομος μελάθρων.

πγ'.

Εναγώνιε, Μαίιας
Καὶ Διὸς, Ερμᾶ.

πδ'.

Τίς ἀνήρει τὰς νήσους νηριτοτρόφους;

πε'.

Βοῶς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ἔν.

πς'.

Μιξοδόαν πρέπει
Διθύραμβον ὁμαρτεῖν
Σύγκοινον Διονύσω.

πζ'.

Ο Κισσεὺς Απόλλων ὁ καὶ Βάαχος ὁ μάντις.

πη'.

Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος
Τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἔστιν ἢ πεφυκέναι
Κρεῖσσον, κακῶς πάσχοντα.

πθ'.

Καλῶς τεθνάναι καλλίον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι.

ζ'.

Πεζικὸς ὤρμηται λέως.

ζα'.

Ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα.

ζβ'.

Ναρᾶς τε Δίρκης.

ζγ'.

Χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἄβραϊς,
Ὄθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν.

ζδ'.

Ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
Κύκλω παρίστατ', ἐν λόγῳ τ' ἀπείρονι
Εὐξασθε.

ζε'.

Βριθὺς, ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις.

ζς'.

Τυρρηνῶν γενεάν φαρμακοποιὸν ἔθνος.

ζζ'.

Θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.

ζη'.

Ἀκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

ζθ'.

Ἀτεγκτος παρηγορήμασιν.

ρ'.

Μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

ρα'.

Χαλκὸν ἀθέριστον ἀσπίδος θ' ὑπερτενῆ.

ρβ'.

Φρὴν ἀγέλαστος.

ργ'.

Ἀφρὸς δὲ βρότειος ἐρρύη κατὰ στόμα.

ρδ'.

Δέσποινα Νύμφη, δυσχίμων ὄρων ἄναξ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ἔλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
Ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἷ ποτε γυίοις
Τλήμονες Οσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνην.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

ALPHABET

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

NOTULÆ
IN ÆSCHYLUM.

NOTULAE
IN AETHIOPIA

NOTULÆ

IN ÆSCHYLUM.

IN AGAMEMNONEM.

7. Displicuit versus criticis nonnullis, et nuper quoque fuit a reliquorum serie pulsus. De usu articuli loco pronominis nihil esse debet dubii: Suppl. 358, τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις: 440, τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἶρεσθαι: Th. 180, χῶτι τῶν μεταίχμιον: ubi Blomf. Clausula quidem non est elegans; sed similis est Th. 370, ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ: et Eum. 137, ἐπουρίσασα τῷ.
13. Inutilis est conjectura, ἐπισκοτουμένην. Yung. de Somno: «He, like the world, his ready visit pays, Where Fortune smiles.» Armstr.: «while such happy dreams Visit thy slumbers.»
30. Rem diserte narrat Regina infra 274, ubi nota. De signis per ignem notavi ad Herod. p. 148: adde Casauboni Epistolam ap. Elmenh. ad Apul. p. 93, vel in Diario Classico t. v, p. 105.
33. Τρὶς ἐξ illustratur ad Aristæn. II, Ep. 17, pag. 708.

37. *Εἰ φθογγὴν λάβοι*) Conf. nota t. I, pag. 290.
42. Fere crediderim hunc versum esse glossematicum emblema.
46. Ovid. M. XII, 7: « conjuratæque sequuntur Mille
« naves: » Cf. de numero navium Græcarum
quæ adposui ad Planudeam Ovidii versionem.
52. De *remigio alarum* Rupertius ad Sil. III, 682.
67. Exempla similia collegit plurima Blomf. Gregorius Naz. Ep. 51: τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ἔχει ὡς
ἔχει.
75. Senes scenici, ad imitationem vitæ communis, baculum gerebant. Schol. Pluti 272: πάντες οἱ
γέροντες ἐν ταῖς Αθήναις δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. Schol Hom. Il. B, 86: οἱ γέροντες καὶ οἱ
ἱερεῖς ἐσκηπτροφόρου. Senex Momus, in Epigr. Inc. 272, βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν. Cratinus in Lex. Bekk. p. 371: — πρεσβῦται πάνυ
γηραλέοι, σκηπτροῖσιν ἄκασκα προβῶντες. Sen. OEd. 657: « Baculo senili triste prætentans
« iter. » In Ficoroni Gemmis tab. IV, duo sunt senes, cum scipione unusquisque suo.
78. Vulgo, ἐνὶ χώρᾳ, quod mutavi. εἶναι ἐν χώρᾳ,
κατὰ χώραν μένειν, locutiones sunt non raræ:
cf. ad Eunap. p. 306.
87. Editt. plurimæ, θυοσκινεῖς: aliæ, θυοσκεῖς.

Scholiastes Neapol. lectionem *θυοσκοεῖς* memorat, unde scripsi *θυοσκοέεις*, quod Lobeckius proposuerat.

103. Libri nonnulli, *λύπης φρένα*: Neapol. *λυπόφρενα*, quod recepi. Correxerunt viri docti diversimode. Tutius visum est codicem sequi.

107. Vulgo *ἀλκάν*. Lectionem Hermanni recepi. Ubique permutantur *ν* et *ι* finale.

144. Vulgo, *αἰτεῖ*.

162. Vulgo, *εἰ τὸ μάταν*. Neapol. *εἴ γε μάταν*. Blomf., post Auratum, conjecit *ματᾶν*.

172, 243. Sententiam illustravi pluribus ad Nicet. p. 151, 445. Syntipas F. 33: *ἐν τῷ παθεῖν τις ἐπισπᾶται τὸ μαθεῖν καὶ προσεκτικῶς ἔχειν*. Alc. III, 24: *παθὼν δὲ, οἷόν ἐστι γινώσεται τὸ τὴν ἄγροικον σωφροσύνην ἀσπάζεσθαι*. Democra- tes p. 629: *νηπίοισιν οὐ λόγος, ἀλλ' ἡ συμφορὰ γίνεται διδάσκαλος*. Plut. Fab. 13: *χρήσασθαι τοῖς πταίσμασι διδάγμασι*.

183. Βαρύνοντο λεώς) Syntaxis illa nominis collectivi illustrata est ad Eunap. p. 265. Infra 566: *Τροίην ἐλόντες Αργείων στόλος*. Cf. et 335.

187. Κακόσχολοι, qui, verbis Horatii, ingrato otio celeres obruerent naves.

197. « Un officier vint annoncer à Napoléon cette

« nouvelle désastreuse : l'empereur, frappant la
« terre de son bâton, lança au ciel un regard fu-
« rieux. » Segur. Hist. Napol. xi, c. 2.

235. Chæremon Athenæi xiii, 88 : αἰθέρος δὲ θεά-
μασιν Ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε. Philostr. Her. p. 40,
τετράγωνος ἡ ἰδέα τῆς ῥινὸς οἷον ἀγάλματος : ubi
p. 377, plurima adposui. Manasses Fragm. vi,
35, ἀγαλματίας τὴν μορφήν : ubi p. 427, post
Nicetam, nonnulla quoque loca protuli. Liban.
iv, p. 193 : τὴν Δεινομάχην μακαρίζειν, οἷον
ἄγαλμα εἰς φῶς ἤγαγε. Meleag. Ep. xi : Νῦν δ' ὁ
θεῶν κάλλιστος Ἔρως ἔμψυχον ἄγαλμα, αὐτὸν
ἀπεικονίσας, ἔπλασε Πραξιτέλην : ubi Jacobs.,
quem vide cum ceteris interpretibus ad Achill.
Tat. v, ii. Socrates Stobæi Tit. i, 33 : τοῦ βίου,
καθάπερ ἀγάλματος, πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι
δεῖ. Adde Jun. de Pict. i, i, § 3.

244. Vulgo, μαθ. ἐπιβρέπει τὸ μέλλον· τὸ δὲ προ-
κλύειν, ἐπεὶ— Verba τὸ δὲ προκλ. non habet
cod. Neapol., unde criticorum illa ejicientium
sententia confirmatur. « Valeant futura (et fu-
« turorum præscientia), quandoquidem even-
« tus non abesse possit (et serius ocysus ea co-
« gnosci necesse sit). » Etenim, Ἄ δεῖ γενέσθαι,
ταῦτα καὶ γενήσεται, ut est in versu prover-

biali apud Schol. ad Prometh. De sententia παθόντας μαθεῖν, cf. ad 172; et de verborum crisi adde notam viri doct. in Class. Diar. t. II, pag. 652.

264. De κατηγορεῖν in sensu testandi cf. Wyt. ad Phæd. p. 184. Sic vernacule verbo *accuser* utimur. Guymondus Iphig. T. II, 4: « Étrangers « malheureux, dont la noble douleur *Accuse* en « vous des rois le sang et la valeur. »

269. Displicet Wernickio notio velocitatis quam adjectivo ἄπτερος tribuunt plurimi interpretes, et putat debilem significare et infirmum. At Leo Diac. VII, 2: ἀπτέρω δὲ τάχει τὸν ἐπίσκοπον Στέφανον ἐκ τῆς Αβύδου ἀναγαγών. Id. VI, 3: ἀπτέρω τῷ (sic apte coniecit Hasius pro ἀπτέρωτῳ) τάχει πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐθις συνασπισμὸν διανέλαμπε.

274. Æschyli de signorum igneorum continua serie narrationem qui examinavit diligenter Mongez. in Mem. Nov. Acad. Inscript. t. V, veram esse videri pronuntiavit. Sub initium sæculi XV, Castiliæ rex a Toro urbe ad Segoviam nuntium de reginæ partu, dispositis super interjacentium collium cacumina ignibus, velocissime sibi perferri curavit: cf. Archiv. liter. t. I, p. 221.

288. Γέρον, γραία, de rebus dici ostendi ad Nicet. p. 382, ubi ex OEd. C. 1258, adtuli γέρων πό-
νος, vitio typographico, pro γέρων πίνος. Eu-
bulus Athenæi 1, 51 : Λέσβιον γέροντα. Luc.
Somn. 17 : ὄνειρων παλαιῶν καὶ ἤδη γεγηρακό-
των. Mart. III, 58 : « Et multa fragrat testa se-
« nibus autumnis. » Cf. Fragm. inc. μὴ Æschyli.
331. Sophocleus Hercules Philoctetæ : τοῦτο δ'
ἐγνοεῖσθ', ὅταν Πορθῆθε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς
θεούς.
346. Henrichus IV Elisabethæ in Henricheide :
« Et l'Europe vous compte au rang des plus
« grands hommes. » Voltairius Santo-Julianæ :
« Femme aimable, honnête homme, esprit libre
« et hardi. » Servula heræ in Boissii comœdia :
« Vous avez, par malheur, l'âme d'un honnête
« homme. » Omitto, quod memini, abbatis Ca-
stellonovani turpe de Ninone meretrice di-
ctum.
358. Vulgo, ὑπὲρ ἄστρον. Distinxi ad Blomf. men-
tem. Infra 761 : μὴθ' ὑπεράρας, μὴθ' ὑποκάμψας
καιρόν.
- 360, 361. Blomf. distinctionem sequutus sum. Vul-
gatum τοῦτό γ' ἐξίχην. mutavi levissime. Statim,
ὡς ἔπραξαν dedi, pro ὡς ἔπραξεν.

367. Libri veteres, ἐγγόνους. Neapol. ἐγγόνους, et supra ἐκγ. Feci inde ἐκ γένους: πέφανται ἐκ γένους ὦν. Qui correxerunt ἔγγονος, eandem loco sententiam faciebant.
400. Προφήται non esse nunc prophetæ, aut sacerdotes videntur, sed cives qui ante ædes Menelai congregati inter se de Helenæ fuga loquebantur.
404. Vulgo, σιγαῖς. Libri σιγαῖς. Feci σιγαῖς, pro ἐν σιγῇ, σιγῶν. Permutantur fines αῖς et ας. Πύλαις et πύλας confusa sunt in Theb. 56, 458; ἀκταῖς et ἀκτάς in Pers. 957; αὐγαῖς et αὐγάς infra 1094; σκηναῖς et σκηνάς in Porsoni Miscell. p. 268.
405. Vulgo, ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν. Me inde, ut potui, expedivi. « Blandissimus, illamque venturam adhuc exspectans » Notandum syllabas αῦ et ἀφ idem fere sonare.
443. Neapol., εὐμόρφως. Eadem Tyrtaei sententia: Ἀνδράσι μὲν θνητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς τε γυναιξί, Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
473. Vulgo, γυναικοκήρυκτον. Prætuli Neapolitani scripturam et Florent.
474. Soph. OEd. T. 83: Τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν. — Syntaxin, εἰσόμεθα παραλλα-

γὰς, εἰ ἀληθεῖς εἰσιν, pro εἰσόμ.εσθα εἰ ἀληθεῖς εἰσὶν αἱ παραλλαγαὶ, exemplis illustravi ad Aristæn. p. 314: vide Buttm. ad Philoct. 444. Cf. infra 603. Terentius Ph. v, 1, 3: « Nam vereor, hera ne ob meum suasum indigne injuria adficiatur: » prætulerim codicis scripturam: « Nam vereor heram, ne. » Sic alibi loquutus est Comicus: Eun. iii, 5, 62: « metuo fratrem, ne intus sit. » Eodem modo Soph. Phil. 493, Οὐ δὴ παλαιὸν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ, Μὴ μοι βεβήκη: OEd. T. 755: Δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν Εἰρημέν' ἦ μοι.

531. Libri veteres, φρενὸς ἀναστ. Conjectura locum sanaverunt critici, φρενός μ' ἀναστ. Malui φρενός σ' ἀν., quum litera finalis vocis φρενὸς pronomem σ' facile absorbere potuerit.

545. Schol. Neapolitanus sic legendus est: λειμῶνα λέγει νῦν τὸ καινῶς λιβάδιον.

547. « Leur barbe, leurs cheveux étoient hérissés de glaçons, et chaque mouvement étoit une douleur. » Seg. Hist. Nap. xii, 2, de militibus Gallicis per Russicas solitudines fugientibus.

548. « On vit flotter dans l'air des molécules glacées; les oiseaux tombèrent roidis et gelés. » Ibid.

557. De formula *χαίρειν εἰπεῖν, ἔξιν*, nunc, rariore verbo, *καταξιοῦν*, cf. ad Soph. t. 1, pag. 369.
- 585, 590, 1321. Ὅπως cum superlativo illustrat Buttm. ad Philoct. 627. Cf. Choeph. 722, 865; Fragm. *Ιερειῶν*.
613. *ἄκρος*, nunc *σοφὸς, ἀγαθός*: cf. nota ad Eupar. Bene schol. Neapol.: *πρῶτος, ἐξαίρετος*.
618. Sol. *πανόπτῃς, θεῶν σκοπὸς ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν* erat. Eum in Homericō Hymno Ceres et Hecate adeunt de Proserpina rapta sciscitaturæ.
624. In OEd. T. 81, Creon, *σωτηρίων πραγμάτων εὐάγγελος*, adest *λαμπρὸς ὄμμασι*.
625. *Ἐχθιστοὶ πῦρ καὶ θάλασσα*: quod odium proverbiale fuit estque adhuc. Theogn. 1161: *Ὀὔ ποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίσχεται, οὐδέ ποθ' ἡμεῖς Πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσσόμεθα*. Hesych. Presbyter p. 310: *ἀντίκειται ἢ ἐπάρατος λήθη τῇ προσοχῇ ὡς πυρὶ ὕδωρ*: scrib. *ἀντίκειται γὰρ*, conjunctionem sententiæ necessariam præbente commodum codice 1630. Adde eundem p. 316, 337, 346.
630. Cod. Neap. *ἤρειπον*. Obiter monebo in nova Thesauri Stephaniani editione p. 3820 C. afferri «*ἐρείπιος*, Leo Diac. 206», sic, e meis

schedis; sed scripsisse me puto « ἐρειπίωσις : cf. « not. ad Leon. Diac. p. 209. »

632. Ποιμένα κακὸν qui de ipsa tempestate intelligunt, non audiendi videntur. Sæpe in tempestatibus describendis poetæ rectoris pavidī, ποιμένος κακοῦ (quam metaphoram ipse Æschylus habet Supplic. 768.), mentionem injiciunt. Ovid. M. XI, 492 : « Ipse pavet, nec se, qui sit « status, ipse fatetur Scire ratis rector, nec quid « jubeatve vetetve : » ubi cf. Gier. Fenelon Telem. : « Notre pilote troublé s'écria qu'il ne pouvoit plus résister aux vents. »
660. Vulgo Μολεῖν. Εἰ δ' οὖν.
744. Vulgo, Νεαρὰ φάους κότον, Δαίμονά τε τὸν ἄμαχον ἀπόλεμον. Neapol. omittit in textu verba τὸν ἄμαχον, quæ pro glossa exhibet. De Ὑβρει Κόρου matre cf. nota ad Theogn. 153.
789. Forsan, φθορᾶς.
824. Vetus hæc fuit chirurgia : urere et secare. Seneca Cons. ad Helv. 2 : « hoc erit non molli « via mederi, sed urere ac secare. » Loca apposui nonnulla in Notit. MSS. t. X, p. II, p. 188, 298; apposuit et Piers. ad Mœr. p. 232, hunc ipsum Æschyli locum illustraturus. Cf. Kuin. ad Demetr. Cyd. p. 15; etc. Guarinus P. F. v, 9 :

« Chè 'l ferro e 'l foco, ancor che doglia apporti,
 « Pur che risani, a chi fa sano è caro. »

862. Vulgo, ἔμοιγε μὲν δὴ. Sed sæpe γὲ μὲν δὴ est apud Æschylum : cf. 646, 1185; Eum. 413.

879. Cf. nota ad Aristæm. p. 244. Infra v. 922.

884. Illustravit hunc locum Barker. in Valpyi Diario Class. t. XI, p. 332.

886. Eum. 33 : Μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἠγῆται θεός.

891. Εκτείνειν λόγον, ῥῆσιν μακρὰν, illustravi ad Aristæm. p. 625. Cf. Eum. 710; Fragm. inc. ξδ'.

919. De ἀρβύλαις cf. Sch. Luciani Philops. 13; nota ad Nicet. p. 192.

929. Alfierius Agam. IV, 5 : « Dell' arsa Troja (il « sai) fra noi divise Le opime spoglie, la don-
 « zella illustre, Cui patria e padre il ferro Achivo
 « tolse, Toccava a me : » ubi nolim hunc opimorum spoliorum latinismum in ore esse Agamemnoni.

937. De οὐκ ἐπίσταται, οὐκ οἶδε, nempe οὐκ εἶωθε, οὐ φιλεῖ, cf. ad Nicet. p. 229, et ad Aristæm. p. 475; Jacobs. ad Anal. t. VII, p. 264. Gnomæ Monost. 366 : Ὡς οἶδ' ἐν ὀργῇ πάντα γίνεσθαι κακά! Videtur vir d. hanc formulam credere

esse negativam, dicique οὐκ ἐπίσταται, non ἐπίσταται: quod usu confutatur.

947. Optime Alfierii Agamemnon: « Oh come mal
« si avvolge affetto vero Fra pompose parole! »

954. Αποπτύσαι lectio est Neapol., pro vulgato
ἀποπτύσας et conjectura ἀποπτύσαν. Glossator
Neap., ὥστε ἀποβαλεῖν τοῦτο.

971. Vulgo, τι. Neapol. τοι. Vocem disyllabam
scripsi.

975. Comparant viri d. Hippocratea, αἱ ἐπ' ἄκρον
εὐεξίαι σφαλεραί. Basilius ineditus in Schol. ad
Greg. Naz.: τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας σφαλερὰς ἰα-
τρῶν παῖδες φασί· κινουμένων γὰρ πάντων τῶν
ἐν γενέσει ἤτοιγε πρὸς τὸ κρεῖττον ἢ καὶ τὸ χεῖ-
ρον, ἀνάγκη κινεῖσθαι καὶ μεταβάλλειν τὰ κινητὰ
σώματά τε καὶ πράγματα, ἐξ οὗ καὶ τὸν κόρον
φασὶν ὑβρίζειν. Basilius Magn. de jejun. p. 154:
ἐρώτησον τοὺς ἰατροὺς, καὶ ἀναγγέλλουσί σοι ὅτι
σφαλερώτατόν ἐστι πάντων ἢ ἐπ' ἄκρον εὐεξία.
Cf. Ruhnk. ad Paterc. I, 17, et quæ ad Basili
Scholia mox vulganda apposui in Notit. MSS.
t. XI, p. II, p. 74, 154.

996. Vulgo μοῖρα μοῖραν. Blomfieldium hic et in
aliis hujus cantici versibus sequutus sum.

1020. Lex. Bekk. p. 324: ἀγνώτα, τὴν ἀγνοου-
μένην.

1021. Elmsleyus corrigit, πείθειν.

1115. De luscinia ad Soph. t. 1, p. 357.

1117. Vulgo, περιβάλλοντο, et περιβαλόντες, —
δέμας θεοί.

1132. Corrigunt ὄχθας. Et ὄχθη quidem proprium
est de aggere ripæ; nil tamen in talibus sine li-
bris mutandum. Ammon.: ὄχθαι μὲν γάρ εἰσι
ποταμῶν χεῖλη, ὄχθοι δὲ, ἐπάρματα γῆς. Diser-
tissimus est Soph. locus Phil. 726: Σπερχειοῦ
τε παρ' ὄχθαις..... Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων. Sed Anacr.
XX: Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη λίθος Φρυγῶν ἐν
ὄχθαις: ubi Brunck. Et in accentu nominis
ὄχθος variatur. Ammonius ὄχθος habet, et jam
genitivus pluralis anceps erit. Perspicue Arca-
dius: ὄχθοι ὄχθων, ὄχθαι ὄχθῶν.

1144. Vulgo, θερμόνους. «Aurem calido sanguine
«tinctam affligam solo.»

1152. Λαμπρὸς πνέων: epithetum vento aptum.
Æschin. Epist. 1: λύσαντες ἐκ Μουνυχίας ἐσπέ-
ρας λαμπρῶ σφόδρα σκίρωνι. Planudes Ovidiana,
M. XV, 603, «trux insibilat eurus» vertit: ψι-
θύρισμα τοῦ εὔρου λαμπροῦ.

1154. Libri κλύειν, quod mutavere viri d. Sic in Soph. Phil. 689, variatur inter κλύζων et κλύων.
1171. Suidas : Θαυμάζω, ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκῶ σημαίνει πρὸς δὲ αἰτιατικὴν, τὸ ἐπαινώ. Consentit Grammaticus de Constr. ap. Hermannum, et Schol. Soph. Phil. 1335. Regulæ hujus forsân meminerat Auratus, rescribens σε pro σου, citra necessitatem.
1188. Vulgo, ἐφημίσις. Neap. ἐφημένους, et supra ἐφημένοις. Blomf. e conj., φροιμίσις φημίσις.
1300. Vulgo, ἀντρέψειεν. Revocavi verbum πρέπειν, ab Æschylo valde amatum : ἀντρέψειεν vix explicare poterant viri eruditi.
1301. Spongia usos esse ad delendos colorum ductus pictores veteres satis notum ex historiolis Protogenis et Nealcis pictorum, qui, impacta spongia, naturam spumæ equinæ quam arte non potuerant fortuna expresserunt.
1304. Οὐκ εἶργει ὁ δακτυλοδεικτῶν illum nempe quem δακτυλοδεικτεῖ, cujusque felicitatem admiratur. Conjectura δακτυλόδεικτον est inutilis. De δακτυλοδείξει in honorem et infamiam loca nonnulla collegerunt Giacom. ad Electr. 983; interpretes ad Luc. Somn. II, Rh. Præc. 25; Mitsch. ad Hor. IV, O. 3, 22, Behot. Apoph. II,

5. Demosthenes Aristog. p. 182 : δακτυλοδει-
 κτεῖτε ἐπὶ τῷ πονηρότατον τῶν ὄντων ἀπάντων
 δεικνύναι. Ovidius A. III, 1 : « Sæpe aliquis di-
 « gito vatem designat euntem. » Apul. M. II,
 p. 41 : « directis digitis et detortis nutibus præ-
 « sentium denotor : » ubi Pric. Ronsardus Hora-
 tianum (IV. 3, 22, ubi cf. Mitsch.), « totum mu-
 « neris hoc tui est, Quod monstror digito præ-
 « tereuntium, » imitatus : « C'est toi qui fais que
 « Ronsard soit élu Harpeur français, et, quand
 « on le rencontre, Qu'avec le doigt par la rue on
 « le montre. » Cornelius : « Chacun connoit son
 « jaloux naturel, Le montre au doigt comme un
 « fou solennel. » Mascaron de Turenno : « Ceux
 « qui avoient l'honneur de le connoître le mon-
 « troient des yeux, du geste et de la voix à ceux
 « qui ne le connoissoient pas. » Santo-Lamber-
 bertus : « Le roi prit pour lui de l'estime et du
 « goût; il en fit son favori : on le montroit au
 « doigt. » Molierius Schola. Mul. IV, 4; Bertin.
 p. 153. Vanierius Prædii initio : « Ausus non
 « operam, non formidare poetæ Nomen, adora-
 « tum quondam, nunc pene procaci Monstra-
 « tum digito. » Ludov. De leone : « Que presta a
 « mi contento Si soy del vano dedo señalado? »

1350. Vulgo *νίχης*. Conjiunt viri d. *νείχης*, parum probabiliter. Recepi Pauwianum *δίχης*. Frequens est vocum *δίχη* et *νίχη* permutatio: cf. ad Aristæm.
1355. *Περιστιχίζω*: cf. ad Aristæm. p. 348.
1363. Corrigunt, ἢ *διοσδότω γάνει*. Offendo utique ad *γᾶν*: nil tamen mutare volui. Pro *σπορητὸς* recepi Neap. scripturam, ut *σπόρητος*, semina, a *σπορητῶ* serendi tempore, discernatur, regulæ parens quam de *ἄμητος* et *ἀμητὸς* Ammonius tradidit; etsi sciam grammaticos in hac accentus distinctione non sibi constare.
1401. Vulgo, *αἵματος εὐπρέπειαν τίετον*. Recepi Neapol. lectionem, quam fere assequuti sunt conjiendo critici, *ἐμπρέπει* legentes.
1446. Lacunam explevi recepta Butleri conjectura, *δόμοις*.
1464. Viro docto, cui *ἀράχνης ὕφασμα* est *ὕφασμα λεπτότατον* vestisque sericea, reposuit J. W., et vere, puto, aranæ comparari reginam, quæ veste, quasi tela insecti crudelissimi et perfidissimi, implicitum et irretitum regem trucidaverit. — Dixerunt *ἀράχνη*, quo nunc *Æschylus* est usus, et etiam *ἀράχνης* masculinum.

Etym. M. a Blomfieldio adductus: εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ησίοδω καὶ παρὰ Πινδάρω, καὶ παρὰ Καλλίᾳ. Inde patet in Lexico Bekkeri παρὰ Καλλίᾳ, pro π. καλλίοις, me bene ad Hesiodum p. 177 emendasse, et nauci esse alteram quam ibi proposui lectionem.

1484. Πάχναν, pro πάχνα, lectio Heathii, qua non valde proficitur.

1507. Neapol. δίκα, pro vulgato δίκη. Sed quid Μοῖρα θήγει? Et metrum laborare videtur. Conjecturæ propositæ non faciunt satis. An μοῖρα ἐπιθήγει δίκα, θήγει ἐπὶ δίκα, πρὸς ἄλλαις θηγάναις, ἄλλο πρᾶγμα βλάβης, ἄλλην βλάβην?

1592. Clausulam mutavit vir d. non mutandam.

Σωφρονεῖν εἰρημένον, absolute: «quum prudentia utendum esse dictum fuerit.» Aristoph. Lys. 13: Εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε... Εὐδουσι: ubi Schol.: ἀντὶ τοῦ εἰρημένου, ἀττικῶς. Cf. ad Eunap. p. 341.

1596. De locutione πρὸς κέντρα μὲν λακτίζειν cf. t. 1, p. 261. Πήσας non est mutandum. Glossator Neapol., παθῶν, bene. Cf. Herm. de Emend. Gr. gramm. p. 292.

1608. Forsan, σοφῶς. Vulgatae, πρὸς γυναικὸς ἦν

σαφῶς, sententia amari aliquid et duri in feminas et Clytæmnestram habet, quod nunc minus est rei aptum.

1621, 1622. Vulgo sunt chori; Stanleius Ægistho esse dandos putabat, vere. Λοχίτας habuit Ægisthus, quos sibi affectatæ tyrannidis satellites et adjuutores præmiis conciliaverat, et qui jam ipsi rerum summæ potito præsto aderant. In Choephoris etiam v. 755 Ægisthi λοχίται memorantur. OEdipus Tyrannus in tragœdia cognomine 338, poscit utrum Laius ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων Ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνῆρ ἀρχηγέτης.

1630. Vulgo, πρὶν παθεῖν ἔρξαντα καιρὸν χρῆν. Recepi Hermannii lectionem, nisi quod etiam ἄκαιρα conjecerit.

1636. Lacunam, recepta Blomfield. conjectura δ' ὑβρίσαι, implevi.

IN CHOEPHORAS.

IN ARGUM. Scripsi κλήσιν, pro κτήσιν, Blomf. monente. — Verba ποδώκει παραβαλὼν χαλκεύματι respiciunt v. 567.

6. Ut lacuna primi pedis impleretur, φέρω δὲ proposuit Erfurdt., idque recepi, qui locus posset statim intelligi. — De coma fluviis sacrata cf. nota ad Phil. Her. p. 566; Fuscolum ad Catull. pag. 173; Fontan. Antiqq. Hort. p. 152.

13. Nullus fere dubito quin correctio μειλίγματα vera sit.

17. Soph. Ph. 1342, συγχώρει θέλων: loco non sollicitando. Θέλων illustrat Abresch. ad Agam. 673.

32. Botheus et Schutz., φόνω, recte, puto; et φόβος cum φόνω permutari notum est. Si φόβω servabitur, mixta erunt nomen proprium Φόβος et appellativum φόβος, de qua negligentia monui, t. 1, p. 256.

40. Vulgo, μ' ἰάλλει. Libri veteres, μιλλεῖ: unde feci aoristum, monente Blomf. Inserui modo ἐπὶ e lectione Hermanni. Superiora χάριν ἄχαριν de re eadem usurpat chorus Agam. 1516.

57. Non sunt tria vindictæ tempora, lux, crepusculum et nox; sed duo tantum, lux et nox. Opposuit poeta τοὺς μὲν, et τὰ δέ: τοὺς δὲ est appositio ad τὰ δέ: et ob eam generis mutationem impedire se et hæerere nemo debet. Sensus ergo est, Δίκαν ἐπισκοπεῖν τοὺς μὲν ἐν φάει· τὰ δὲ ἐν μεταίχμιῳ σκότου κρονίζοντα μένει βρῦειν (et quod sic impune crepusculum attigerint valde securos sibi videri), οὗς, οὕτω κρονίζοντας ἄκραντον ἔχειν νύκτα.
63. Rejeci, alios sequutus, qui post huncce inseritur in libris, versiculum, τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ, ex superioribus male repetitum. Α βρῦειν ad superius βρῦει oculi antiquarii erraverunt. Mox qui scribunt θίγοντι vel θιγόντι, non sunt, opinor, falsi.
65. Vulgo, πόροι τε. Levissima hac mutatione, et interrogationis signo apposito, locum sententia carentem juvare mihi visus sum. Majora sunt aliorum molimina, non feliciora. « Quid efficiunt, quid prosunt flumina omnia undique confluentia in sanguinem ab execranda manu effusum, purgantiaque imminens exitium; ab imminente exitio scelestum hominem purgantia? »

100. Simonides: Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 Εὐκλεῆς μὲν ἅ τύχα, καλὸς δ' ὁ Πότμος, βωμὸς
 δ' ὁ τάφος. Auctor quidam: «L'échafaud n'est
 «honteux que pour le criminel; Quand l'inno-
 «cent y monte, il devient un autel.»
106. Eodem modo posuit ὡσπερ Soph. OEd. T.
 265: Ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὣδ' ἄναξ, ἐρῶ.
139. Jungendo ταῦτα τῆς κακῆς ἀρᾶς, minuitur
 difficultas.
155. Vulgo, βέλη' πιπάλλων: et statim βέλη redi-
 bit. Non autem sunt βέλη, sed τόξα, παλίντο-
 να. Hinc toties apud poetas παλίντονα τόξα.
 Respexisse videbatur Æschylus Homericum,
 παλίντονα τόξα τιταίνων: hinc feci mutationem.
 Dixit Sophocles παλίντονα τόξα τινάσσων, Ho-
 meri vel Æschyli memor.
170. Variant libri, αὐταῖσιν ἡμῶν et αὐτοῖσιν ἡμῖν
 ferentes: hoc plus habet auctoritatis, et, mu-
 tato ἡμῖν in alterum ἡμῶν, longe optimum.
 Αὐτοῖσιν nempe βοστρύχοις. Non continuat Ele-
 ctra chori sententiam, in qua ἐθείραις, sed suam
 ipsius, in qua supra βόστρυχος, et modo ὄδε.
171. Non est cur ad μῶν οὔν quis nimium offen-
 dat. Μῶν οὔν quidem idem est ac μὴ οὔν οὔν:
 sed diuturnus usus adverbii μῶν ejus originem

- fere obliteraverat. Grammaticus Hermanni, p. 461: τὸ μῶν, ὃν ἀεὶ ἐρωτηματικὸν, περισπᾶται ἀπὸ γὰρ τοῦ μῆ οὖν σύγκειται. Euripides, ut Æschylus, Andr. 81: μῶν οὖν δοκεῖς;
186. Blomfieldius apte conijcere videtur, ἐγὼ δὲ πῶς, atque sic legisse Duthelium puto.
191. Si locus sanus est, de quo quidem vehementer dubitari potest, habeo εὔ σαφηνῆ εἶχε pro εὔ σαφηνῶς, εὔ σαφῶς, σαφέστατα εἶχε, sic: εὔ σαφῶς εἶχεν καὶ εὐχερῶς τὸ ἐμὲ ἀποπτύσαι πλόκον, εἶπερ.... ἢ, ξυγγενῆς ὦν (pro τούτου ξυγγενοῦς ὄντος), εἶχεν εὔ σαφηνῆ τὸ συμπενθεῖν αὐτὸν ἐμοί.
211. Libri veteres σ' ἐκπαγλουμένης, unde facilis fit lectio, σ' ἐκπαγλουμένη: et sic concordant amice, σύνοισθά μοι καλουμένη, σύνοισθά σοι ἐκπαγλουμένη. Sed hanc diphthongi elisionem legitimam esse negant nunc viri docti.
226. Hic usus vestes animalium figuris variegandi diutissime apud Græcos remansit. Asterius Hom. de Lazaro p. 4: ὅταν οὖν ἐνδυσάμενοι φανῶσι, ὡς τοῖχοι γεγραμμένοι παρὰ τῶν συντυγχανόντων ὀρῶνται... Ἐκεῖ λέοντες καὶ παρδάλεις, ἄρκτοι καὶ ταῦροι, καὶ κύνες, ὕλαι καὶ πέτραι, καὶ

- ἄνδρες θηροκτόνοι.... Locus festive et graphice scriptus est, ac qui plenior legatur dignus.
238. Hoc exemplum accedat notæ ad OEd. C. 8, qua τρίτον in Sophocle vindicabam.
244. Cum iis libens facio qui, sono eodem et syntaxi dura minus, ἐντελεῖς scribunt.
276. Forsan, ὀρῶντι λαμπρὸν, et νωμῶντ' erit pro νωμῶντι: sed sunt viri d. qui hanc elisionem abominantur.
293. Notam formulam εἰς ἓν, de qua cf. Huschk. Anal. p. 53, variavit Heliodor. II, 17: εἰ γὰρ καθ' ἓν ποτε συλλεγέντες. Tautologia subinertiore Theodor. Prodr. Rhod. V, p. 194: Ελεξε ταῦτα, καὶ τὸν ἅπαντα στόλον εἰς ταυτὸν εἰς ἓν ὀμμάδην ἠθροισμένον λαβὼν ἀπέπλει. Adverbia ὀμμάδην et ὀμμαδὸν usurpavit Theodorus; quorum prius nihili esse affirmat vir d., ὀμμαδὸν unice scribendum opinatus; falso: nam VIII, p. 366, si pro vulgato, Σκιρτῶμεν οὖν, σκιρτῶμεν, ἄνδρες, ὀμμάδην, rescripserit ὀμμαδὸν, metrum politicum, quo Theodorus usus est, pessumdabitur, posito in fine versus accentu, qui penultimus esse debet. Huic poetastro ὀμμάδην non derivatur ab ὀμμα, nec vertendum,

ut factum est nuper, « in conspectu, » vel « en « un clin d'œil » ; sed ab ὁμοῦ venit, significatque « simul, » unoque rectius my pingendum est. Idem III, p. 109: Θύοντας ἡμᾶς ὁμμαδὸν ξυλλαμβάνει: scrib. ὁμμαδόν: eadem est hujus adverbii origo, sensus idem.

348. Vulgo, sine distinctione, τοῖς ἐκεῖ καλῶς θαν. Intelligo seorsim τοῖς ἐκεῖ, nempe οὔσι, « in inferno degentibus. » Sensu statim ἐκεῖ recurrit eodem, quem et illustravi ad Soph. t. 1, p. 352.

362. Supplementum lacunæ verba καὶ λυγρῶν inserui, ne lector impediretur.

373. Forsan, γενένηνται, στυγεροὶ nempe οἱ κρατοῦντες. Vel: ὅσiai. Στυγερῶν τούτων! — γεγένηται.

378. Forsan, τελοῖτο.

383. Novam feci obscurissimi loci interpunctionem, hoc sensu: « quid enim entheum mentis « fervorem celem? omnino mens evolavit. » Theocriti sic legens memineram: Θεστυλι δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; Ad πάροιθεν verbum erit facile subaudiendum, πνεῖ, γίνεται, ἐστὶ, aliud simile.

404. Vulgo, τότε.

407. Vulgo, ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς Θρασέ', ἀπέ-
στασεν ἄχος. Butlerum fere sequutus sum.
414. Ex ματρός ἐστι: «matri acceptum refero ani-
«mum implacabilem.»
432. Επρασσε δ' ἄπερ νιν Bossueti verba in memo-
riam revocant: «La voilà telle que la mort nous
«l'a faite.»
441. Εν φρεσὶν γράφου: cf. infra p. 274.
453. Addidi τέλος, lacunæ supplementum. Her-
mannianum δίκας præferendum fuisse nunc
credo.
535. Libri sunt corrupti, οὐφείσε πᾶσα σπαργάνη
exhibentes. Butleri lectionem sumsi. Permutatio
nota est vocum παῖς et πᾶς.
544. Forsan bis τί.
559. Est in Antig. 1249, δόμους παραστείχοντες:
in OEd. T. 796: ὄχου παραστείχοντα. Fortasse
ὄχον, quod suasit Schæfer., et hic δόμους.
567. Vide Argum. ubi παραβαλῶν.
611. Prima in Κιχάνει produci potest ex vi literæ
χ, quæ fere duplex est: sic 1036, in φαιοχίτω-
νες. Cf. ad Gnomicos, p. 255.
613. Vulgo, ἀκαίρως δέ. Quum nexus prorsus et
syntaxis labarentur, rescripsi ἀκαιρῶ γε, ut le-

- ctor haberet quod posset legere et intelligere :
 « mihi tempus deest ad odiosas nuptias, » sci-
 licet commemorandas. Σεβασμίων, pro σέβας
 τίων, est in Schutziana.
643. Vulgo, Αιγ. βία. Recepi Guelpherbitani scri-
 pturam, Hermanno monente.
644. Cf. t. 1, p. 296.
686. Vulgo, ἐγγράφει, quod varie sollicitant.
717. Hunc versum servo reliqui, quem nunc
 choro male tribuunt. Exit Servus, ut et nutrix
 Cilissa, ad quoddam ministerium, et se ab ho-
 spite intus recepto mali timere aliquid prædicat.
 Poterit et versus Cilissæ tribui.
737. Oratio plane turbata, ut in summo dolore.
 Sed putaverim plura turbasse librarios quam
 poetam.
762. Vulgo, ἀλλ' εἰ. Sed repetenda est formula ;
 monuit Stanleius.
773. Locus corruptus. Varii varia tentaverunt; et
 ego nonnihil contuli. Vulgo τασωφροσυν. Fort.
 et, τοῖς εὐφροσιν. Syntaxis erit: δός μοι παραι-
 τουμένη ἰδεῖν τυχὰς τυχεῖν κυρίως τοῖς σώφροσιν
 εὐμαχομένοις.
785. Vide t. 1, p. 265. Vulgo, μέτρον, τίς ἂν σωζ.
 ῥυθμόν. Stanleio ῥυμόν debeo.

820. OEd. T. 405 : λέληθας ἐχθρὸς ὦν τοῖς σοῖσιν
αὐτοῦ νέρθε καπὶ γῆς ἄνω.

821. Vulgo, προπράστων.

828. Fortasse, μόρον τ', particula, explicationis
causa, posita. — Fors. etiam ἀμφαίνειν, permu-
tatione obvia verborum φαίνειν et φέρειν.

871. Verba πρὸς δίκην mihi Stanleii opinioni opi-
tulari visa sunt, hos duos versus choro tribuen-
tis. Talia servus non dixerit.

913. Schol. bene : παροιμίαν εἶναι τοῦτό φασι,
πρὸς τύμβον κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον : ubi
vir d. pro καὶ proponit ἤγουν, male, quum καὶ
in scholiis sæpissime idem valeat atque ἤγουν,
ἀντὶ τοῦ. Scholiastes OEd. T. 35 : ὅς « μολῶν »
καὶ ἐλθὼν ἐκ Κορίνθου « ἐξέλυσας » καὶ ἠλευθέρω-
σας τὸ ἄστυ. In Nonno t. II, p. 166, καὶ pro
τουτέστι notavit Bernardus. Vide Valcken. Sch.
in N. F. t. I, p. 368 ; et quæ apposui plurima in
Notit. MSS. t. XI, II, p. 135. Ceterum in loco
Scholiastæ καὶ eo magis servandum est quod in
proprio veroque copulæ sensu positum esse vi-
deatur.

917. Οὐ οὐ χρῆν : cf. ad Soph. t. II, p. 362.

942. Vulgo, ἄξεν ἀδόλως θεῖσαν ἐποίχεται.

Hæc et superiora manifesto corrupta, metro et

sententia laborantibus. Varia fuere proposita remedia. Quod scripsi poterit, puto, intelligi; nil amplius quæsiui. Codices exspectandi. « Pro-
 « ut Loxias sine ambagibus cecinit, vir perfidam
 « mulierem tandem læsam persequitur. » Pote-
 rit et active βλαπτομένην intelligi, lædentem,
 noxiam.

955. Vulgo, τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτα. Syntaxis :
 τὸ πᾶν κείται καὶ πάρεστιν θρεομένοις ἰδεῖν
 ἀκοῦσαί τε ἐν τύχῃ εὐπροσώπῳ. Supra κράτος
 εὐμορφον dictum est.

1008. Vulgo, ἄλλος ἂν εἰδῆ. Correxerit Blomf. quem
 vide. Sophocli. Phil. 989 : Ζεὺς ἐσθ', ἔν' εἰδῆς.
 Theocr. xv, 91 : Ως εἰδῆς καὶ τοῦτο.

1030. Videtur esse vel lacuna vel aposiopesis,
 vel error in voce λιπών.

1036. Cf. p. 267 ad v. 611.

IN EUMENIDES.

1. Πρεσβεύω : cf. ad Soph. t. II, p. 374.
11. Alii παρνησοῦ, non bene geminato sibilo : cf. nota ad Planud. p. 80; Heyn. ad Iliad. B, 522; Blomf. ad Choeph. 555; Bœckh. ad Pind. Ol. IX, 47.
27. Vulgo Πλείστου : Burg. Πλειστοῦ. Hoc melius; nam sic incolæ pronuntiabant. Etym. M. : ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλειστός ὀξύτόνως· ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ καθόλου Πλειστός βαρύνει.
36. De verbo ἀκταίνειν plurima diligenter collegit Barker. in Diario Classico, t. XXIX.
49. Vulgo, αὔτε. Burg. αὔ σφε.
50. Aristæn. II, 5 : εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, ὃν ἔμαθον ἐκ τῶν οἰκοπινάκων, οὐκ ἦν ἄρα ὄντως καλός : ubi nota. Lucian. de Hist. Conscr. 29 : μηδὲ κατὰ τοίχου γεγραμμένον πόλεμον ἐωράκει. Philostr. Ep. 44 : ὁρῶ δὲ ἐγὼ καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς δορὰν Θηρίου περιβεβλημένον.
59. Quum μεταστένειν πόνων de pœnitentia nutricis intelligerem ad Plan. p. 34, Stanleii curas

secundas nondum noveram, ubi eadem est explicatio.

63. Non ista mihi sunt « vel oraculis ipsis obscuriora. » Τοῖς ἄλλοις δωμάτων, pro τοῖς ἄλλοις δώμασι: ut οἱ φιλόσοφοι τῶν λόγων, οἱ ποιητικοὶ τῶν τρώπων, « canum degeneres, lanarum nigrae, » et cet.; cf. ad Eunap. p. 444.
71. Vulgo, καγένοντ' ἐπεὶ κακόν. Quid ἐπεὶ velit nemo facile dixerit. Libri veteres, ἐπὶ, varietate solenni nec hic profutura. Quum καὶ, in καγένοντ', alteram copulam postulare videatur, corrupta, ut potui, refinxi.
95. Vulgo, ἐγὼ δ'.
117. Hic apponitur in libris plurimis παρεπιγραφῆ, μυγμὸς, et iterum ante Ἀγαν ὑπνώσσεις: et rursus ὠγμὸς ante Ωζεις atque Ὑπνος: et μυγμὸς διπλοῦς ὀξὺς ante Λάβε.
80. Est ἀγκαθεν et in Ag. 3, ubi Schol. Neap., ἐν ἀγκάλαις: quæ glossa, in Agamemnonis loco pessima, huc si transferatur, est optima.
124. Forsan, δεινῆς δρακαίνης, vel δειναῖς δρακαίναις.
158. Schol. Τὸ πᾶν ἔχοντες. Malim τὸ πᾶν pro adverbio habere.
169. Sic Blomf. pro κάμοί τε.

172. Vulgo, *μιάστορ' ἐκείνου πάσσεται*. Adverbium *ἐξεῖ* hic delitescens detexit Pavus, recepit Burg. Et ego aliquid tentavi.
177. Offensionem facit *ἀπ' ἀνθρώπων*. Quum frequens sit synchysis vocum *οὐρανὸς* et *ἄνθρωπος* ob compendiorum similitudinem, forsitan *οὐρανῶν* reponendum, « a palatis, ab ore. »
182. Vulgo, *σπ. τ' ἀποφθοραὶ παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἢ δ' ἀκρωνία*. Erfurdtio parui. Mox *λευσμὸν*, vulgo.
189. Vulgo: *εἰκὸς, οὐ χρ.* — *πλησίοισι τρ. μύσος*. Loco vix sano mederi conatus sum.
198. Libri veteres, *τιμήν*. Canterus, *τί μή;* quod Schæferus probare videtur. Alii *τί μήν*. Schol. Plat. p. 36: *τί μήν; κατάφρασιν δηλοῖ, ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διὰ τί γὰρ οὔ;* quem cf. p. 33.
208. Vulgo, *ἠρκέσω*, sine sensu. Rarus et vix in usu aoristus *ἠρησάμην*. Est tamen participium *αἰρησαμένων* in Lexico. Bekk. p. 356. Ibidem, p. 357: *αἰρήσεσθαι, λαβεῖν*. Quæ explicatio fere ducit ad aoristum *αἰρήσασθαι*. Verba *αἰροῦμαι* et *ἄρκοῦμαι* confundi posse putat Jacobs. ad Anth. Pal. XII, 68. Infra 837, *παρ' οὐδ' ἐν ἤραν* apte conferendum videtur, ubi *ἤρουν* cum viro d. malim.

220. Vulgo, γενέσθαι. Recepi πένεσθαι, post Schut-
zium, quum ab Eustathio πένω vertatur σπου-
δαίως ἐνεργῶ.
222. Forsan, λέγω, pro κελεύω.
226. Sic Stanl., pro κυνηγέτις.
261. Inserui τοῦ, ducibus viris dd.
263. Vulgo τίνης. Variatur inter τείνεις, τείνης,
τίνεις.
270. Δελτογράφω φρενί: cf. t. 1, p. 265. Adde Pin-
darum initio Ol. x, cum Explicat. Bœckhii,
pag. 198.
400. Libri veteres καὶ νῦν, quod olim correxit
Canterus. Hanc variationem illustrat nota ad
Nicet. p. 52.
429. Vulgo, τ' ἐπαξίων.
440. Corrigunt probabilissime ἐφημένη. Burg.
doctius etiam, ἐφημένου.
374. Vulgo, ἐστὶν ἀμφοτέρα μένειν, Πέμπειν δὲ
δυσπήματ'. Butlerum sequor.
480. Forsan, ἀρωγά τε τῆς δ.
483. Vulgo, μηδὲν ἔκδικον. Cf. t. 1, p. 271.
518. Demosth. adv. Aristocr. p. 35: ἐὰν δέ τις ἀφέ-
ληται, ἢ πόλις ἢ ιδιώτης, ἔκσπονδος ἔστω. Æ-
schin. adv. Ctes. p. 196: ὅτου ἂν προσάψηται
ἀνδρὸς ἢ ιδιώτου ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρα-

τουμένης. Plato Alc. II, 21: πολλά δ' εἰς ἀνθρώ-
πους ἡμαρτηκότας καὶ ἰδιώτην καὶ πόλιν. Fragm.
Inc. μέ: οὔτε δῆμος, οὔτ' ἔτης ἀνὴρ. Inscriptio
Eliaca: αἴτε Φέτας αἴτε τελεστά αἴτε δᾶμος: ubi
in Valpyana Ephem., t. XX, p. 303, similia ap-
posui. Cf. v. 609.

645. Vulgo, παραιδάδαν: Hermanno parui et
Blomf.

559. Vulgo, ἥ τ' οὔν διάτορος. Probabilem, post
Burges., recepi Askewii lectionem.

573. Antiattic. p. 93: ἐπίστη ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι.
Est ἐπίστα in Pindari P. III, 143 = 80, ubi cf.
Bœckhii Explicat.

614. Vulgo, λέγεις σύ: correxit Burges.

625. Med. δροίτη, non δρύτη, ut vulgo. Conf.
Blomf. ad Agam. Mox. παρεσκήνωσεν, pro vul-
gato παρεσκήνησεν, Med. præbuit, in quo πα-
ρέσκωσεν.

629. Similiter vocatur, supra 450, ἀνδρῶν ναυβα-
τῶν ἀρμόστωρ, atque ἡγεμῶν ὁ πρεσβύς νεῶν
Ἀχαϊκῶν, Ag. 179; et, ib. 1199, loco non sol-
licitando, Νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης:
rursus 114, ipse et Menelaus βασιλεῖς νεῶν di-
cuntur. Adde Choeph. 710.

630. Vulgo, δηχθῆ.

719. Si hæc sana sunt putaverim *παλαιὰς δαίμονας* et *ἀρχαίας θεάς* easdem esse, nempe *Parcas*.
824. Vulgo, *δέ*.
836. Vide *Dobræum* ad *Aristoph.* (p. 139).
839. *Hermanni* habes lectionem, pro vulgata, *καί τοι γε μὴν σὺ*, cui nulla erat auctoritas.
880. Pro *τῆδέ γ' εὐμοίρου*, recepi *Dobræi* lectionem, quem vide ad *Arist.* (p. 66).
934. Vulgo, *εὐθηνοῦντ' ἄγαν*. *Dobræus* ad *Arist.* (p. 66), *εὐθενοῦντα γὰρ*, præclare. Scripsi *γὰς*, quod mox *πέδον* inseruerim, metro, ut videtur, laborante; ni laboret strophicus, in quo tamen suspecta vox *βίου* versu 1010 defendi potest, et *Agam.* 452. Ac *πέδον* *Wakef.* proposuit. *Spanh.*, de sententia videndus ad *Callim. H. Ap.* 54, usus est *Aurati* conjectura inutili, *τέχοι*.
950. Vulgo, *ἔχοντες θεαί, τῶν Μ. Hermannum* sum sequutus. *Articulus* et *καί* sæpe sunt permutata: cf. ad *Aristæn.* p. 281.
979. *Εὐρίσκει*, nempe *Furiarum* chorus. *Herm.* *φρονοῦσα* coniecit, aptissime. Cum *φρονοῦσιν*, *ὑμῖν* nempe, *εὖ* erit subaudiendum; vel erit pro *σωφρονοῦσιν* habendum. Conjecerunt alii *εὐρί-*

σκειν : jam φρονοῦσιν de Furiis capiendum erit,
 quæ nempe φρονοῦσιν ὥστε εὐρίσκειν.

986. Addidi χαίρετε, cum Heathio, ob antistro-
 phicum; et in antistophico αὐτ' scripsi, pro αὔ-
 θις, ob strophicum.

1032. Forsan, τερπόμεναι καθ' ὁδόν. — Ολολ.

IN FRAGMENTA.

- EX ATHAMANTE. — Athen. II, 6.
- EX AJACE LOCRENSI. — Zenob. VI, 14.
- EX ÆTNA. — Macrob. Sat. V, 19.
- EX AMYMONE. — α'. Ammon. in Γῆμαι. — β'.
Athen. XV, 41.
- EX ARGIVIS. — Harpocr. in χλῆδος. Vulgo καὶ πολ-
τακᾶν, κύληταν, καὶ χλ. Scaligeri recepi corre-
ctionem. Cf. Steph. Thes. Gr. novus, p. 657.
- EX BASSARIDIBUS. — Schol. Nic. Ther. 288.
- EX GLAUCO MARINO. — α'. Athen. III, 33. Cf.
Hermanni Diss. de Glaucis, p. 9; Pors. Advers.
p. 64.
- β' Strabo X, p. 234. Cf. Herm. ibid. p. 12.
- γ'. Etym. M. in Δαυλίσ: cf. Herm. p. 10.
- δ'. Sch. Pind. P. I, 152: ubi tantum ἐν Γλαύκῳ.
Referunt vulgo ad Gl. Potniensem; malui Her-
mannum sequi, quem vide, p. 11.
- ε', ς'. Poll. VII, 167, sine dramatis titulo. Et hic
Hermanni iudicio sum obsequutus.
- ζ'. Strabo VI, p. 347, sine dramatis indicio: sed
cf. Hermannus, p. 12.
- η'. Vita Arati, p. 470. Cf. Herm. l. l. p. 13.

θ', ι'. Lex. Bekk. p. 347. — ια'. Phryn. Appar. pag. 5.

EX GLAUCO POTNIENSI.—α'. Sch. Eurip. Phœn. 1194. Vulgo, ἐκπεφευγμένοι. Cod. ἐμπεφευγμένοι, unde Valcken. conjecit quod recepi. Cf. Herm. p. 6.

β'. Sch. Victorianus ad Il. XIII, 198. Cf. Herm. pag. 6.

γ'. Sch. Plat. p. 16. Cf. Herm. p. 6.

δ'. Eustath. p. 1157, 35, sine fabulæ indicio: sed cf. Herm. p. 7.

ε'. Sch. Aristoph. R. 1576: cf. Herm. p. 7.

ς'. Eustath. ad Il. p. 706. Herm. p. 8.

EX DANAIIDIBUS. — α'. Sch. Pind. P. III, 27.

Corrigunt ἔπειτ' ἄνεισι, probabilissime. Æsch. Ag. 643: Ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ni forte voluerint evitare formulam καὶ δὲ, quam critici nonnulli pejus angue timent. Tertii versus lectio vix sana videtur; sensus postulat fere, νόμοισιν ᾠδῶν, νόμοις ἀοιδῶν. Verba, σὺν κόροις τε καὶ κόραις, pars sunt cantici nuptialis. Exstare Hermanni de Danaidibus Æschyli commentationem moneor.

β'. Athen. XIII, 73. Eustathius Æschyli esse ait, non Atheniensis, sed Alexandrini. Sed quum

Athenæus τὸν σεμνότατον Αἰσχύλον nominet, Atheniensem indicare videtur. Verba sunt Veneris.

EX ELEUSINIIS MULIERIBUS. — α', β'. Sch. Soph. OEd. C. 1047, 1049.

γ'. Arist. Ran. 913, cum scholio. Blomf. ad Theb. 75, alterum versum addit ex eodem Arist. loco: Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων; « quos » ait « versus Æschyleos esse docet Scholiasta. » Sed de priore tantum versu id docet: ἔστι δὲ τοῦτο ἔπος Αἰσχύλου.

EX EPIGONIS. — α'. Sch. Pind. I. vi, 10. De poculo tertio Jovis Servatoris conf. ad Soph. t. II, p. 385.

2. Versus est ex Epigonis, teste Cicerone Tusc. II, 24, et, ut videtur, ab Accio versus. Apud Nonium in *Mactare* est alius versus Accii ex Epigono, quem omitto, quum sit corruptissimus: nam corruptissima fragmenta editionibus plenis relinquo.

EX EUROPE. — Stob. Tit. LI, 26. De sententia cf. Soph. Fragm. Phrygum; et nota ad ejus Phil. 436. Verba videntur corrupta. Varie tentata fuere a Valcken.; ab Erfurdt. ad Philoct. 437; a Burg. ad Suppl. 635. Forsan, ἀλλ' Ἀρης σφαλεῖ.

EX EDONIS. — α' . Strabo x, p. 269. Quæ sequuntur vulgo verba, ὅρια δ' ὄργαν' ἔχοντας, pro Strabonis verbis habeo, cum Heathio.

β' . γ' . Ibid. Pro ὑπομηκῶνται sumsi codicis lectionem. Τυμπάνου δ' ἠχώ, vulgo: Bothius transposuit: alii scribunt, τυπάνου δ' ἠχώ.

δ' . Sch. Ven. II. I, 535: ubi ἄρα μαχλοῦνησται εἶ.

EX HELIADIBUS. — α' . Athen. x, 24. — β' . Id. xi, 38. — γ' . Schol. Sophocl. OEd. C. 1312. — δ' . Lexic. Bekker. pag. 346: Αἰσχύλος Ἰλιάσιν. «*Ἄδρ.*»

EX HERACLIDIS. — Stob. Tit. cxxii, 2.

EX THALAMOPOEIS. — Poll. vii, 122.

EX THEORIS. Athen. xiv, 27.

EX MULIERIBUS SACERDOTIBUS. — Macrob. Soph. OEd. C. 827.

EX IXIONE. — α' . Stob. Tit. cxxi, 16. — β' . Athen. iv, 79. Cf. Blomf. ad Pers. 636.

EX IPHIGENIA. — α' . Sch. Soph. Aj. 713: ubi non est *χρή*. Ex Blomf. ad Ag. 263 profeci.

β' . Arist. Ran. 1031. Telepho Æschyli adscripsit Timachidas.

EX CABIRIS. — α' . Ath. ix, 15. — β' . Plut. Symp. II, p. 633. — γ' . Ath. i, 30. Conf. Butler. ad Frag. Inc. 102.

EX CERCYONE. — Poll. x, 175.

EX PRÆCONIBUS. — α'. Poll. x, 68. — β'. Ibid. x, 186. Tupium sequutus sum.

EX CRESSIS. — α'. Athen. ii, 36. — β', γ'. Phot. Lex. in Πισσοκωνήτω : Hesych. in Κωνήσαι.

EX LEONE. — Steph. Byz. in Χώρα. Cum ὁδοιπόρων δήλημα conferatur Theocriteum, οὐδεὶς κακοεργὸς Δαλεῖται τὸν ἰόντα.

EX LYCURGO. — α'. Athen. x, 67. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 623.

β'. Sch. Soph. OEd. C. 706. — γ'. Sch. Arist. Eq. 1147. Cf. Blomf. Gloss. in Agam. 229.

EX MYRMIDONIBUS. — α'. Harpocrat. in Προπεπωκότες. — β'. Sch. Arist. R. 808. Illustratio peti poterit ex Notit. MSS. t. xi, p. 11, p. 94, et Blomfield. ad Agam. 796. Joannes Chrys. de S. Phoca : τοῖς γὰρ ὅπλοις τοῖς σοῖς σε χειροῦμαι, καὶ τοῖς σοῖς πτεροῖς περιγίνομαί σου : vide ibi Duceum p. 443. Argumentum tractavit Fontainius ii, Fab. 6.

γ'. Lexic. Bekk. pag. 321 : Αβδέλυκτα, ἀμύσακτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδέλυχθείη καὶ δυσχεράνειε. Τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος. « Καὶ μὴν — ». Adde Suid. in Αβδέλυκτος.

- δ'. Arist. Ran. 1295, cum Schol. — ε'. Arist. Eccl. 392, cum Sch.
- ς'. Ath. XIII, 79. Conf. Notit. MSS. t. X, p. 11, p. 176.
- ζ'. Lucian. Am. 54. Cf. Notit. MSS. ibid. Vocem ultimam καλλίων in καλλίον mutavi; illam ex Æschyli verbis delet Dobræus ad Arist. (p. 129.)
- η'. Strabo XIII, p. 489. Probabiliter ad Μυσοῦς referunt. — θ'. Sch. Aristoph. Av. 1420.
- EX MYNIS. — Phot. Lex. in Οργεῶνες.
- EX JUVENIBUS. — α'. Ath. XI, 109. — β'. Hesych. in Αρείφατον.
- EX NEREIDIBUS. — Sch. Eurip. Phœn. 209.
- EX NIOBE. — α'. Strabo XII, extr., versu ultimo valde corrupto, unde me vix potui expedire. Vide Hermannum Diss. de Æschyli Niobe p. 15.
- β'. Plut. de Exil. p. 603. Cf. Herm. ibid.
- γ'. Plato Rep. III, c. 5, p. 391. Cf. Herm. p. 19.
- δ'. Strabo XII, extr.
- ε'. Stob. Tit. CXVIII, 1. Cf. Herm. ibid. p. 18. Ανοις, pro ναοῖς, emendatio est Dobræi. Lex. Bekk. p. 406: ἄνοις, ἀντὶ τοῦ ἀνύοις, Φρύγιχος. Cf. Blomf. Gl. in Choeph. 786.
- ς'. Arist. Av. 1247, cum Sch. Cf. Herm. p. 16.
- ζ'. Hesych. in ἐπώζειν. Herm. p. 12. — η'. Hephæst.

- p. 7. Herm. p. 10. — ϑ' . Plat. Rep. II, c. 19, p. 380. Herm. p. 12.
- ι' . Philostr. V. A. IV, p. 173, Morell. Cf. omnino Herm. p. 14.
- $\iota\alpha'$. Diog. Laert. VII, 28. Herm. p. 19.
- EX XANTRIIS.** — α' . Phot. Lex. in *Οκτώπουν*. Cf. Erfurdt. ad Ajax. p. 620. — β' . Etym. M. in *Μύστις*.
- γ' . Galen. Comm. in Epid. VI : cf. Blomf. ad Prom. 821 ; Burg. ad Suppl. 189; Erfurdt. ad OEd. T. 1414.
- EX OEDIPO.** — Sch. Soph. OEd. T. 724. Confer. Herm. Diss. de Glaucis p. 7, et Butler. ad Fragm. Inc. 144.
- EX ARMORUM JUDICIO.** — α' . Sch. Soph. Aj. 190. Amabant id plenioris locutionis. Soph. OEd. T. 426, *γονεῦσι δ' οἷ σ' ἔφυσαν* : 781, *τοῦ φυτεύσαντος πατρός* : Fragm. Alcm. β' : *μητρὸς ἢ σ' ἐγείνατο*. — β' . Stob. Tit. XI, 8. — γ' . Id. CXXI, 23. — δ' . Sch. Aristoph. Ach. 883.
- EX OSSILEGIS.** — Ath. XV, 5. Locus corruptus, quem, ut potui, resarcivi, omisso tamen fine qui est desperatus. Conf. Porson. Collat. Odyss. B, 159.
- EX PALAMEDE.** — α' . Sch. Ven. II. Δ, 319. — β' .

Athen. 1, 19. Cf. Blomf. Gloss. in Agam. 322.

EX PENTHEO. — Galen. ad Epid. p. 454, ap.
Bentl. Epist. ad Mill. p. 51.

EX PERRHÆBIS. — α'. Ath. XI, 51.

β'. Eust. ad Il. B, pag. 353. Lex. Bekk. pag. 419:
ἀπαιόλη, ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις. Cf. Blomf. Gloss.
in Choeph. 989.

γ'. Athen. XI, 99.

EX PENELOPE. — Etym. M. in Αἰδοιέστατος.

EX PROMETHEO IGNIFERO. — α'. A. Gell. XIII,
18. Cf. Blomf. ad Theb. 615, et in Edin. Cen-
sura t. XV, pag. 316, ubi utriusque Promethei
fragmenta diligenter tractavit.

β'. Poll. X, 64: ubi λίνα δὲ πίσσα: cf. Blomf.
Gl. ad Pers. 68.

γ'. Plut. de Util. p. 86 E. Verba sunt Promethei
ad Satyrum flammam amplecti volentem.

EX PROMETHEO SOLUTO. — α'. Strabo IV, p.
240; Dionys. Hal. A. Rom. I, c. 41. Recepi,
pro στρογγύλων, variantem lectionem γογγύλων.

β'. Strabo I, pag. 42. Cæsurae violatio in versu
quarto ab Elmsleyo fuit animadversa Edin. Cens.
t. XIX, p. 94; remedium non propositum.

γ'. Plut. de Fort. p. 98, cum nota Wyt. Cf. Sal-
lier. in Mem. Acad. Inscript. t. X, p. 340.

- δ', ε'. Arrian. Per. p. 12. Titanum sunt verba ad Prometheum. Cf. Blomf. Gloss. in Choeph. 129.
- ς', ζ'. Cf. nota ad Penthei fragm.
- η'. Steph. Byz. in Ἀβίοι. Pro ἤξει, dedi ἰξει, Blomf. monente, quem et vide de Γαβίοις ad Prom. Vinc-tum 428.
- θ'. Strabo I, p. 55. — ι'. Id. VII, p. 17. — II, 12. Cicero Tusc. II, 9. — ιγ'. Plut. Pomp. I. Verba Promethei ad Herculem.
- EX PROTEO. — α'. Athen. IX, 50. — β'. Id. II, 75; Herod. περὶ μονήρ. p. 35 Dind.
- EX SALAMINIIS MULIERIBUS. — Herod. περὶ μόν. Dindorf. p. 36.
- EX SEMELE. — Sch. Venet. II. Δ, 310.
- EX SISYPHO. — α'. Poll. X, 78. — β'. Ælian. H. A. XII, 5.
- γ'. Etym. Gud. in Ἀγρεύς: ubi adfertur Αἰσχύλος ἐν Σχύφῳ. Larcher. Hist. Acad. Inscr. t. XLVII, p. 154, scribit ἐν Σχυρίαις, quo versu, ait, au-geatur numerus fragmentorum Æschyleæ Scy-riarum, quam fabulam nemo, puto, novit. Vere Burg. ἐν Σισύφῳ corrigit, quem vide ad Suppl. 142. Etymol. ἐπιξένῳ, quod mutavi, fa-vente Supplicum versu 154. Sicque etiam Lar-cherus scripsit, sed verbum χαίρειν uni eidem-

que versui tribuit; quod in optimo illo homine non valde miror, qui, in Menandri Μέθη, pro δειπνῆ παρ' ἐτέροις, iambici clausula, rescripserit δ. παρ' ἐταίροις, quid significant verba δ. παρ' ἐτέροις non assequi se professus.

EX SPHINGE. — α'. Athen. xv, 16. — β'. Sch. Aristoph. Ran. 1320. Sophocles OEd. T. 391, Sphingem vocat ῥαψωδὸν κύνα.

EX TELEPHO. — α'. Dion Hal. Art. Rhet. 6, p. 265: μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος, κατὰ τὸν Λίσχυλον, εἰς Ἄδου φέρουσα. Clem. Al. Str. iv, p. 492: οὐκ ἔστιν οὖν, κατὰ τὸν Λίσχυλου Τήλεφον, νοεῖν ἀπλοῦν οἶμον εἰς Ἄδου φέρειν.

β'. Hes. in Ἀμφιδεξίοις. Cf. Soph. OEd. T. 1232.

EX JACULATRIBUS. — α'. Antig. Caryst. Mirab. c. 127: ubi est distichon ex eadem fabula, quod omisi ob depravationem nimiam. Cf. Plut. de Util. p. 81, cum nota Wyttenb.

β'. Lex. Bekk. p. 351: ἄθηρος ἡμέρα: σεμνὴ πάνυ ἡ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα. Καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῆ φωνῆ καὶ τῆ φράσει Λίσχυλος ἐστὶν ἐν Τοξότησι (leg. Τοξότισι). Πρόσεστι δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. Λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος. « Οὐ πω —. » Εγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρύνιχος.

γ'. Sch. Hom. Il. I, 592. Cf. Blomf. Gl. in Agam., 797. Et hæc de Actæone.

EX NUTRICIBUS. — Hes. in Περδοίκου.

EX PHILOCTETE. — α'. Stob. Tit. cxx, 12. Cf. Brunck. ad finem Soph. Philoct.

β' Plut. Opp. M. p. 789.

γ' Suid. in Ενθ' οὔτε. Aristænetus I, 27: κλυδωνιζόμενος ἐκ τοῦ πόθου, ἔνθα, φησὶν, ἄνεμος οὔτε μένειν, οὔτε πλεῖν, ἐξ: ubi notæ.

δ'. Arist. Poet. 22. Vulgo, φαγέδαινα, ἤ. Bothium sequor.

ε'. Max. Tyr. Diss. XIII, 5.—ζ'. Arist. Ran. 1403, cum Schol. — ζ'. Plut. non suav. p. 1087. Cf. ad Phil. 694 Erfurdianæ.

EX PHINEO. — Ath. x, 18.

EX PHOENISSIS. — Poll. VII, 91. Cf. Blomf. Gloss. in Agam. 431.

EX PHORCIDIBUS. — Ath. IX, 65.

EX PHRYGIBUS. — α'. Poll. VII, 131. — β'. Stob. Tit. cxxv, 7. — γ'. Ath. II, 36: de Hectore dictum. — δ'. Sch. Eurip. Andr. I.

EX PSYCHAGOGIS. — α'. Sch. Hom. Od. Λ, 133. — β'. Aristoph. R. 1277, cum Sch. — γ'. Poll. X, 10.

EX PSYCHOSTASIA. — α' . Plat. Rep. II, extr.

Cf. Wytt. ad Plut. t. I, p. 187. Loquitur The-
tis de Apolline.

EX ORITHYIA. — Longin. 3, cum Scholio Joan-
nis Sicel.

EX INCERTIS FABULIS. — α' . Stob. Ecl. I, 4,
24. Cf. Wund. Obs. Crit. p. 33; Blomf. Gloss.
in Choeph. 307.

β' . γ' . Stob. ib. 26, 27. Vulgo duo sunt fragmenta,
quæ conjunxi: cf. Wund. p. 63.

δ' . Stob. ib. 28. Cf. Wund. ibid. Forsan: *Ορᾶς;*
Δίκη γ' ἀναυδος, οὐχ ὀρωμένη.... Εξῆς ὀπηδεῖ....

ϵ' . Stob. ib. 29. Cf. Wund. ibid.

ζ' . Stob. ib. 34. Archilocho tribuuntur a Clemente
et Eusebio. Cf. Blomf. ad Prom. 5, ubi Prome-
theum Æschylus vocat *λεωργόν*.

η' . Stob. ib. I, 7, 13. Cf. Burg. ad Suppl. 812.

θ' . Stob. ib. II, 8, 10. — ϑ' , ι' . Id. Tit. III, I. —
 $\iota\alpha'$. ib. 10.

$\iota\beta'$. Id. Tit. IV, 16, Cf. Fragm. $\kappa\beta'$. — $\iota\gamma'$. Id. Tit.
V, 11. — $\iota\delta'$. Id. Tit. IX, 23.

$\iota\epsilon'$. Id. Tit. XVIII, 13. Est et inter Sententias Mo-
nostichas 308. Sethi p. 83: *τινὲς δὲ καὶ φιλαλή-
θεις ἐπὶ τῷ πότῳ γίνονται οἶνος γὰρ καὶ ἀλήθεια,*

- φησὶ παροιμία τις. Adde Ast. ad Sympos. p. 288; Rittersh. ad Isid. II, 109; nota post Nicetam, p. 417.
- ις'. Id. Tit. XX, 13.
- ιζ'. Id. Tit. XXVII, 1. Trincavelliana Alexidi tribuit. Est et Sententiarum Monost. 352.
- ιη'. Id. Tit. XXIX, 21. Euripidi tribuunt Trincav. et Apostolius. — ιθ'. Ib. 34. — κ'. Id. XXXIV, 5.
- κα'. Clem. Al. Str. VI, p. 620. Priorem versum inter Sophoclea Fragm. num. ρκε' posui, Stobæum sequutus Tit. XXXIX, 14.
- κβ'. Stob. Tit. XLV, 14. — κγ'. Id. Tit. XCVIII, 49. — κδ'. Id. CXV, 10. — κε'. Athen. VII, 66.
- κε'. Ibid. Vulgo, ηύχετο. Correxī vix probabiliter.
- κς'. Id. XI, 80. — κη'. Sedem ignoro.
- κθ'. Plut. Cons. ad Apoll. p. 106. Recepi, pro ἴαμα, variantem lectionem ῥῦμα, qua motus critici componentur. Cf. ad Fr. πα'.
- λ'. Plut. Dem. 35.
- λα'. Zenob. V, 79. Cf. Pors. ad Acharn. 1150; Mull. ad Tzetz. in Lyc. 84. — λβ'. Anon. de Nili increm. init. — λγ'. Aristot. H. A. IX, 49. — λδ'. Clem. Al. Str. IV, p. 494.
- λε'. Ib. V, p. 558. Soph. OEd. C. 1040: θνατοῖσιν ὦν καὶ χρυσέα κληῆς ἐπὶ γλώσσα βέβακε. Agam. 36.

- λς'. Plut. De primo frig. p. 950.
 λζ'. Clem. Al. Str. v, p. 603. Ad sententiam vide
 Column. ad Enn. p. 180.
 λη'. Aristid. t. III, p. 485.
 λθ'. Anth. Pal. x, 110, ubi Jacobs. — μ'. Plut. De
 aud. poet. p. 86 Krebs. — μα'. Sedem ignoro.
 — μβ'. Schol. Nub. 1133; Sch. Theocr. xv,
 48. — μγ'. Sch. Nub. 1368.
 μδ'. Schol. Ran. 716. Cf. Blomf. Gloss. in Choeph.
 579.
 με'. Eustath. ad Il. z, 262. Cf. ad Eum. 518. —
 μς'. Id. ad Od. Δ, 84.
 μζ'. Id. ad Od. I, 220. Cf. Herm. Diss. de Glaucis
 pag. 7.
 μη'. Id. ad Od. x, 184. — μθ'. Athen. II, 77. —
 ν'. Id. XIV, 32. — να'. Id. IX, 17. — νβ', νγ'.
 ibid. — νδ'. Philo, quod omnis prob. p. 886. —
 νε'. Strabo VIII, p. 78. — νς'. Ib. p. 145. — νζ'.
 Sch. Pind. N. X, 31.
 νη'. Poll. VI, 23. Blomf. ad Theb. 55, e Cabiris
 esse affirmat.
 νθ'. Id. VI, 80. — ξ'. VII, 78. Cf. Blomf. Gloss. in
 Choeph. 226.
 ξα'. Etym. M. in Αρταμος. — ξβ'. Id. in Δι' ἀσπί-
 δεος. — ξγ'. Eustath. ad Il. Λ, 753.

- ξδ'. Athen. XIII, 32. Cf. Burg. ad Eum. 199; supra nota ad Ag. 891.
- ξε'. Plato Rep. p. 550. — ξς'. Etym. M. in Κόπηλος, ubi προφέρων : cf. nota ad Aristæn. pag. 740.
- ξζ'. Eust. ad Il. T. 254. — ξη'. Tzetz. ad Lyc. 1247.
- ξθ'. Plut. Cons. ad Apoll. p. 116. Lectiones sumsi Stobæi Tit. CVIII, 43, ubi Euripidi tribuitur. Pro ἐνδίκων Hoeschelius citat ἐναρέτων. Cf. Wytt. ad Plut. loc.; Lob. ad Phryn. p. 529.
- ο'. Plut. Symp. I, 8. — οα'. Id. de Orac. def. p. 434. — οβ'. Id. de Ira p. 454. — ογ'. Id. Amat. p. 757. — οδ'. Tzetz. ad Hes. Opp. 156. — οε'. Plut. Adv. Stoic. p. 1057. — ος'. Id. de Iside c. 20. — οζ'. Strabo IX, p. 154. — οη'. Poll. VII, 60.
- οθ'. Remittit Stanl. ad Guell. in Virg. Æn. IX, 206.
- π'. Plut. de Prof. p. 85.
- πα'. Sch. Soph. El. 277. Quum Schol. Ven. II. Ψ, 12, habeat ἰάματα, forte legendum ἐρύματα : cf. ad Fragm. Inc. χθ'.
- πβ'. Sch. Theocr. II, 36.
- πγ'. Sch. Pind. P. II, 18. Cf. Blomf. Gl. Agam. 496.

πδ'. Ath. III, 31, e Persis, corrupto fabulæ vel poetæ nomine. Cf. Blomf. ad Pers. 897; Herm. de vers. Spur. p. xj.

πε'. Ammon. de Diff. in Θεωρός. — πς'. Plut. De El p. 389. — πζ'. Macr. Sat. I, 18. — πη'. Stob. Tit. CXXI, 17. — πθ', ζ'. Th. Mag. in Μᾶλλον et Πεζή, ut e Sept. Theb.; falso.

ζα'. Plato Rep. VIII, p. 563. Cf. notæ Stanl. et Butl. ad Fr. Inc. 76.

ζε'. Phot. Lex. in voce. — ζγ'. Ath. XII, 37.

ζδ'. Sch. Ven. II. E 200. Forsan, λόγω, permutatione obvia: cf. nota ad Aristæn.

ζε'. Plut. de Alex. Virt. II, 2; Comp. Cicer. et Dem. 2; atque, sine auctoris nomine, De fort. Rom. 3. Blomf. Gloss. in Choeph. 156, nescio quo auctore, « Æschylus, seu forte Bacchylides; » et Gloss. in Agam. 193: « si modo Æschyli sint verba, et non potius Archilochi. »

ζς'. Theophr. Hist. Pl. IX, 15.

ζζ'. Lexic. Bekk. p. 349. Cf. Burg. ad Suppl. 69.

ζη'. Lex. Bekk. p. 372: Cf. Blomf. Gl. ad Pers. 788.

ζθ'. Phryn. App. p. 6. Cf. Ruhnk. ad Tim. p. 248.

ρ'. Phryn. ib. p. 48. Sophocles Aloïd. ιγ'. Ενταῦθα μέντοι πάντα τᾶνθρώπων νοσεῖ, Κακοῖς ὅταν

Θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά: ubi nota t. II, pag. 378.
 ρα'. Lex. Bekk. p. 353: Αθηρῆς, ἴσως μὲν τὸ ἀττη-
 ρῆς ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι:
 « Χάλκον ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ. » Ἡ ὁ λαμ-
 πρὸς, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος, ἢ ὁ ἀθερί-
 ζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα, ἢ ὁ
 ὀξύς παρὰ τοὺς ἀθέρας. Scripsi ἀθέριστον et ad-
 didi copulam. Versus nunc in Agamemnone non
 exstat. De scriptura vocis ἀθηρῆς et interpre-
 tatione grammatici veteres non consentiunt.
 Αθηρῆς esse bonum puto, quum ἀθήρ fuerit
 ἀκμή τοῦ ἠκονουμένου σιδήρου: nec ἀττηρῆς mu-
 tandum; vox est enim ficta, et ab ἄττη derivata
 ac detorta.

ρβ'. Lex. Bekk. pag. 337. Cf. Blomf. Gloss. in
 Choeph. 27.

ργ'. Sch. Aristoph. Lys. 1259. Cf. Dobræus ad
 Lysistr.; Burg. ad Suppl. 884.

ρδ'. Orion in Ἀνασσα, ubi δυσχείμων ὄρων.
 ΕΠΙΓΡ. Anth. Pal. VII, 255.

INDEX

ANNOTATIONIS.

- Alarum remigium, 244. Γράφειν ἐν φρεσὶ, 267.
Alfierius, 253.
Articulus loco pronomi- Δακτυλοδεικτεῖν, 256.
nis, 243. Δίκη et νίκη, 258.
Αγκαθεν, 272.
Αθηρῆς, 294. Εἰρημένον, 259.
Αἰροῦμαι et ἀρκοῦμαι, Εἰς ἐν, 265.
273. Εὐεξίαι σφαλεραὶ, 254.
Αἰς et ας, 249. Εχεῖ, 266.
Ακρος, 251.
Απτερος, 247. Hesychius presbyter,
251.
Αρβύλη, 253. Ἡρησάμην, 273.
Basilus ineditus, 254.
Βωμὸς ὁ τάφος, 263. Θαυμάζειν, 256.
Θέλων, 261.
Cæsaries fluviiis sacra, Καὶ pro ἤγουν, 269; et
261. articulus, 276; καὶ νῦν
Γὲ μὲν δὴ, 253. et καινῆν, 274.
Γέρων de rebus, 248.

- Κακὰ κακοῖς ἰᾶσθαι, 293. Οχθοι, ὄχθη, 255.
 Κατηγορεῖν, 247.
 Κιχάνειν, prima longa, Poculum tertium Jovis
 267. Servatoris, 280.
 Κλύειν et κλύζειν, 256. Παθόντα μαθεῖν, 247.
 Lexicon Bekk., 259. Παῖς et πᾶς, 267.
 Luscinia, 255. Παραστείχω, 267.
 Λακτίζειν πρὸς κέντρα, 259. Παρνασὸς, 271.
 Λαμπρὸς ἄνεμος, 255. Πένω, 274.
 Λόγος et λόχος, 293. Πλειστὸς, 271.
 Λοχῖται, 260. Ποιμὴν navis, 252.
 Menander, 287. Πρεσβεύω, 271.
 Μῶν οὖν, 263. Πῦρ καὶ ὕδωρ, 251.
 Naves Græcorum ad Scholiastes Æschyli,
 Trojam, 244. 250.
 Nicetæ editio, 248. Senes cum baculo, 244.
 Nomina collectiva, 245. Signa per ignem, 243,
 247.
 Ομμάδην, ὀμμαδὸν, 265. Sophocles, 261, 265,
 267.
 Οπως cum superlativo, 251. Terentius, 250.
 Theodorus Prodromus,
 265.

- Thesauri Stephaniani Ὑβρις Κόρου μήτηρ, 252.
 Græci editio, 251.
- Τρις ἕξ, 243. Φαίνω et φέρω, 269.
 Φόβος et φόνος, 261.
- Urere et secare, 252.
- Veritas in vino, 289. Χαίρειν ἕαν, 251.
- Vestes figuris animalium ornatae, 264. Ως εἰδῆς, 270.

FINIS.

-
- In Theocrito, p. 112, 13, scr. φυκιδέντα
 In Hesiodo, p. 201, c. 2, 6, scr. 161.
 In Callimacho, p. 69, 2, scr. ἔκων

INDEX

Thesauri...
Ceteri...
Tabulae...
Index...
Index...
Index...
Index...

INDEX

In theorie...
In theorie...
In theorie...

